

unesco
Intangible Cultural Heritage

JURYRAPPORT

CORSO 2025

www.corso-vollenhove.nl ✨

UITSLAG

CORSO VOLLENHOVE 2025

UITSLAG

1. De Vereniging - 8.848m	Ereprijs, Figuratieprijs, Wagenbouwersprijs, Publieksprijs	190,2
2. Twee Nijenhuisen - Rotbeesten!		178,0
3. Stark Wark - V-3 NO.89: Gedwongen Vertrek	Kinderjuryprijs	173,6
4. Venomenaal - De Multitasker		171,3
5. Fulnaho - Gemuteerd	Verlichtingsprijs, Kinderjuryprijs	169,0
6. Fatal Attraction - Mayday, Mayday, Mayday!		166,1
7. Geniaal - Golden Oldies		158,4
8. 't Jakan - Queensland		157,4
9. Nameless - Code Rood?!		151,6
10. Excellent - Aapjes Kijken		145,4
11. Rataplan - Muurvast		135,4

PUNTEN

JURYLID 1 Herman Verschraegen
JURYLID 2 Olav den Ridder
JURYLID 3 Stijn van Helmondt
JURYLID 4 Barry Joosen

JURYLID 5 Karin Boschker
JURYLID 6 Jeroen Everaert
JURYLID 7 Benji Beunk

STARTNUMMER	JURYLID 1	JURYLID 2	JURYLID 3	JURYLID 4	JURYLID 5	JURYLID 6	JURYLID 7	TOTAAL
1. Rataplan - Muurvast	Totaal aantal punten: 135,4 Uitslag: 11e plaats							
	20,0	18,0	18,6	20,0	18,8	20,5	19,5	135,4
2. Venomenaal - De Multitasker	Totaal aantal punten: 171,3 Uitslag: 4e plaats							
	21,0	27,0	27,3	26,0	24,3	22,2	23,5	171,3
3. Fulnaho - Gemuteerd	Totaal aantal punten: 169,0 Uitslag: 5e plaats							
	21,0	24,5	27,8	27,5	24,6	20,9	22,7	169,0
4. Geniaal - Golden Oldies	Totaal aantal punten: 158,4 Uitslag: 7e plaats							
	27,0	19,8	22,0	24,0	17,4	25,2	23,0	158,4
5. Nameless - Code Rood?!	Totaal aantal punten: 151,6 Uitslag: 9e plaats							
	20,0	22,5	22,8	25,0	17,8	23,0	20,5	151,6
6. Stark Wark - V-3 NO.89: Gedw...	Totaal aantal punten: 173,6 Uitslag: 3e plaats							
	28,0	25,8	24,6	22,5	25,5	21,7	25,5	173,6
7. De Vereniging - 8.848m	Totaal aantal punten: 190,2 Uitslag: 1e plaats							
	24,5	29,0	28,7	27,0	26,5	27,5	27,0	190,2
8. Twee Nijenhuisen - Rotbeesten!	Totaal aantal punten: 178,0 Uitslag: 2e plaats							
	23,0	27,8	23,0	28,0	25,2	23,7	27,3	178,0
9. Fatal Attraction - Mayday, Mayday...	Totaal aantal punten: 166,1 Uitslag: 6e plaats							
	26,0	23,9	26,6	20,5	23,0	20,7	25,4	166,1
10. Excellent - Aapjes Kijk	Totaal aantal punten: 145,4 Uitslag: 10e plaats							
	22,0	21,9	19,9	23,0	17,6	20,0	21,0	145,4
11. 't Jakan - Queensland	Totaal aantal punten: 157,4 Uitslag: 8e plaats							
	21,5	19,7	20,7	24,5	22,0	28,5	20,5	157,4

UITSLAG FIGURATIE

JURYLID 1 Anne van den Broek
JURYLID 2 Jelly Kootstra
JURYLID 3 Joris Verschuur

STARTNUMMER	JURYLID 1	JURYLID 2	JURYLID 3	TOTAAL
1. Rataplan - Muurvast	Totaal aantal punten: 64,7 Uitslag: 3e plaats			
	16,5	25,1	23,1	64,7
2. Venomenaar - De Multitasker	Totaal aantal punten: 57,0 Uitslag: 5e plaats			
	20,2	19,3	17,5	57,0
4. Geniaal - Golden Oldies	Totaal aantal punten: 54,4 Uitslag: 6e plaats			
	20,4	17,3	16,7	54,4
5. Nameless - Code Rood?!	Totaal aantal punten: 73,2 Uitslag: 2e plaats			
	21,7	27,9	23,6	73,2
7. De Vereniging	Totaal aantal punten: 77,8 Uitslag: 1e plaats			
	25,6	28,4	23,8	77,8
11. 't Jakan - Queensland	Totaal aantal punten: 63,3 Uitslag: 4e plaats			
	18,8	18,7	25,8	63,3

UITSLAG

VERLICHTING

JURYLID 1	Lars ten Broeke
JURYLID 2	Duco Nijp
JURYLID 3	Thijs Gennissen

STARTNUMMER	JURYLID 1	JURYLID 2	JURYLID 3	TOTAAL
1. Rataplan - Muurvast	Totaal aantal punten: 64,0 Uitslag: 9e plaats			
	18,5	23,0	22,5	64,0
2. Venomenaar - De Multitasker	Totaal aantal punten: 68,5 Uitslag: 5e plaats			
	22,5	24,0	22,0	68,5
3. Fulnaho - Gemuteerd	Totaal aantal punten: 81,5 Uitslag: 1e plaats			
	25,5	28,0	28,0	81,5
4. Geniaal - Golden Oldies	Totaal aantal punten: 32,5 Uitslag: 11e plaats			
	12,0	10,0	10,5	32,5
5. Nameless - Code Rood?!	Totaal aantal punten: 72,0 Uitslag: 3e plaats			
	27,0	22,0	23,0	72,0
6. Stark Wark - V-3 NO.89: Gedwongen Vertrek	Totaal aantal punten: 63,5 Uitslag: 10e plaats			
	22,5	23,0	18,0	63,5
7. De Vereniging - 8.848m	Totaal aantal punten: 69,5 Uitslag: 4e plaats			
	21,5	26,0	22,0	69,5
8. Twee Nijenhuisen - Rotbeesten!	Totaal aantal punten: 67,5 Uitslag: 6e plaats			
	23,0	25,0	19,5	67,5
9. Fatal Attraction - Mayday, Mayday, Mayday!	Totaal aantal punten: 66,5 Uitslag: 7e plaats			
	23,0	23,0	20,5	66,5
10. Excellent - Aapjes Kijken	Totaal aantal punten: 64,5 Uitslag: 8e plaats			
	18,5	25,0	21,0	64,5
11. 't Jakan - Queensland	Totaal aantal punten: 74,0 Uitslag: 2e plaats			
	25,5	26,0	22,5	74,0

UITSLAG

KINDERJURY

STARTNUMMER JURYLID 1 JURYLID 2 JURYLID 3 JURYLID 4 JURYLID 5 TOTAAL

1. Rataplan - Muurvast

4	4	10	3	1	22	9e
---	---	----	---	---	----	----

2. Venomenaal - De Multitasker

3	3	6	7	5	24	7e
---	---	---	---	---	----	----

3. Fulnaho - Gemuteerd

8	5	7	9	9	38	1e
---	---	---	---	---	----	----

4. Geniaal - Golden Oldies

9	6	2	2	10	29	5e
---	---	---	---	----	----	----

5. Nameless - Code Rood?!

7	0	9	4	6	26	6e
---	---	---	---	---	----	----

6. Stark Wark - V-3 NO.89: Gedw...

6	7	8	10	7	38	1e
---	---	---	----	---	----	----

7. De Vereniging - 8.848m

2	8	3	8	8	29	5e
---	---	---	---	---	----	----

8. Twee Nijenhuisen - Rotbeesten!

5	10	5	6	4	30	3e
---	----	---	---	---	----	----

9. Fatal Attraction - Mayday, Mayday...

0	2	1	0	0	3	11e
---	---	---	---	---	---	-----

10. Excellent - Aapjes Kijk

10	1	4	5	2	22	9e
----	---	---	---	---	----	----

11. 't Jakan - Queensland

1	9	0	1	3	14	10e
---	---	---	---	---	----	-----

Jurylid 1 | Herman Verschraegen

Het Vollenhoofse corso van augustus 2025 was van een bijzonder hoog niveau. Op enkele wagens na benaderden ze allen eenzelfde hoge graad van verfijnde afwerking, originele en geslaagde vormgeving, uitgedokterde kleurkeuze.

Dat maakte het voor mij als jurylid bijzonder moeilijk om de rangschikking op te maken. Waarom die ene dat tikkeltje beter of slechter is dan de andere om te verantwoorden dat die net voor of net achter de andere gerangschikt moest worden. Kiezen is verliezen. Oordelen is des duivels. Bij de eindoverweging in het jurylokaal heb ik meermaals geschoven met de rangschikking. Ze waren op enkele na zo dicht bij elkaar in niveau dat wie op het eerste zicht 3de of 4de was, bij een tweede beoordeling 5, 6 of 7 konden worden en omgekeerd. Verscheurend.

Het eigene van Corso Vollenhove zijn de bijzonder nauwe straten met venijnige bochten die de ontwerpers verplicht smal en in de hoogte te dimensioneren en voor de meeste wagens te werken met dubbel gestuurde assen. De smalle straten maakt ook dat de toeschouwer enkel de voor en achterzijde van de wagens van op afstand kan aanschouwen. De zijflanken komen dermate dicht aan je neus voorbij dat overzicht en proporties vervagen. Het is bijzonder hoe de ontwerpers die gegevenheid verwerken en oplossen.

Omtrent het hierna volgend juryverslag wil ik benadrukken dat ik de wagens gezien en beoordeeld heb overdag, bij daglicht en aldus geen oordeel nog beleving van de lichteffecten van de avond rondgang heb gemaakt.

Jurylid 2 | Olav den Ridder

Mijn naam is Olav den Ridder (44) en ik kom uit Zundert. Bouwer bij Buurtschap Molenstraat en ontwerper van meerdere ontwerpen, waarvan Dystopia (2023 – Buurtschap Klein Zundert) de meest recente is. Ik ben ook actief als speler bij HE-Cabaret & Theatergroep in Zundert. Vanaf het allereerste online corsoforum (ruim 20 jaar geleden) actief geïnteresseerd in alle corso's en al vele jaren bezoeker en tikker in Lichtenvoorde. Dit jaar voor het eerst het Corso Vollenhove in levenden lijve gezien in plaats van online, en wat een eer om dat te mogen doen als jurylid.

Ik heb een fantastische dag gehad en een groot compliment is op zijn plaats voor iedereen die bij dit evenement betrokken is, niet op de laatste plaats aan de bouwers. De sfeer in het mooie, karakteristieke Vollenhove is fijn en ongedwongen en iedereen heeft enorm veel zin om er een mooie dag van te maken. Vanaf het moment dat je je ticket koopt heerst er een fantastische sfeer. Daar kan geen plensbui vlak vóór, of oponthoud tijdens, de optocht verandering in brengen. Klasse!

Het corso zelf is van hoog niveau. Corso Vollenhove is één van Nederlands beste corso's en dat laat het op 30 augustus in alle facetten zien. De onderwerpkeuze is divers, de afwerking van indrukwekkend niveau en de algehele presentatie van het corso is meer dan prettig. Op mijn locatie als jurylid sta ik in één van de smalle, authentieke straatjes. Het maakt het corso bijzonder, maar heeft ook effect op sommige wagens. De ene heeft er baat bij, de andere komt door de krappe omgeving niet helemaal tot zijn recht. Uiteraard is dit bekend bij elke ontwerper en zal het ongetwijfeld een ingecalculerde factor zijn, als jurylid zorgt het in sommige gevallen voor hoofdbrekens, omdat ik elke wagen op dezelfde manier en positie wil bekijken om zo een eerlijk oordeel te vellen.

Jurylid 3 | Stijn van Helmond

Voor degenen die mij niet kennen zal ik mij even kort voorstellen. Mijn naam is Stijn van Helmond en ben al vanaf kleins af aan betrokken bij het bloemencorso in Leersum, waar ik in 2024 ook bij een van de bouwgroepen een ontwerp voor heb mogen maken. Daarnaast ben ik actief in Zundert bij buurtschap 't Stuk en in Leersum bij bouwgroep de Heuvelrug. Zelfs voor mijn studie ben ik bezig met het corso; afgelopen zomer heb ik mijn master afgerond met een onderzoek of mensen die betrokken zijn bij de voorbereidingen van corso (en carnaval) meer verbinding voelen met elkaar en de lokale gemeenschap.

Dit jaar kreeg ik voor de tweede keer de mooie, maar zeer moeilijke taak om het middagcorso te jureren. Ook dit jaar was het weer een ingewikkelde taak om tot een persoonlijke uitslag te komen waarbij ik het met mezelf eens was. Een compliment naar alle wagenbouwers die met elkaar weer twaalf fantastische wagens op straat hebben gezet.

Ook wil ik graag een compliment maken naar de V.V.V.V. voor het organiseren van een werkelijk prachtig corso, waarbij de hele dag (in ieder geval vanuit juryperspectief) erg goed geregeld was. Ik hoop volgend jaar weer terug te mogen keren als jurylid in dit prachtige corso.

Jurylid 4 | Barry Joosen

Het Corso in Vollenhove speelt zich altijd af in een prachtig decor van de smalle straten met prachtige gevels, wat op deze zones de grootsheid van de creaties benadrukt. Helaas zorgen technische problemen dan ook wel eens voor oponthoud waardoor de flow wegebt. Hierdoor heb ik dit jaar helaas ook minder uitgebreid de tijd gekregen om alle wagens van beide kanten rustig te zien passeren. Het dankbare publiek in de straten had geduld en bleef vrolijk gestemd, onder andere door het verdere perfecte corso weer. De zon heeft ook vele creaties extra mooi in het licht gezet met een prachtig corso tot gevolg. Ik ben Barry Joosen en nieuw in jullie jury dit jaar. Ik ben een gepassioneerd corsoliefhebber uit Zundert met een scherp oog voor ontwerp, techniek en beeldingskracht. Mijn corsohart klopt al jarenlang als bouwer, ontwerper en organisator bij het corso in

Zundert. Ik heb bewondering voor het ambacht en heb inmiddels ook een kritische blik op originaliteit en uitvoering ontwikkeld. Ik kijk niet alleen naar de esthetiek, maar ook naar de durf en het vakmanschap achter elke creatie.

Mijn betrokkenheid bij het corso is diepgeworteld en oprecht. Ik zie het jureren als een eer en verantwoordelijkheid om de passie van de bouwers recht te doen. Momenteel ben ik actief lid van de werkgroep jurering bij Stichting Bloemencorso Zundert, ben 49 jaar, vader van 2 kinderen, getrouwd en ondernemer.

Jurylid 5 | Karin Boschker

Jullie hebben een prachtig corso neergezet! Bij vrijwel alle wagens droeg de muziek enorm bij aan de beleving van de wagen. Bewonderenswaardig vind ik hoe jullie als wagenbouwersgroepen oog hebben voor detail. Op iedere wagen waren meerdere details te zien gemaakt van alternatief materiaal, die het beeld stuk voor stuk wisten te versterken. Veel van de gebruikte materialen heb ik nooit eerder in andere corso's gezien, dit getuigt van vindingrijkheid en een passie voor het corso. Chapeau!

Ik stond tijdens het jureren ten hoogte van de Kerkstraat 12 - Gasthuisstraat. Ik heb aan beide kanten van de weg gestaan.

Ik vond het een enorme eer om te mogen jureren in jullie prachtige corso. Zelf heb ik in 2022 en 2023 ontworpen voor corsogroep Boschkempers in Lichtenvoorde. Het ontwerpersvak heb ik geleerd van mijn zwager Jobbe Reukers, tevens oud jurylid in het corso Vollenhove. In 2023 kocht ik een klushuis, waardoor ik het ontwerpen even heb gelaten voor wat het is. Wagenbouwen doe ik nog wel altijd bij Boschkempers.

Jurylid 6 | Jeroen Everaert

Allereerst wil ik mijn grote complimenten uitspreken aan iedereen die betrokken is bij het bloemencorso van Vollenhove. De inzet, vuur en enthousiasme maken dit evenement tot een bijzonder spektakel, dat met zoveel passie en samenwerking wordt neergezet. Het is echt geweldig om te zien hoe jullie samen een dergelijke mooie en kleurrijke voorstelling tot leven brengen. Tijdens de jurering heb ik mijn kennis en ervaring op het gebied van kunst en cultuur ingezet om de diverse wagens zorgvuldig te beoordelen. Mijn voornaamste aandachtspunten waren of het concept goed overeenkwam met de uitvoering, of het actueel en aansprekend was, en hoe het concept werd verbeeld. Daarnaast heb ik gekeken naar de algehele indruk, de uitwerking van het idee en de mate van afwerking. Het was inspirerend om te zien hoe veel talent en toewijding in deze creaties naar voren kwam en ik vond het een eer dat ik voor jullie een jurylid mocht zijn. Jeroen Everaert – Art director Mothership

Jurylid 7 | Benji Beunk

Beste wagenbouwers, ontwerpers en andere belangstellenden,

Graag stel ik mijzelf kort aan u voor. Mijn naam is Benji Beunk, 34 jaar, woonachtig in het mooie Beltrum. Het bloemencorso is mij met de paplepel ingegoten: sinds mijn jeugd ben ik betrokken bij het corso in Beltrum, later ook als ontwerper en fanatiek wagenbouwer. In het dagelijks leven werk ik als (grafisch) ontwerper bij de Feestfabriek Alles Komt Goed B.V., waar ik onder andere verantwoordelijk ben voor de aankleding van het Zwarte Cross festival. Dit jaar mocht ik voor het eerst plaatsnemen in de jury van het bloemencorso in Vollenhove. Een ervaring die ik met veel plezier heb beleefd. Ik heb genoten van het stadje en de omgeving, maar vooral van het hoge niveau van de wagens. Hoewel ik het corso van Vollenhove kende, was dit de eerste keer dat ik het live mocht aanschouwen. Het is indrukwekkend om te zien hoe de imposante creaties zich door de smalle straatjes bewegen. De grote publieke belangstelling benadrukt dat dit gevoel door velen wordt gedeeld.

Omdat ik de groepen in Vollenhove nog niet kende, kon ik de wagens onbevangen bekijken en beoordelen, zonder vooraf gevormde verwachtingen. Dat heb ik als een groot voordeel ervaren. Jureren is uiteindelijk niets meer en niets minder dan het geven van een mening. Bij het horen van de einduitslag had ik het gevoel dat deze onder de juryleden geen verrassing was. Ik ben benieuwd of dit ook zo wordt ervaren door de wagenbouwers en inwoners van Vollenhove.

Verlichting jurylid 1 | Lars ten Broeke

Tijdens het middagcorso stond ik bij de wagenbouwertribune, een mooie plek waar elke wagen rustig voorbij kwam en volop te bekijken was. In de avond kreeg ik een plaats in de Bisschopstraat – een totaal andere beleving. In de smalle straten van Vollenhove kun je een wagen zelden in één keer volledig zien, maar dat is juist de charme van dit corso. Het hoort bij het totale beleving van het corso van Vollenhove. Het was het eerste jaar als jurylid en ik heb genoten. Dank aan de groepen, bestuur en jurycommissie voor de geweldige dag en hopelijk tot volgend jaar.

Verlichting jurylid 3 | Thijs Gennissen

Hallo, ik ben Thijs Gennissen, 69 jaar en woonachtig in Tiel. De plek waar jaarlijks eind september het Fruitcorso plaatsvindt. Inmiddels gepensioneerd, werkzaam geweest als belichter, theatertechnicus en manager techniek van Schouwburg Agnietenhof.

In de 42 jaar die ik daar heb gewerkt mocht ik veel theatervoorstellingen/presentaties belichten en uiteraard ook in die periode veel gezien. Afgelopen jaren ben ik betrokken geraakt in de organisatie van het Tielse Fruitcorso, nog intensiever met het maken en realiseren van de verlichting van de laatste 3 corsowagens van Drumpt. De laatste zaterdag van september is het resultaat te bewonderen.

Het regent, het waait, het dondert en het bliksemt. Is het wel veilig om naar buiten te gaan? Moet ik een regenjas aan, winterbanden onder de auto, of juist zonnebrand op? Jij stelt de vraag - wij geven het antwoord. Maak kennis met onze supermachine. Deze hypermoderne uitvinding zit boordevol technologie en heeft alles in huis om het weer tot in de puntjes te voorspellen. Dankzij de slimme snufjes zijn de berekeningen ongekend nauwkeurig. Wij presenteren u met trots: 'de Thunderstorm 600'. Samen met ons team werken we letterlijk en figuurlijk als een geoliede machine.

1E PLAATS | 147,8 PNT

Jurylid 2 | Olav den Ridder

Een bijzonder moment en hopelijk het begin van een hele mooie toekomst voor deze jonge bouwers. Enthousiasme is misschien wel de belangrijkste eigenschap die je kunt hebben als corsobouwer en als dat resulteert in een nieuwe bouwgroep, is dat natuurlijk mooi nieuws voor Corso Vollenhove. De ontwerpkeuze zorgt wel voor wat twijfel. Enerzijds een "veilige" keuze om onder de vleugels van Nameless de eerste stappen te zetten, anderzijds zorgt dit ook voor wat verwarring.

Als toevoeging aan "Code Rood?!" is het geen meerwaarde, als losstaand ontwerp is het te onduidelijk.

Het is onduidelijk waar we precies naar kijken en de vorm daagt ook niet uit om lang op zoek te gaan naar het verhaal van de wagen. De inkleuring is eenvoudig maar laat zien dat er wel geprobeerd is om bijzondere overgangen of effecten te creëren.

Het verhaal van de wagen, in vorm nog onduidelijk, wordt echter vol overgave gebracht door de aanwezige figuranten. Het enthousiasme is groot en dat zorgt voor een fijne sfeer in de straat. Goed en brutaal wordt er contact gelegd met publiek en medespelers.

Het brengen van een totaalconcept, zoals deze wagen eigenlijk is, is een enorme klus en het verdient heel veel lof dat hiervoor gekozen is. Het is jammer dat dit door de statische vorm van de wagen niet nóg beter uitpakt in de straat, maar dat doet niets af aan het veelbelovende debuut van deze piepjonge bouwgroep.

Ik hoop de komende jaren nog veel van jullie te gaan zien, met een wat duidelijker ontwerp maar met hetzelfde enthousiasme als dit jaar. Dan kan het niet anders dat er de komende jaren heel veel geleerd gaat worden en grote stappen gezet gaan worden!

Jurylid 3 | Stijn van Helmond

Wat leuk om te zien dat er een nieuwe groep aan het ontstaan is die mee wil gaan doen in het grote corso. Voor een eerste keer helemaal een eigen wagen vind ik het een compliment waard wat er op straat gezet is. In de vorm was het meteen duidelijk dat het een weerstation betrof wat jullie uitbeeldden. Door het weerstation in veelal rode tinten in te kleuren viel de telefoon erg weg en miste ik tijdens de optocht de interactie tussen de telefoon en het weerstation. Het zou mooi geweest zijn als de 'stam' van de weermachine iets smaller was geweest en er iets grotere (en meer) meet-apparatuur was weergegeven. Op deze manier zou het ook duidelijker zijn geweest dat jullie een weermachine hadden gebouwd.

Voor een eerste keer een eigen wagen bouwen was dit een geslaagde wagen, en ik hoop jullie volgend jaar (met een volledig eigen thema) weer op het corso in Vollenhove te zien rijden.

Jurylid 4 | Barry Joossen

Een sterke opmaat naar Code Rood!? — jullie creatie vormde samen met de losse elementen bij de entree en in de straten een herkenbare en goed doordachte presentatie. De kleding was duidelijk en de kleurstelling helder, waardoor de link met het grotere geheel snel gelegd was.

Positief stalen jullie de show in de aanloop, maar daarmee werden de verwachtingen ook flink opgehoogd... en helaas niet volledig waargemaakt. De vorm was simplistisch en statisch, en daardoor moeilijk leesbaar. Het riep meer vragen op dan dat het antwoorden gaf. Het kleurverloop met bloemen was netjes toegepast, maar het geheel bleef wat iel en vormloos. De combinatie met een andere deelnemer bleek uiteindelijk een lastige keuze. De verrassing was al weggegeven en het geheel kwam daardoor verwarrend over. Beide creaties verloren aan kracht door deze koppeling — zonde van de inzet. Toch is er potentie. Jullie hebben duidelijk gevoel voor presentatie en thematische opbouw. Mijn advies: gebruik jullie eigen kracht en ga voortaan voor een volledig eigen idee en onderwerp.

Daar zijn jullie aan toe en ik kijk met interesse uit naar wat jullie in de toekomst gaan brengen!

Jurylid 5 | Karin Boschker

De aandacht werd gelijk gegrepen door de figuranten die voor de wagen uitliepen. De verslaggever met de cameraploeg vertelde op livetelevisie dat er onheilspellend weer aan zat te komen. Dit overtuigende schouwspel zorgde ervoor dat mijn aandacht gelijk naar de wagen werd getrokken. Het vooraanzicht had beter gekund. Mijn aandacht werd getrokken naar iets dat leek op een grote ouderwetse telefoon, wat ik niet helemaal kon rijmen met de omschrijving van de wagen. In deze tekst wordt namelijk geschreven over een hypermoderne uitvinding.

Het kleurgebruik was passend. De overgang van rood naar oranje op het middelste deel van de wagen anders gekund. De overgang overtuigde niet; had het stuk waarin je de overgang laat plaatsvinden groter gemaakt, of had een strakke lijn getrokken.

De muziek vertelde veel van het verhaal, dat vond ik erg sterk. De eerste ronde hoorde ik vooral het aggregaat brullen en klonk het alsof er enkel geluid aan de achterzijde van de wagen te horen was, dat vond ik jammer. Toen jullie de tweede keer voorbij kwamen was de muziek beter te horen en bevestigde het mijn conclusie dat de muziek er een samenhangend geheel van maakte.

De duwers droegen een blauwe tuinbroek met een wit shirt. Bedenk je dat als duwers in het zicht lopen en gekleurde kleding dragen, ze aandacht van de wagen wegnemen. Wellicht was het de bedoeling om ze te betrekken bij het beeld - je kunt immers de machine voortduwen – maar dan raad ik aan om de tuinbroeken in dezelfde kleur blauw als het logo van jullie machine te kleuren. Dit zorgt voor eenheid. Mocht het niet de bedoeling zijn, had ik zwarte kleding aangeraden.

Jurylid 6 | Jeroen Everaert

Wat mooi om te zien dat deze jonge groep zelf aan de slag is gegaan met het ontwerpen van hun eigen wagen. Dit verdient grote complimenten. Het enthousiasme straalde ervan af, en je zag het aan hun gezichten terwijl ze met veel plezier rondrennen om ons te waarschuwen voor het naderende onheil. Een leuk detail is dat twee wagens hetzelfde thema hadden, maar met verschillende alarmkleuren: Code Geel en Code Rood. Het is heel passend dat deze jonge mensen voor de kleur geel hebben gekozen, omdat dat meer een positieve uitstraling geeft en ze niet zo bang zijn voor de toekomst. Deze groep is nu al een veelbelovend talent, en als ze de nieuwste mediakanalen blijven gebruiken, zoals de groep van Code Rood dat heeft gedaan—door meer zichtbaar te worden via websites, enquêtes, AI en guerrilla-communicatie—worden ze in de toekomst gegarandeerd grote prijswinnaars!

Jurylid 7 | Benji Beunk

Het ontwerp kwam voor mijn gevoel niet volledig uit de verf. De basis doet enigszins denken aan het idee van Nameless en de vorm van de wagen mist het karakter van een (super)machine. Dat is jammer, want daardoor moet je goed zoeken waar je precies naar kijkt. Tegenwoordig wordt er veel gebruik gemaakt van gekleurde bloemen, als je het doet moet het wel goed zijn, en toevoegde waarde hebben. De turquoise gekleurde bloemen zag er rommelig uit, waardoor het helaas op minder positieve manier de aandacht trekt. Positief is dat er direct gekozen is om figuratie rondom en bij de wagen in te zetten. De figuranten waren passend gekleed bij het onderwerp en droegen bij aan het geheel. Ook het feit dat de wagen gedrukt werd, was totaal niet storend voor de beleving. Complimenten voor het initiatief om een eigen groep op te starten. Dit is goed voor het corso en de toekomst. Blijf doorgaan, ontwikkelen en vooral plezier hebben. Zet 'm op!

FIGURATIE

Jurylid 1 | Anne van den Broek

Spel: Het spel is goed, vooral het spel van het 'nieuwsbericht' vooraf vond ik erg leuk! Jammer dat ik het niet altijd even goed kon verstaan. Vooral op de tribune was dit een uitdaging. Je zag dat heel de groep enthousiast was in hun spel. Echter zag je dit afnemen in de avond, maar dat is volkomen logisch.

Kleding en grime: De kleding is passend bij het ontwerp, redelijk simpel maar mooi. Ook vind ik de outfits duidelijk bij hun rol bij de wagen. De accessoires zijn ook leuk, zoals camera, geluidsstok, microfoon en boekjes.

Samenhang met wagen: De wagen had wel echt figuratie nodig en gelukkig hebben jullie hier als groep ook voor gekozen. De figuratie van het 'nieuwsbericht' vond ik een leuke introductie en trok gelijk de aandacht. Ik was daarna benieuwd naar de rest van de wagen. Mij was het echter niet helemaal duidelijk wat de functie/taak was van de figuratie in de gele regenjassen. Wat waren ze aan het noteren? Het weer? Of waren ze iets aan het controleren?

Jurylid 2 | Jelly Kootstra

Top: Figuranten zaten goed in de rol. Kleding paste bij het thema en klopte met wat de wagen uit wilde stralen.

Tip: Ik miste wel wat interactie met het publiek, het had iets enthousiaster gemogen.

Jurylid 3 | Joris Verschuur

Spel: Er waren mooie verschillende rollen te zien. De reporter hield haar energie goed vast en bleef daarmee boeien. Let er wel op dat je niet te veel lacht tijdens je rol, zodat het publiek volledig gelooft wat er gebeurt. Voor de weerpresentatoren geldt dat paniek echt gespeeld mag worden; als

er paniek is, moet dat ook zichtbaar zijn. Betrek daarnaast gerust het publiek, dat versterkt het spel. Kleding & grime: De kleding was passend en verzorgd. Samenhang met de wagen: De figuratie sloot duidelijk aan bij het thema van de wagen en versterkte het totaalbeeld.

VERLICHTING

Jurylid 1 | Lars ten Broeke

Het beoordelen van een wagen die als enige in een categorie meedoet, is altijd bijzonder. Mooi om te zien dat jullie willen doorgroeien naar een grotere groep – dat is goed voor het corso! Dan de verlichting. De basisverlichting met spotjes is smaakvol toegepast en de rode lichtaccenten zetten de belangrijkste vormen krachtig in de spotlight. Het geheel oogt verzorgd en straalt vakmanschap uit. Tip voor de toekomst: bij een kleinere wagen kan extra verlichting op de hoogste punten nog meer indruk maken, omdat hoogte vaak nog sterker binnenkomt bij het publiek dan lengte.

Jurylid 2 | Duco Nijp

De wagen “Codegeel” laat een mooie start zien in het gebruik van verlichting en toont ambitie voor de toekomst. Er is een combinatie van lampen en LED-lichtslang toegepast, inclusief LED-verlichting onder de wagen, wat een moderne en speelse uitstraling geeft. De basisverlichting laat zien dat het team begrijpt hoe verlichting een voertuig kan transformeren en het concept extra kracht kan geven.

Positieve punten:

- LED-verlichting onder de wagen voegt diepte toe en zorgt voor een zwevend effect.
- Enkele lampen lichten de wagen effectief uit en accentueren vormen.

Tips voor verbetering:

- Richt twee floodlampen op de wagennaam zodat deze prominent zichtbaar wordt, zorg hierbij voor voldoende afstand voor een egaal effect.
- Plaats LED-lichtslang strakker, vooral bij de zijkanten en wielen, zodat het geheel er verzorgder uitziet.
- Accentueer belangrijke thematische onderdelen, zoals de windsnelheidsmeter, satelliet en windvanen, bijvoorbeeld met witte LED-lichtslang of subtiele spots, zodat het thema beter tot uiting komt.
- Vermijd donkere vlakken; gebruik aanvullende verlichting om gaten in de belichting te dichten.
- Overweeg een dynamische lichtshow: wisselende lichtgroepen, dimmen en aan/uit schakelen van onderdelen kan het concept visueel interessanter maken.
- Betrek figuranten bij de lichtshow, bijvoorbeeld door ze te laten verschijnen in spots of door speciale verlichting op hun kostuums.
- Experimenteer met bewegende elementen zoals ventilatoren bij windvanen voor extra effect.

Conclusie:

“Code Geel?” is een veelbelovende wagen met een solide basis in verlichting. Door accentverlichting, thematische uitlichting en een dynamische lichtshow te integreren, kan het concept volledig tot leven komen en een indrukwekkende impact maken.

Jurylid 3 | Thijs Gennissen

Een nieuwe groep die voor het eerst mee rijdt en ervaring opdoet. Dat vraagt nogal wat.

Wagen vraagt om wat meer verlichting, boven en achter wat donker, cirkel had binnenin verlicht kunnen worden. Snap dat de beker FEL verlicht was, al met al een mooie eerste presentatie, succes met jullie project/volgende wagen.

	JURYLID 1	JURYLID 2	JURYLID 3	JURYLID 4	JURYLID 5	JURYLID 6	JURYLID 7	TOTAAL
Uitslag Middagcorso								
	24,0	22,5	21,7	18,0	18,1	23,0	20,5	147,8
Uitslag Figuratie								
	18,5	22,6	19,7					60,8
Uitslag Verlichting								
	21,5	15,0	20,0					56,5

Vastzittend tussen hoop en vrees, reuzen van de natuur, machtig en kwetsbaar tegelijk.
Hulp is geboden, elke seconde telt, is het de mens die ze redt of velt?

11E PLAATS | 135,4 PNT

Jurylid 1 | Herman Verschreagen

Een olifantenmoeder (?) en kalf die vastzitten in drijfzand met wanhopige rangers die de dieren trachten te redden of hen willen afslachten. Spannend dilemma. Het vooraanzicht van de wagen was krachtig, maar werd op sommige momenten grotendeels afgeschermd, belemmerd door de voorrijdende safari jeep die in de smalle straat de aanblik op het olifantenkalf belemmerde. De gelaatsuitdrukking van de olifantenmoeder was goed. De angst en vertwijfeling waren verbluffend geslaagd. De kleurkeuze voor zowel de olifanten (paars) als het grondvlak zwart-bruin vond ik minder geslaagd. Ik weet wel er zijn geen grijze bloemen (behoudens wanneer men ze met cement behandelt), maar ik had ze lichter, met meer witte of lichtere bloemen ingekleurd. Het grondvlak met de donkere bloemen was ok, maar de oranje strepen in dat grondvlak vond ik te netjes afgelijnd. Ik had daar eerder met vervagende vlekken en chaotische patronen gewerkt. De achterzijde van de wagen vond ik een minpunt. Weinig met bloemen uitgewerkt. Wat zat er in de zakken? De generator stond stortend in zicht. Die had beter gecamoufleerd kunnen worden.

Jurylid 2 | Olav den Ridder

Één blik in de smalle straat zorgt er voor dat het duidelijk is; het corso is nu écht begonnen! Het vooraanzicht van de twee olifanten tussen de huizen is zéér indrukwekkend te noemen. Met name de grote, bovenste olifant is een imposante verschijning. De kleurstelling is rustig en simpel, misschien aan de veilige kant, maar werkt prima en zorgt voor een duidelijk beeld, de vormgeving van de koppen is zeer goed, de effecten van de wimpers zijn een natuurgetrouwe vondst en de wagen is prima afgewerkt. Het is lastig om emotie in een dierenkop te brengen, maar toch mis ik in deze al wel de "paniek" bij de olifanten. Ik heb niet het idee dat de olifanten muurvast zitten en vrezen voor hun leven. Naarmate de wagen beter in zicht komt ontstaan er nog meer vragen. Waarin zitten ze vast? Het is een schuinoplopende "plank" die qua vorm nogal plomp is en de kleurstelling maakt het beeld ook niet beter leesbaar. Dit wordt verder op de wagen enkel maar onduidelijker als we tegen de onderkant van deze vorm aankijken. Het achterste gedeelte wordt gevormd door een soort primitieve hut waar verder ook weinig mee gebeurt. Het verhaal moet dan ook afgerond worden door de figuratie. Deze is enthousiast en het gebruik van de jeep en quad zijn zeker van toegevoegde waarde. Door de realistische, groene kleding vervalt een beetje de duidelijke scheiding tussen rangers en soldaten/stroppers, terwijl ook het spel vrij "braaf" blijft, waardoor er nooit spanning ontstaat tussen alle elementen op en rond de wagen. Dat is jammer, want dat had deze wagen eigenlijk wel nodig.

Jurylid 3 | Stijn van Helmond

Een wagen waarbij gekozen is voor een duidelijk en helder vooraanzicht. Echter matcht het vooraanzicht niet goed met de verwachtingen die worden gewekt in de aangeleverde tekst. Waar de verwachting wordt gewekt dat de olifanten in paniek zijn, of op zijn minst radeloos om zich heen kijken, lijken de olifanten er vrij kalm bij te staan en lijken ze zich weinig druk te maken over de situatie waarin ze zich bevinden. Nu weet ik dat olifanten een dikke huid hebben, maar het zou mooier zijn geweest als er meer expressie/angst in de koppen van de olifant hadden gezeten. Mogelijk dat dit al had gekund door een groter deel van de lichamen van de olifanten te bouwen om vanuit daar ook meer de stress in de lichamen te tonen. Met hoe ver de dieren nu al in de drek zaten leek het al een onbegonnen werk om de olifanten te redden. Hoewel de figuranten die de olifanten proberen te redden goed in hun rol zitten en de functie daarvan duidelijk is en verhaal-versterkend werken, vind ik de 'jagers' geen goede toevoeging. In het geheel van de wagen, en het verbeelden van de vastzittende olifanten, vond ik deze groep figuranten geen toegevoegde waarde hebben. Hoewel de olifanten en de smurrie onderin goed in de kleur zitten, miste ik de stroperigheid in de textuur van de smurrie onderin. Doordat deze textuur miste vond ik dit ook aan de dikke kant en had ik het mooier gevonden om deze iets verder uitgewerkt te zien. Hetzelfde geldt voor de 'schatkamer' (?) aan de achterkant van de wagen, welke nu als een soort afterthought in het beeld leek meegenomen te zijn. Het zou misschien beter zijn geweest om hier de 'uitkomst' van de strooptocht of reddingsmissie uitgebeeld zou zijn.

Jurylid 4 | Barry Joossen

Twee realistische olifanten in een schitterende paarse kleurstelling vormden de parels van deze creatie. Het vooraanzicht was prachtig en de afwerking getuigde van vakmanschap. De dieren zaten muurvast in wat leek op modder, of misschien zelfs lava. Dat beeld werd krachtig neergezet. Er werd overtuigend aan getrokken, maar de vierende touwen en het volledig stilstaande beeld op een hellend vlak maakten het geheel minder geloofwaardig. De spanning die het thema 'Muurvast' suggereerde, kwam daardoor niet volledig tot leven. De overgang van figuratie naar de monumentale vormen werkte visueel verstorend. Het spel en de invulling aan de achterzijde verzwakten het totaalbeeld. Het onderstel waarop gebouwd was, stal de show, robuust en fraai, maar de loze ruimte, ingericht als tropische hut, riep meer vragen op dan dat het antwoorden gaf. Het voelde als een decoratief element zonder duidelijke functie binnen het verhaal. De kracht van deze creatie zat in de vormgeving en compositie van de olifanten, ondersteund door hun herkenbare geluid. Maar het onderwerp 'Muurvast' en de figuratie eromheen konden die belofte niet waarmaken. De wagen had sterke elementen, maar miste de samenhang en overtuiging om hoger te eindigen. Een creatie met potentie, maar met keuzes die de impact uiteindelijk hebben beperkt.

Jurylid 5 | Karin Boschker

Toen jullie de hoek om kwamen, was de hoop en vrees dat gesuggereerd werd in de tekst gelijk voelbaar door een combinatie van overtuigende figuratie, passende muziek en een mooie expressie in de ogen van de voorste olifant. De olifanten bewogen niet, wat ik een passende keuze vond bij de titel; ze zaten letterlijk muurvast. De inkleuring van de olifanten was goed. Mooi dat jullie ze in paarse tinten hebben gezet en niet hebben gekozen voor grijs gekleurde dahlia's, wat nog al voor de hand liggend is bij olifanten. De detaillering in de ogen en wimpers waren overtuigend. Echter nam het enthousiasme wat ik bij de eerste indruk kreeg, gauw af toen de wagen aan me voorbij trok. Dit kwam vooral door een afname van herkenbaarheid. Waarom werd de modderpoel afgebeeld als een soort rechte plank? Waar is de rest van het lichaam van de olifanten gebleven? Het leek nu vanaf de zijkant alsof er twee halve olifanten uit een stuk hout werden getrokken. Tevens kwam onder deze plaat een groot deel van het onderstel in beeld. Het onderstel was netjes afgewerkt, maar dit had door een andere compositie niet zichtbaar hoeven zijn. Het hutje aan de achterzijde gaf me onduidelijkheid. Wat deed dat hutje daar en waarom stonden die kisten en zakken erin? De aankleding in het hutje was wel mooi gedaan en met oog voor detail, zoals de slag tanden en de zakken. De geluidsbox die naast de hut hing had bedekt kunnen worden en in de hut worden weggewerkt tussen de andere attributen. De figuratie achter de wagen ontnam mijn onduidelijkheid helaas niet. Er heerste duidelijk een dreiging tussen twee groepen. Werden de olifanten uit de modder getrokken voor hun ivoor? Of werden ze gered uit de modder en beschermt tegen stropers? Maar als dat laatste het geval was, waarom stonden de beschermers van de olifanten dan naast het hutje waar onder andere slag tanden in zaten? Al met al begonnen jullie heel sterk. Ik denk dat het een ontwerp is waar veel potentie in zit. Naar mijn idee waren jullie beter uit de verf gekomen als jullie het ontwerp hadden beperkt tot de olifanten in de modderpoel. Beperk wat je wilt vertellen.

Jurylid 6 | Jeroen Everaert

Paarse olifanten worden middels touwen voortgetrokken door een groep mensen, jagers. Ze worden achternagezet door een klein groepje andere jagers en er wordt naar elkaar gedreigd en geschoten. Zijn de olifanten dood? Door de blik van de olifanten lijkt het van niet, ook het getetter van de olifanten is goed te horen. Maar je wordt wel in de war gebracht doordat het lijkt of de olifanten zijn onthoofd en op een langgerekte schaal liggen. Onder de schaal is een kampement verbeeld met slag tanden. Het verbeelden van het thema kwam goed naar voren in het gevecht van de twee groepen. Het verbeelden van de wagen of de mens nu redt of velt kwam niet zo goed naar voren, zonder figuranten had je het thema niet goed kunnen achterhalen.

Jurylid 7 | Benji Beunk

Het aanzicht van de twee olifanten is super gedaan. De kleuren zijn mooi gekozen en de koppen zijn direct aansprekend, wat veel belooft. Helaas bleef het bij deze eerste indruk. Het geheel en het verhaal van de wagen waren te onduidelijk. Waar zaten de olifanten muurvast in? Door de lijnen en het kleur gebruik leek het net of de reuzen van de natuur vastzaten in stromende lava? Ook de link met het de hut op de achterzijde (die overigens wel netjes was uitgewerkt, en gebruik gemaakt van mooie materialen) gaf me veel vraagtekens. Wat willen ze hier mee vertellen? Bij de tweede ronde werd de link duidelijk tussen de figuratie aan de voor- en achterzijde: stropers versus natuurbeschermers. Dit is een leuk gevonden idee en de figuranten zaten goed in hun rol, maar de connectie met de wagen zelf bleef beperkt. Hier had visueel en thematisch meer uit te halen geweest.

FIGURATIE

Jurylid 1 | Anne van den Broek

Spel: De figuratie zit erg goed in hun rol. Ze gaan helemaal op in hun spel, erg sterk. Echter is het spel zelf mij niet helemaal duidelijk. Ik zie twee groepen, en neem aan dat eentje de olifanten wilt redden en de andere wilt vellen? Voor mij was dit niet helemaal duidelijk, maar dat kan natuurlijk ook aan mij liggen. Het kwam bij mij niet helemaal over wat jullie met het spel wilde bereiken. En was het een strijd tussen de twee groepen mensen? Of juist meer naar de olifanten gericht? Want de ene groep leek de andere groep terug te dringen. Voor mij toch nog wat onduidelijkheden, vandaar de gegeven punten.

Kleding en grime: Er zijn twee duidelijke groepen te onderscheiden door middel van de kleding. De kleding is passend bij het ontwerp en de stijl. Ook mooi dat er met vegen op de armen zijn gewerkt. Leuk dat jullie voor een jeep erbij hebben gezet en achter een quad om toch de groepen wat

meer te onderscheiden. De accessoires zijn ook passend bij de figuratie, zoals de geweren, petjes, rugtas etc. In de avond vond ik het jammer dat de figuratie een beetje wegviel in het donker. Maar je zou ook kunnen stellen dat dit juist past bij het ontwerp, omdat je 'niet gezien' wilt worden. Er werd bij de achterste groep wel een zaklamp gebruikt, en dit paste ook, maar vond ik ineens dan wel weer heel fel.

Samenhang met wagen: Figuratie maakte deze wagen wel, zonder figuratie zou het idee niet overgekomen zijn. Al was het spel niet altijd even duidelijk voor mij, zou het zonder figuratie duidelijk minder sterk zijn. Het is dus zeker een functioneel onderdeel van de wagen.

Jurylid 2 | Jelly Kootstra

De figuranten zaten goed in hun rol. Het script was overtuigend en meeslepend. Wel even moet zoeken naar het verhaal, maar dit werd later wel duidelijk. Figuranten bleven de gehele tijd goed in de rol en zij waren goed op elkaar ingespeeld. Het publiek werd door het samenspel van geluid, beweging en mimiek direct meegenomen in het verhaal. De kleding was goed gekozen. Figuratie, geluid en wagen vormden samen één krachtig geheel.

Jurylid 3 | Joris Verschuur

Spel: Het beeld van de stropers en de rangers die de olifanten beschermden was helder. Het trekken van de olifanten oogde realistisch en knap dat dit de hele route volgehouden werd. Wel zou er meer samenspel mogen zijn; wanneer er bijvoorbeeld geschoten werd, reageerde de ander soms niet, waardoor de spanning wegviel. Kleding & grime: De kostuums waren eenvoudig maar treffend en pasten goed bij het thema. Samenhang met de wagen: Door de figuratie werd de wagen echt versterkt en kreeg het geheel meer lading. Dit was een mooi voorbeeld van hoe figuratie de wagen naar een hoger niveau kan tillen.

VERLICHTING

Jurylid 1 | Lars ten Broeke

Het geheel oogde onduidelijk en de verlichting bracht hierin beperkt verbetering. Door accenten te leggen op de slurven en oren van de olifanten hadden deze onderdelen nog sterker kunnen uitkomen. De figuranten waren enthousiast en van groot belang voor de voorstelling, maar vielen in het donker weg. Het gebruik van hoofdlampen had dit kunnen verbeteren. De verdeling van de verlichting boven de modderplaat was goed, al bleef het onder de plaat erg donker. Een fraai detail waren de verlichte ogen van de olifanten.

Jurylid 2 | Duco Nijp

"Muurvast" is een indrukwekkende wagen met complexe vormen die het verlichten uitdagend maakt. Het team heeft goed werk geleverd door armaturen subtiel in het decor te verwerken en te kiezen voor wit licht, waardoor de kleuren van de bloemen optimaal tot hun recht komen.

Positieve punten:

- Witte verlichting werkt harmonieus met het bloemendecor en zorgt voor natuurlijke uitstraling.
- Armaturen zijn netjes geïntegreerd in het decor, waardoor ze het geheel niet verstoren.

Tips voor verbetering:

- Er zijn nog donkere vlakken op de wagen; extra armaturen bij de uiteinden van de slurf en slagstanden zouden het midden van de kop beter belichten.
- Diffuus filters kunnen de lichtbundels egaliseren, waardoor spotvorming vermindert en een zachte uitstraling ontstaat.
- Armaturen kunnen volledig in zwart worden uitgevoerd of afgeplakt met zwarte tape om zichtbaarheid te minimaliseren.
- Verlichting kan ook in hutten en ruimtes tussen objecten toegepast worden voor extra sfeer. Bijvoorbeeld: petroleumlampen of kleine LED-lampen binnen de hut.
- Vergeet het randprogramma en figuranten niet: LED-hoofdlampen op figuranten of lichteffecten op quads en jeeps kunnen het verhaal versterken.
- Lichtshow integreren: door licht en geluid te combineren, dynamische dimming en subtiele kleurwisselingen kan het concept nog sterker overkomen.

Conclusie:

"Muurvast" is een technisch sterke en visueel indrukwekkende wagen. Extra aandacht voor donkere vlakken, figuranten en een dynamische lichtshow kan de totale beleving nog krachtiger maken.

Jurylid 3 | Thijs Gennissen

Mooi met kleine spotjes verlicht, boven en onder posities die wel een lichtje verdiende. Zo ook Slurf grote olifant. Ik begrijp dat wagen in zeer korte tijd is gebouwd, verlichting is ook een intensief traject. De personenauto had misschien iets kunnen doen met schijnwerpers op de grond gericht.

... Laatst gezien 17:12

17:08 Schat, heb je al gekookt?

17:09 Wil je daarna even afwassen?

17:10 O ja, de woonkamer moet nog gestofzuigd...

17:11 En vergeet het toilet niet schoon te maken!

17:12 Kun je ook nog even de was ophangen?

Zijn telefoon piept, zijn vrouw appt, de taken blijven
maar binnenstromen.

Hij kookt, hij stofzuigt, hij wast.

Alles moet sneller, beter, en tegelijk.

Met acht armen en één oog op het scherm lijkt hij de
'ideale' multitasker.

Gaat dat wel goed?

4E PLAATS | 171,3 PNT

Jurylid 1 | Herman Verschreagen

Leuk thema, grappig verhaal. Zelfs met 8 armen komt mijnheer niet toe om de takenlawine van mevrouw naar behoren af te werken. De bazige, in strak grijs tweedelig mantelpakje gehulde "opdrachtgeefster" druk tokkelend op de cellphone en de "bliepjes" van de toekomstige commando's, waren een mooie aanvulling en beleving van het thema. Moet ik de ontwerpers verdenken van autobiografische aspecten? De kleur van de octopus vond ik goed. Mooie oranje schakeringen met geslaagde zwart omrande blauwe en vol zwarte vlekken. De zuignappen bijzonder geslaagd. De ogen schitterend. Leuke details zoals de krab op de hoed, het kookboek aan stuurboord en het grote medaillon/bord met inktvismotief. Zeer fijn afgewerkt. De plumeau. Ook de "dirtbuster" achteraan maakte dat de wagen grappig en verrassend afsloot. Minpunt voor mij was het karakter en uitwerking van de huisslaaf. Ik stel mij een huisslaaf niet voor met een tot in de puntjes verzorgd "Hercule Poirot snorretje" en een "pince-nez". Ook niet met een hoge hoed, maar eerder met een pet of theedoek om z'n hoofd gebonden.

Jurylid 2 | Olav den Ridder

Een origineel idee dat uitgewerkt wordt in een duidelijke en prettige "comic" stijl. Deze stijl past perfect bij het ontwerp en is goed gekozen. Zonder al te veel moeite is snel duidelijk wat er uitgebeeld wordt en het concept klopt met wat we zien. Het is nogal een gok om een bestaande soundscape/geluidsband 1 op 1 over te nemen, maar de Swedish Chef met zijn popcorn past wonderwel prima bij de wagen. De kleurstelling en intekening zijn in dezelfde stijl als de vormgeving doorgetrokken en werken ook goed, de blauw/groene stippen contrasteren mooi met de rest zonder overheersend te worden. De vormgeving van het lijf van de multitasker is natuurgetrouw, maar dat zorgt er ook voor dat er weinig ruimte overblijft voor juist de meest interessante vorm aan een octopus: de tentakels. In de gekozen stijl had meer ruimte gemaakt kunnen worden voor de armen die meer lucht en sierlijkheid in het ontwerp hadden kunnen brengen. Waar dat wel gebeurt (zoals bij de tentakel die de stofzuiger vast heeft) zien we gelijk de kracht hiervan. Hij had het daardoor nóg drukker kunnen hebben, wat het ontwerp nog sterker had gemaakt. De tentakels die we wel zien zijn ook nog eens supermooi afgewerkt. De snor is ook nogal stijfjes, waardoor er een beetje "schwung" mist, juist in het middelpunt van de wagen. De wagen bevat enorm veel leuke, goed uitgewerkte en humoristische details die je wilt blijven ontdekken, zo ben je als toeschouwer óók druk met deze wagen! Als afsluiter kijken we op de "dirtbuster" waarbij het rondvliegende stof een perfecte vondst is in de stijl van de wagen. Pas bij de tweede doorkomst viel mij de figurante echt op. Deze was niet per se nodig voor het verhaal van de wagen op deze manier. Haar rol was duidelijk, maar wellicht had dit nog meer overdreven mogen worden. Dit had best in de stijl van de wagen gepast. Al met al een heerlijke, goed afgewerkte wagen in een consequent gebruikte stijl waar je maar moeilijk op uitgekeken raakt.

Jurylid 3 | Stijn van Helmond

Een zeer origineel concept om op deze manier een octopus/multitasker te tonen. Het combineren van een alledaags onderwerp (multitasken tijdens het huishouden) met een octopus is dan ook een goede combinatie. Hoewel de octopus goed in de kleuren zat, merkte ik dat ik mij stoorde aan een deel van de 'vermenselijking' van de octopus. Zo was de rechte snor echt niet goed, en vond ik dat geen toegevoegde waarde hebben voor het ontwerp. Daarentegen ben ik wel te spreken over de compositie, waarbij de takenlijst aan de voorkant van de wagen al een goede verbeelding geeft voor wat er in de rest van de wagen verwacht mag worden. Door het to-do lijstje ga je ook zoeken of je de taken terug kunt vinden in 'het leven van de octopus'. Een sterke zet om alle taken ook uit te beelden, al hadden deze wat mij betreft nog wat groter uitgevoerd mogen worden ten opzichte van de octopus, zo was het multitasken nog duidelijker over gekomen. Door alle taken uit te beelden en als een soort zoekplaatje te verwerken tussen de octopus hou je het publiek gedurende de hele wagen betrokken en krijgt iedere kant de aandacht die deze verdiend. Hoewel de wagen strak in de bloemen zat en het gebruik van alternatief materiaal op bijvoorbeeld de zuignappen een extra dynamiek gaven aan de structuur van de wagen, vond ik bijvoorbeeld het bord te schoon om af te wassen. Iets meer viezigheid zou de noodzaak om af te wassen nog iets duidelijker hebben gemaakt. De

figurant aan de voorkant van de wagen viel mij pas de tweede ronde op. Ondanks de duidelijke functie had ze voor mij geen toegevoegde waarde. Het to-do lijstje en de verbeelding van de verschillende huishoudelijke taken zouden wat mij betreft voldoende zijn geweest.

Jurylid 4 | Barry Joosen

Wat een heerlijke en spannende vorm kwam daar de straten van Vollenhove binnen. De creatie trok direct de aandacht met zijn duidelijke inkleuring en opvallende geluid, inclusief gesproken teksten. Het kleurcontrast van blauw op oranje werkte verfrissend en gaf het geheel een moderne, plastische en energieke uitstraling. Het thema was niet alleen actueel, maar ook sterk doorgevoerd in het ontwerp. De tentakels die allerlei taken probeerden uit te voeren, waren een slimme en humoristische vertaling van het onderwerp. Vooral de gekrulde arm rond de stofzuiger was een schot in de roos, daar had gerust meer van mogen zijn. Uiteindelijk lag de nadruk echter meer op het hoofd dan op de armen, wat anatomisch klopt voor een inktvis, maar inhoudelijk minder krachtig was. Juist de armen en hun taken hadden het verhaal sterker kunnen dragen. De vrouw aan de voorkant viel pas laat op als onderdeel van de creatie. De tentakels, die met hun zuignappen en kronkelingen hadden veel zeggingskracht. Het hoedje, de snor en de bril legden juist aandacht op de kop en leidde alleen maar af van de sterke punten. Door de compositie, die visueel werd gedomineerd door een groot hoofd (met prachtige ogen), verloor het geheel aan speelsheid. De stofzuiger achterop, voorzien van speciale effecten, voelde als een overbodige toevoeging — die had subtieler gekund. Een creatie met een sterk idee, een frisse uitstraling en duidelijke thematiek. Met meer focus op balans in compositie en een scherpere keuze in beeldende elementen had deze wagen nog krachtiger kunnen communiceren. Toch een opvallende verschijning die het publiek en mij wist te prikkelen.

Jurylid 5 | Karin Boschker

Een herkenbaar en aandoenlijk beeld. De snor en bril geven de octopus een hoog schattigheidsgehalte. De muziek was passend bij de expressie van de octopus, de geluiden die hoorbaar waren suggereerden zijn gedachtegang. Hierdoor werd ik meegenomen in de beleavingswereld van de octopus. De compositie van het beeld was goed. Het ontwerp had meer lucht mogen krijgen, door tentakels losser van elkaar te positioneren. Het kleine wagentje aan de voorkant verlengde het geheel en gaf een gevoel van diepte, dat vond ik erg knap gemaakt. Dit kwam wel pas naar voren toen ik de zijkant van de wagen zag. Bij het vooraanzicht werd ik vooral afgeleid door de takenlijst, deze had ik weggelaten of op een andere plek gepositioneerd. Tekst is nogal dominant en trok hiermee de aandacht weg van de octopus. De kleuren waren passend en de accenten blauw naast het oranje vond ik gedurfd en geslaagd. Details van alternatief materiaal waren netjes en passend. De ogen van de octopus waren erg sterk en de bril was netjes. De letters op de takenlijstjes waren strak. Het detail van de werkende stofzuiger aan de achterzijde vond ik de kers op de taart, hier was duidelijk over nagedacht. Het alternatieve materiaal onder de zuignappen was wat mij betreft niet van toegevoegde waarde, dit had prima met witte dahlia's gekund. De verhoudingen tussen de objecten die de octopus vast had waren niet overal goed. De plumeau en de spons waren veel te klein.

Jurylid 6 | Jeroen Everaert

Wat je ziet, is een grote octopus met acht armen, vol met bezems, borstels en poetsdoeken. Je hoort constant binnenkomende WhatsApp-berichten met de volgende taken die uitgevoerd moeten worden. Het is een indrukwekkend groot beeld van een octopus, met grote ogen. Is er paniek te zien in de ogen? Is het angst? Of moedeloosheid? Uit de tekst blijkt dat het thema gaat over een man die niets te vertellen heeft en die de ene na de andere opdracht van zijn vrouw krijgt om in het huishouden te moeten handelen. Het geeft een naar gevoel als je leest hoe de berichten binnenkomen—het lijkt alsof hij een machteloze, onderdrukte figuur is; En een geweldige kenau als vrouw maar met een nog grotere sukkel die door haar wordt gedomineerd. Hoe kun je deze tirannie verbeelden? Het zou een grote, sterke vrouw kunnen zijn die met een verbeterd gezicht de appjes stuurt, terwijl de man zich laat domineren. Er is gekozen voor een dier dat acht armen heeft en alle taken tegelijk kan uitvoeren. Bij mij schiet nu door het hoofd: hoe zou de vrouw verbeeld worden? Misschien als een schorpioen? Of een slang? Een bidsprinkhaan? Het verbeelden van de man is op een bijzondere manier gedaan, met een fraaie compositie, en er is veel te zien, waardoor je telkens weer nieuwe details ontdekt bij het bekijken van de voorstelling.

Jurylid 7 | Benji Beunk

Bij het zien van het ontwerp werd ik direct enthousiast. Topconcept en mooi uitgewerkt idee. Dit zou wel eens een hoge klassering kunnen worden? De opbouw van de wagen geeft de multitasker een imposante uitstraling. Het kleurgebruik is sterk en maakt de wagen direct herkenbaar en 'aaibaar'. Er is veel te zien, en je blijft ook maar kijken, telkens valt er weer iets anders op. Complimenten voor uitwerking van alle details en verschillende materiaalgebruik. Het gebruik van de blauwe bloemen was netjes uitgevoerd en paste supermooi in het geheel. Ook de uitwerking van de zuignappen was perfect, terwijl de snor wat lomp en eenvoudig blijft. Het stof in de stofzuiger was een leuke toevoeging maar de stofzuiger mond dan weer iets lomp, dat had wellicht iets gedetailleerder gekund. Ondanks al deze sterke punten bleef het gevoel hangen dat er meer in deze wagen had gezeten. Het echte multitasker-gevoel en de drukte van het leven kwamen niet volledig tot uiting. Dat is jammer. Ik denk dat dat het verschil had kunnen maken met een topklassering.

FIGURATIE

Jurylid 1 | Anne van den Broek

Spel: Velen zullen niet doorgedraaid hebben dat er figuratie zat bij deze wagen, dit kreeg ik ook te horen van diverse mensen in het publiek. Ik zag het gelukkig wel. Een enkele dame helemaal in haar eigen wereld en druk met zichzelf en haar telefoon bezig. Ze bleef alle rondes goed in haar rol, lekker ongeïnteresseerd naar de buitenwereld en druk bezig met alles wat gedaan moest worden. In dit geval vind ik het ook heel krachtig en passend om

te kiezen voor één enkele figurant. Soms was er een aardige afstand tussen haar en de wagen, waardoor het niet helemaal duidelijk was dat ze bij de wagen hoorde. Wat ik leuk vond om te zien was toen ze werd toegejuicht door toeschouwers en ze hier op inspeelde door te laten merken dat ze echt geen tijd had en het heel druk heeft. Ik vond het jammer dat ze in de avond in het donker een beetje wegviel, doordat er verder geen verlichting was bij de figurant zelf. Kleding en grime: De outfit is passend bij een huisvrouw, en dit beeld wil je ook overbrengen en klopt bij de wagen en het idee. De telefoon was ook passend. Samenhang met wagen: Door de telefoon en het spel van de drukke huisvrouw, werd de wagen verbonden met de figurant. Ik denk dat figuratie hier geen grote toegevoegde waarde heeft, maar ik vind het echter ook niet storend. Het is alsof de wagen een kijkje geeft in het hoofd van de huisvrouw, en meer zorgt voor de interactie met het publiek. Al trok de wagen zelf je nieuwsgierigheid al, waardoor de figurant wellicht over het hoofd werd gezien.

Jurylid 2 | Jelly Kootstra

De strenge vrouw die vooropliep, zette haar rol overtuigend neer. Haar houding, gebaren en mimiek lieten duidelijk zien dat zij de regie in handen had. Het spel was helder en goed te volgen voor het publiek. De interactie met de multitasker maakte de uitbeelding geloofwaardig en zorgde voor herkenbare humor. De kleding sloot aan bij haar rol.

Jurylid 3 | Joris Verschuur

Spel: Het is lastig om met één figurant genoeg te brengen om op te vallen. De eerste ronde viel het spel nauwelijks op en miste je als toeschouwer niets. Het spel bleef daarna wat eentonig; probeer meer variatie en ontwikkeling te laten zien, bijvoorbeeld door frustratie op te bouwen. Ook had het met meer figuranten of een bredere invulling (bijvoorbeeld meerdere mannen die tegelijk allerlei taken uitvoeren) sterker en humoristischer kunnen zijn. Kleding & grime: Door kleding en grime viel de figuratie in de eerste ronde weinig op, waardoor de impact beperkt bleef. Samenhang met de wagen: De figuratie sloot wel duidelijk aan bij de wagen en maakte het thema herkenbaar.

VERLICHTING

Jurylid 1 | Lars ten Broeke

De titel suggereerde chaos en drukte, maar dit werd in de verlichting onvoldoende overgebracht. Het dominante blauwe licht liet de wagen wegval- len, waardoor de octopus nauwelijks herkenbaar was. De knipperende verlichting om de verschillende taken te benadrukken was wel een sterke vondst. Advies van mijn zijde is, voorkom dat verlichting volledig wordt uitgeschakeld; door deze tot circa 50% te dimmen blijft de wagen duidelijker zichtbaar en het thema krachtiger.

Jurylid 2 | Duco Nijp

“De Multitasker” is een herkenbare wagen met veel lichtbronnen die de wagen grotendeels blauw uitlichten. Belangrijke elementen zoals de telefoon en de takenlijst zijn duidelijk zichtbaar en de ogen zijn subtiel voorzien van LED-strips. De wisseling van lichtkleur en intensiteit toont dat het team aandacht heeft besteed aan dynamiek.

Positieve punten:

- Takenlijst en telefoon zijn goed uitgelicht, wat het thema direct herkenbaar maakt.
- Wisseling van lichtkleur en intensiteit geeft een speels en dynamisch effect.

Tips voor verbetering:

- Creëer meer afstand tussen lichtbron en objecten, bijvoorbeeld met draadeinden van 50 cm, om spotvorming te verminderen en gelijkmatige belichting te realiseren.
- Denk goed na over kleurgebruik: blauw straalt rust en stabiliteit uit, wat niet past bij het hectische karakter van een multitasker. Rood, oranje of geel zouden beter aansluiten bij het thema.
- Voeg accenten toe: bril, zuignappen en andere herkenbare elementen kunnen extra verlichting krijgen voor meer diepte.
- Lichtshow uitbreiden: wisselende effecten en intensiteit kunnen het drukke karakter van de multitasker beter vertalen, maar vermijd een chaotische knippershow.
- Lijstjes en kleine details zoals post-its kunnen beter uitgelicht worden met floodlampen en diffuus filters.

• Plaats accenten op de juiste plekken: bij de ‘dirtbuster’ trok het publiek nu vooral naar het rondwarrelende vuil in de binnenzijde, terwijl het vertrekpunt, de zuigmond, nauwelijks zichtbaar was. Extra verlichting onder de zuigmond kan duidelijker maken dat het om een ‘dirtbuster’ gaat.

Conclusie:

Een creatieve en herkenbare wagen die al veel goede elementen bevat. Door kleur, accenten en dynamische verlichting te optimaliseren kan de wagen echt tot een winnaar uitgroeien.

Jurylid 3 | Thijs Gennissen

Tijdens voorbijrijden overheerste de blauwe kleur die geen recht deed aan de vele kleuren bloemen. Licht verspringt nogal, had liever meer vloeiende overgangen gezien. Wagen totaal mooi belicht, zowel boven als naar de grond.

In het vervuilde water rijst het op, aangetast door menselijke hand, vervormd tot iets zonder naam. De bron van zijn vergiftiging is versmolten met zijn misvorming. Bijna niet meer herkenbaar, een schim van wat ooit bestond.

5E PLAATS | 169,0 PNT

Jurylid 1 | Herman Verschreagen

Mooi idee om de wagen te spreiden over een trein van steeds kleiner wordende wagonnetjes afgesloten door een waaierende haaienvin. Het stoorde mij dat het gehele beest roze-paars was, maar de vin dan donkerrood en geel. Daardoor leek het of die vin niet bij de rest van het beest hoorde. Spijtig. Vooraanzicht sterk. Een afzichtelijke kop met dreigende ogen die dramatisch mooi openden om gifgele groen gevlekte ogen te tonen. Schots en scheve tanden in een grimmige mond. De rook effecten droegen erg goed bij aan het thema. Het stoorde mij niet dat de oranje smurrie die uit de rioolpijpen droop niet met bloemen was uitgewerkt. Het zou averechts geweest zijn om vieze drab te verbeelden met verse bloemen. De figuren op de koeltorens waren zeer mooi uitgewerkt. De werklieden in overall en met gasmaskers die vaten radio-actief afval lozen. Krachtig. FNH 017 achteraan op de staart? Code voor wat? Dat was mij niet duidelijk.

Jurylid 2 | Olav den Ridder

Het gebruik van de straat als onderdeel van een corsowagen is niet helemaal nieuw, maar toch werkt het in het geval van Gemuteerd verrassend goed en ontstaat er een zeer origineel beeld. Met de schaduwwerking in de smalle straten ontstaat een dreigend beeld van een enorm monster dat door Vollenhove kronkelt. Op het opstel terrein is dit effect minder groot dan op het parcours. De lengte van creatie is indrukwekkend, jammer dat het staartgedeelte geen "zwembeweging" maakt, dat zou het helemaal afgemaakt hebben. De kleurstelling had wat minder veilig gemogen en de gele slierten werken eerder grappig dan bedreigend, waardoor er spanning weggenomen wordt. Jammer, want daardoor wordt het een beetje een cartoonesk monster in plaats van een gemuteerd, onherkenbaar beest. De ogen zijn zeer mooi gemaakt (ondanks dat ik normaal geen voorstander ben van gespoten onderdelen zonder natuurlijk alternatief) en tijdens het voorbijtrekken lijken ze me te volgen. Een bijzonder effect! De vormgeving van het monster is goed doorgetrokken op heel de wagen van kop tot staart, maar had in het midden, bij de grote vormen (reactoren?) wel wat uitdagender gemogen. Het siertikwerk is modern, past bij het onderwerp en is zéér goed uitgevoerd. Toch rijst ook de vraag waarom dit aan het ontwerp is toegevoegd. Met een spannendere vormgeving in het beest zelf was dit niet nodig geweest, nu lijkt het een beetje op een opvulling van een anders misschien te saai stuk wagen en zorgt het voor een "verhaaltje in het verhaal". Meer durf en vertrouwen in het beeldende aspect had niet misstaan, dat had dit concept makkelijk kunnen hebben. De rookeffecten versterken het beeld bijzonder goed, dit had zelfs best meer mogen zijn, en zorgen ervoor dat we al met al naar een heel bijzonder, uniek en goed uitgewerkt geheel kijken. Dergelijke wagens zijn een aanwinst voor elk corso, zo ook zeker in Vollenhove. Als laatste kritische noot: waarom de titel van je wagen zo pontificaal op het vooraanzicht?

Jurylid 3 | Stijn van Helmond

'Gemuteerd' was een van mijn favoriete wagens van dit corso Vollenhove. Het concept om geen metershoge wagen te maken en de straat mee te nemen in het beeld werkte voor mij zeer goed. Doordat het beest slechts half wordt uitgebeeld versterkt dit het idee dat het in het water aan het loeren is op zijn volgende prooi. Ondanks de geringe hoogte van de wagen straalde deze toch de kracht uit en boezemde de kop van het beest angst in. Ergens herkenbaar, maar toch ook weer niet. De paars-oranje inkleuring helpt met het idee van de chemische aantasting en evolutie van het beest. Doordat de wagen ontzettend strak is getikt en het siertikwerk erg goed is, snap je het hele verhaal meteen. Daarnaast vond ik het een sterke keuze om de oorzaak (en het gevolg) op meerdere manieren weer te geven, zowel in het siertikwerk met de mensen in beschermende kleding als de chemische stoffen die uit het lichaam van het monster kwamen. Hierdoor werd je extra doordrongen van het verhaal. Met het concept van het gebruiken van de straat als onderdeel van het ontwerp en de lengte opzoeken in plaats van de hoogte is wat mij betreft geslaagd, echter vond ik dat de achterste wagentjes van de staart relatief iets grotere vlakken hadden mogen beslaan in plaats van de hele kleine staartdelen zoals die nu waren. Deze waren nu eigenlijk net iets te klein en stonden net iets te dicht op elkaar om echt een goede staartstructuur te creëren. Ook gebeurde

hier ten opzichte van het lijf net iets te weinig om interessant te zijn. Ook hier had wat mij betreft een link gemaakt mogen worden naar het muteren en de vervuiling. Daarentegen zorgde de natuurlijke beweging van de kleine karretjes op de klinkers wel voor een leuk 'zwemmend' effect, al mochten deze delen meer los van elkaar van links naar rechts bewegen om het zwemidee nog sterker uit te beelden. Hoewel dit een verzonnen beest betaamt, zouden er in de toekomst wel echt beesten kunnen zijn die op een onnatuurlijke manier muteren door ons als mens en onze vervuiling van de habitats van dieren.

Jurylid 4 | Barry Joosen

Wat een geweldig effect: een nors, dreigend gedaante dat niet over de straat rijdt, maar erdoorheen lijkt te ploeteren. De kop die zich letterlijk door het straatvlak naar voren duwt, gevolgd door een magisch langgerekt lijf, maakt deze creatie tot een beleving. Je voelt de spanning, je ziet het gevaar naderen. Een wagen die niet alleen rijdt, maar binnenkomt. De ogen zijn magnifiek: perfect afgewerkt en glinsterend in het daglicht. De dreigende muziek, de puistige huidstructuren en het kleurverloop op het lijf versterken het verhaal van mutatie en transformatie. De contrasterende slieren maken van dit 'iets' een visueel en inhoudelijk bijzonder geheel. Het ontwerp zet aan tot nadenken en blijft hangen. Vanaf het eerste moment grijpt het je en laat niet meer los. Toch zijn er ook aandachtspunten. De organische vorm had niet de organische beweging die je zou verwachten. De staart volgde in een rechte lijn, wat het vloeiende karakter onderbrak — zoals later op tv te zien was, had dit beter gekund. De schoorstenen midden op het lijf waren fors en voelden als een kunstmatige toevoeging. Ze trokken het beeld omhoog en riepen eerder een 'stoomboot'-gevoel op dan een mutatie. Kleinere, subtielere elementen hadden hier beter gewerkt. Ook de rookpluimen waren te iel voor de torens, en de afbeeldingen op die torens — hoe fraai ook — voelden als een overdaad, alsof ze erop geplakt waren. Ook de opvallende slierten leken lukraak uit de rug van het beest te komen en miste een aanzet vanuit de vorm. Maar ondanks deze punten: dit is een topontwerp. Een creatie die visueel én inhoudelijk indruk maakt. Voor mij persoonlijk had deze wagen veel hoger mogen eindigen, misschien zelfs als nummer één.

Jurylid 5 | Karin Boschker

Wat een gave compositie! De wagen leek wel door de straat te zwemmen. Deze laagte maakte dat de wagen eruit sprong, in positieve zin. Wat mij betreft hadden de stekels op zijn rug op het middelste deel van de wagen nog lager gemogen, om de spanning en de lengte van het beest te overdrijven. De ogen, oogleden en tanden waren subliem. Een wagen die blijft vanwege het onderscheidend vermogen. De licht- en rooeffecten en zware tonen in de muziek waren kloppend, ze versterkten de spanning. Al hadden de lichtbollen aan de stekels op zijn hoofd wel wat groter gemogen. De kop was erg goed ingekleurd. De paarstinten waren goed gekozen en het contrast met de oranje stekels en groene ogen was mooi. Het tweede deel van de wagen, het lichaam, was minder geslaagd. Ik vond het jammer dat de oranje stekels niet met dezelfde oranje bloemen bedekt waren als op de kop van het beest. Daarnaast vond ik de hoeveelheid rood in de inkleuring ook niet geslaagd, naar mijn idee was het beter geweest als de basis paars was gebleven met donkerrode accenten. Het siertikwerk op de stekels op zijn rug was onnodig. De leidingen uit zijn lichaam vond ik leuk bedacht om de mutatie zichtbaar te maken, al denk ik dat het ontwerp beter tot zijn recht was gekomen als het enkel een draakachtig beest was geweest en de mutatie losgelaten was. De slijmachtige substantie was leuk bedacht, maar vond ik erg stijfjes overkomen. De staart was nog sterker overgekomen als hij echt door de straten had bewogen. De staart was in de tweede ronde erg beschadigd, dat vond ik jammer. Vanaf de achterkant was het beest nog goed herkenbaar en leek hij nog steeds door de straat te zwemmen, heel mooi!

Jurylid 6 | Jeroen Everaert

Je ziet een lang en indrukwekkend beeld aankomen en pas als je dichtbij bent zie je dat het vissenkop/krokodil/monster is die net boven het water uitsteekt. Wat de meeste aandacht trekt zijn de indrukwekkende gele ogen die mooi open en dicht gaan. Het monster verandert in een chemische fabriek die gif loost in het water. Gevaarlijke symbolen van radioactiviteit zijn zichtbaar. Naarmate de corsowagen verder rijdt, zie je de herkenbare koeltorens van de fabriek terugkeren in het lichaam van het monster. Pas bij de laatste wagen wordt duidelijk door de staart dat het monster en de smerige fabriek één zijn geworden. Dit is een beeld dat zich pas laat uitleggen als je de tekst kent, het is mooi gemaakt, de mutatie die je ziet is verschrikkelijk en het stemt je tot nadenken. Er is een opmerking die ik wil maken is dat het gif wat uit de pijpen stroomt met schuim is gemaakt, ik denk dat het een bewuste keus is geweest, ik geloof zelf dat dit bv met fel gekleurde bloemen ook had kunnen worden verbeeld.

Jurylid 7 | Benji Beunk

Nog zo'n mogelijke topper. Wederom erg benieuwd naar de uitwerking van dit mooie idee. Het aangezicht van de wagen is zeer aansprekend en prachtig in de kleuren uitgevoerd. De kop beschikt over mooi bewegende, goed uitgewerkte ogen, en de tanden vallen direct op. In combinatie met de (mogelijk iets te) harde muziek en rooeffecten komt er een duidelijke dreiging over, wat goed gekozen en uitgevoerd is. Wat daarna kwam had ik er eerlijk gezegd wel iets meer van verwacht.. Vooral het oranje (pur?) smurrie viel mij in negatieve zin op en had volgens mij anders uitgevoerd kunnen worden. Het lichaam bevatte een groot rood vlak waar weinig dynamiek in zit; er valt hier visueel meer uit te halen. Het knipwerk in de portretten op de torens is zeer strak en goed uitgevoerd, met mooie kleurcombinaties die aanspreken. Toch oogden deze portretten enigszins "opgeplakt" in plaats van als een echt onderdeel van de wagen. Het achterste deel van de wagen beweegt speels en schommelend over de weg, wat een leuk en speels effect geeft. Klein detail dat opviel was dat de muziek ineens even stilviel? Wellicht ging er iets mis of dat dat in de loop van de muziek zat, maar het trok de aandacht en leidde iets af.

FIGURATIE

Geen figuratie

VERLICHTING

Jurylid 1 | Lars ten Broeke

De wagen maakte een indrukwekkende indruk. De dreiging van het wezen kwam 's avonds veel beter tot zijn recht dan tijdens het middagcorso. De combinatie van lichtschakelingen met muziek en het gebruik van rook was onderscheidend. De snelle lichtwisselingen sloten goed aan bij het thema, zonder dat het een kermisachtig effect kreeg. In de smalle straten van Vollenhove was het lastig om de volledige 55 meter lange wagen te overzien. Het lichaam van het wezen (de tweede wagen) viel daarbij wat weg in het geheel, mede door het ontbreken van een duidelijke lichaamsvorm. De bolvormige lampdetails aan het einde van de uitstulpingen waren sterk, maar vooral de ogen waren hét detail dat na de optocht bijbleef.

Jurylid 2 | Duco Nijp

:"Gemuteerd" is een kleurrijke wagen met veel lichtvormen en accenten die direct de aandacht trekken. De combinatie van groene verlichting onder de wagen en verlichte tentakels creëert een zwevend en mysterieus effect. Licht en geluid zijn goed op elkaar afgestemd, wat het concept versterkt.

Positieve punten:

- De uitvoering van de titel van de wagen sluit goed aan bij het thema.
- Zwevend effect door groene verlichting onder de wagen te plaatsen is goed toegepast.
- Bolletjes aan de tentakels en van binnenuit verlichte ogen versterken het concept.

Tips voor verbetering:

- Kleurgebruik van LED-lampen kan gericht worden toegepast; gebruik kleuren om accenten te benadrukken of tijdelijke sfeer te creëren.
- Bolletjes aan tentakels kunnen kleurgradaties krijgen voor een extra 'spooky' effect.
- Staart en nucleaire tekens kunnen extra lichtaccenten krijgen.
- Kleinere LED-lampjes op de 'lava' voorzien van een diffuus-filter of vervangen voor floodlights voor minder spotvorming.
- Lichtshow kan dramatischer: bijvoorbeeld starten met alleen groen licht onder de wagen, nucleaire tekens aan, en licht en geluid opbouwen om de mutatie te laten 'ontwaken'.

Conclusie: Een visueel indrukwekkende wagen met een sterk concept. Met accentverlichting en een dramatische lichtshow kan het concept nog meer impact maken en een 'wow'-effect creëren.

Jurylid 3 | Thijs Gennissen

Wauw!!!!!!! Wat een fantastische belichting, op de langste wagen ooit. Keuze armaturen zo mooi gekozen voor de te belichten posities. Kleine spotjes met barndoors om zo min mogelijk in spots te kijken. Licht naar de grond geeft extra dimensie. Het lichtspel past echt bij thema wagen, afgestemd met muziek. Een terechte winnaar.

Wanneer tijd vervaagt, blijft muziek voortbestaan.
Een ode aan het tijdloze geluid wat ons verbindt.

7E PLAATS | 158,4 PNT

Jurylid 1 | Herman Verschreagen

Bij deze wagen is het gegeven dat men smal en hoog moet werken, maximaal uitgebuit. Wat een binnenkomer die beeltenis van Freddy Mercury paars-wit in die typische viriele houding op de donkere achtergrond van de Wurlitzer. Hoe gelijkend, treffend en karakteristiek jullie hem uitwerkten met het lichtspel op zijn rechter bovenbeen, de plooiën in z'n onderhemd. De gelaatsuitdrukking. Adembenemend. Maar dan kwam de rest. Het paneel met ABBA, zo mogelijk nog beter en de verrassing bij het opengaan. Schitterende acteurs die met overgave en treffende kostuums de Zweedse idolen tot leven brachten. Ook de lichteffecten op de juke-box waren een meerwaarde zelfs overdag. Hoewel van vormgeving eenvoudig, waren de overvloedig aanwezige details, de fijn en accuraat uitgewerkte portretten, zorgvuldig en nauwgezette letters, de draaiende grammofonplaat, de muziek, de figuranten allemaal elementen die dat ruimschoots goed maakten. Ongetwijfeld heeft het feit dat deze wagen voor mij een trip langs "memory lane" was mij positief beïnvloed. Voor mij waren jullie een verdiende 2de.

Jurylid 2 | Olav den Ridder

Een herkenbaar onderwerp, geweldig siertikwerk, een prima afwerking, en tóch een lage klassering; dat verdient uitleg. Op het opstel terrein valt de wagen op; één grote vorm. Schuin in opbouw, duidelijk afgesneden en anders dan de rest. De afgerokte onderkant, over het algemeen een verschrikking, is bij dit ontwerp verrassend genoeg een passend detail in de sfeer van de wagen. Het hyperrealistisch uitvergroten van een onderwerp/voorwerp is niet nieuw in het corso maar heeft in het verleden al wel enkele fantastische wagens opgeleverd. Vaak speelt daarin mee dat hoe kleiner of simpeler het onderwerp, hoe bijzonderder, origineler of indrukwekkender de uitvergoting. In het geval van Golden Oldies zit hier een flink manco wat mij betreft; een jukebox is van zichzelf een vrij groot en log ding. Er zitten geen mooie, bijzondere of sierlijke details in die niet opvallen in origineel formaat, en de hoofdvorm is fors en een beetje plomp. Er zit weinig leven in een jukebox (hoewel een liefhebber of verzamelaar het daar ongetwijfeld mee oneens is). Het lijkt erop dat de ontwerpers dit ook een beetje onderkend hebben door op het vooraanzicht (en achterop) een tekening aan te brengen. Een tekening die an sich goed gekozen is (Freddy lijkt echt uit de wagen naar voren te komen) maar tegelijkertijd ook er voor zorgt dat de voorkant een soort canvas wordt voor deze tekening in plaats van juist de brute, grove vorm. Hiermee wordt een beetje lef weggehaald. Dat wordt versterkt door de plaatsing van de tekening, die dusdanig perfect passend op de voorkant is gemaakt (hij raakt geen zijkanten of de ornamenten) waardoor het nog meer lijkt dat de tekening belangrijker is dan de hoofdvorm. Tijdens het voorbijtrekken wordt de wagen, op mijn positie, ook nog eens slachtoffer van het parcours. De brede hoge opbouw zorgt dat ik weinig zie van de zijkanten. De jukeboxkant is mooi gemaakt maar mist zoals eerder aangegeven spanning. De kant met de platenhoezen, siertik en figuratie is zo mogelijk nog minder goed zichtbaar en dus moet ik afgaan op een klein fragmentje spel en muziek dat ik in het voorbijtrekken meekrijg. Ik kan me levendig voorstellen dat deze wagen op andere posities in het parcours, zoals bijvoorbeeld op de tribune, meer indruk maakt en beter wordt ontvangen. Ik kan echter niet jureren wat ik dénk dat de wagen zou kunnen brengen, maar enkel wat ik zie en meekrijg. Dat is wel zo eerlijk tegenover alle andere wagens. Daardoor blijft voor mij een qua vorm niet spannend en qua totaalbeeld niet echt overtuigend geheel over. Ondanks het knappe knipwerk en ondanks de prima afwerking. De bouwgroep laat zien veel onderdelen van wagenbouwen zéér goed te beheersen, hopelijk zien we dat volgend jaar terug in een ontwerp dat beter tot zijn recht komt.

Jurylid 3 | Stijn van Helmond

Een hele mooie publiekswagen met twee totaal verschillende kanten die samen wel één geheel vormen. De manier waarop hier een klassieke jukebox wordt uitgebeeld is prachtig in zijn eenvoud, wat ook gelijk een van de valkuilen van zo'n soort wagen is. Door de relatief simpele vorm van de jukebox zie je, als de wagen voor je staat, in eerste instantie niet wat het is, ondanks het strakke siertikwerk. De minder interessante grove vorm van de jukebox wordt deels goedge maakt door de 'achterkant' van de jukebox, waarin de verschillende artiesten zeer strak en herkenbaar zijn getikt. Het samenspel tussen het geluid en de uitvoerende artiesten was goed, alleen jammer (maar wel logisch) dat dit slechts aan één kant te zien was. De 'voorkant' van de jukebox, ondanks dat deze strak was, was daarin toch beduidend minder interessant. Met wat kleine bewegingen (zoals het 'selecteren' van de juiste plaat) zou de voorkant van de jukebox al interessanter zijn. De manier waarop de voorkant en een van de zijkanten nu bij elkaar zijn gekomen maakte dat de wagen voor een van de kanten van de weg eigenlijk niet uitnodigde om naar te blijven kijken. Zonde, want zo'n wagen nodigt juist uit om iedereen in het publiek bij te betrekken. De keuze om de letters voor de verschillende platen op deze manier te verbeelden

voelde voor mij als een simpele optie. In de afwerking was het zonde dat de draaiende plaat voor de helft was uitgevallen. Hoewel het misschien qua resultaat niet veel zou hebben gescheeld, zou het mooier zijn geweest als de ondergrond een vergelijkbare kleur gehad zou hebben, zodat uitvallende bloemen minder op zouden vallen. Waar de verbeelding van Freddy Mercury aan de voorzijde van de wagen heel goed was, voelde het siertikwerk aan de achterkant voor mij een beetje aan als een 'afterthought'. Alsof er is gedacht 'Aan de voorkant hebben we een artiest verbeeld, dat moeten we aan de achterkant ook doen'. Daarentegen was de figuratie bij deze wagen zeer goed en maakte dat de beleving x10 ging. Er is goed nagedacht over de uitvoering van de figuratie en was absoluut een toegevoegde waarde. De figuratie zat goed in hun rol en zorgde voor een extra dynamiek bij de wagen. (Een deel van) de wagen kwam nog extra tot leven als de figuratie de muziek goed weergaf. Enige puntje is dat de loop soms net iets te lang was, waardoor ik in de ronde waar ik naar de 'achterkant' keek alleen Kiss en Tina Turner heb kunnen zien.

Jurylid 4 | Barry Joosen

Wat een geweldig bakbeest van een wagen! Een creatie die direct indruk maakt door zijn omvang en energie. De muziekiconen aan de voor- en achterkant waren prachtig in bloemen uitgewerkt: een eerbetoon dat visueel krachtig binnenkwam. Helaas stonden deze sterke elementen op donkere plompe vlakken, waardoor ze in de smalle straten van Vollenhove minder goed tot hun recht kwamen. De zijkanalen, waar de mooiste composities zaten, waren slechts kort zichtbaar. De jukebox en explosieve optredens die als verrassingen uit de wagen tevoorschijn kwamen, waren echte hoogtepunten, maar te vluchtig. Het kleurcontrast en de bloemtechniek waren een lust voor het oog. De afbeelding van Freddy was krachtig, al zat de plaatsing ten opzichte van het kijkgat wat ongemakkelijk. De muziek knalde eruit en de geluidsdragers waren slim geïntegreerd in de vormgeving. De figuratie speelde met volle overgave en bracht het geheel tot leven: een feest om naar te kijken! Het geheel had een kitscherige uitstraling, maar dat paste wonderwel bij het gekozen thema. Toch waren er visuele keuzes die afbreuk deden aan het totaalbeeld. De zwarte, blinkende geplooid gordijntjes werkten storend en hadden beter weggelaten kunnen worden. De led-lijnverlichting was goed bedoeld, maar niet strak genoeg verwerkt, wat direct opviel. Gelukkig was de timing van het licht wél perfect afgestemd op het geluid en de bewegingen. Een wagen met flair, energie en vakmanschap. Met iets scherpere keuzes in afwerking en zichtbaarheid had deze creatie nog meer kunnen schitteren.

Jurylid 5 | Karin Boschker

De muziek maakte de titel waar voordat de wagen de hoek om was. Echte golden oldies klonken door de straten! De afbeelding van Freddy Mercury was duidelijk herkenbaar. Verder was het vooraanzicht nietszeggend; één groot zwart vlak. Waarom was er bijvoorbeeld niet voor gekozen om Freddy uit de jukebox te laten komen? Ik heb beide kanten van de jukebox gezien. De eerste ronde kwam hij de bocht door en kreeg ik een sneakpeak van de achterkant, waar ik erg enthousiast van werd. De voorkant van de jukebox trok aan me voorbij en dit beeld viel me enorm tegen. Er gebeurde weinig en de inkleuring was erg standaard. De LP die bovenin de wagen ronddraaide was enorm beschadigd. Ik miste diepgang, waarom waren hier geen golden oldies te zien of waarom was de jukebox hier niet opengewerkt? De tweede ronde zag ik de achterkant van de jukebox. Hier werd de titel en tekst waargemaakt, vooral door de figuranten. Echt een feestje om naar te kijken. De inkleuring vond ik te minimaal, het was één groot zwart vlak aan dahlia's. Je had de de artiesten kunnen uitvergrooten in paarstinten, zoals nu op de LP-hoezen werd verbeeld. Het siertikwerk was mooi maar voelde wat oubollig aan, zeker bij de uitwerking en keuze van het ontwerp. De LP's aan de achterzijde waren niet erg strak en ze waren stoffig. Even een doekje eroverheen zodat ze zouden gaan glimmen in de zon had de wagen eer aan gedaan. De toonladder met muzieknoden aan de bovenkant van de achterzijde pasten qua materiaal niet goed in het geheel. Tevens zag ik, toen ik de wagen van de achterzijde bekeek, dat er een hap uit de jukebox was gehaald om de toonladder toe te voegen. Dat deed naar mijn inziens afbreuk aan de wagen. De compositie was statisch en veilig. Het was goed dat jullie de jukebox gekanteld hadden. Het was nog beter geweest als jullie de box ten opzichte van het onderstel ook schuin hadden gezet. De ontwerpkeuze was heel leuk, maar hier was veel meer uit te halen. Had de vaste vorm van de jukebox losgelaten, de jukebox opengewerkt of uit perspectief getrokken. Je had ook 3D koppen van golden oldies kunnen verwerken.

Jurylid 6 | Jeroen Everaert

Je ziet een grote, gekantelde jukebox door de straat schuiven, waarvan een deel in de grond is verdwenen. Bovenaan zie je een draaiende plaat die bevestigt dat je naar een jukebox kijkt. Jammer genoeg zijn de bloemen hier snel van afgevallen. Deze zijde van de jukebox geeft een totaal ander beeld dan de achterkant. Hier ligt namelijk de verrassing, en daardoor maakt deze corsowagen meteen een grote kans op een prijs. Het is niet alleen de muziek die je hoort maar het zijn de bands, zangers en zangeressen die elk optreden op in hun eigen podium. Je hoort een kwartje vallen, het mechanisme in de jukebox rammelen, en een luik gaat open, en om beurten treden de artiesten op in vol ornaat op hun eigen podium. Een geweldige verrassing nadat je eerst wat teleurgesteld was over de voorkant. Eindelijk is het geheim van het "Mannetje van de Radio" ontrafeld.

Jurylid 7 | Benji Beunk

Op de voorzijde van de wagen bevindt zich een mooi portret, strak uitgewerkt en met een goede compositie. Door de gestrekte arm lijkt de afbeelding naar voren te komen, waardoor het portret meer diepte krijgt en verder gaat dan een plat vlak. Tijdens de eerste ronde viel de zijde met de jukebox op. Deze is prima uitgewerkt met mooie details. Achter het glas van de FM-regelaar zat echter condens, waardoor dit detail minder goed zichtbaar was. Ook de draaiende LP vertoonde veel schade, wat jammer is. Als de ondergrond in de kleur van de bloemen was geschilderd had dit er misschien iets minder storend uit gezien. Hoewel de jukebox op het eerste gezicht een leuk maar iets traditioneel idee leek, gaf de tweede ronde met de 'achterzijde' een positieve verrassing. De strak uitgewerkte portretten op de LP-covers zijn duidelijk herkenbaar en spreken direct aan. Het open- en dichtgaan van de covers voegt een duidelijke meerwaarde toe aan het jukebox-effect. De vorm van de jukebox leent zich niet vanzelfsprekend voor een corsowagen, maar dit is op een zeer creatieve en geslaagde manier opgelost.

FIGURATIE

Jurylid 1 | Anne van den Broek

Spel: Het was een feestje om naar de Golden Oldies te kijken en luisteren. De figuranten waren erg enthousiast en toegewijd aan hun rol en hadden er zichtbaar plezier in. Erg leuk om de nummers echt tot leven te zien komen. Mijn aandacht werd getrokken en het liefste wilde ik meelopen om alle nummers te zien. Dit maakte ook dat mijn aandacht werd vastgehouden en leuk dat elke keer weer wat nieuws te zien was. Nu had ik wat dat betreft ook geluk dat ik aan de goede kant stond. Aan de andere zijde was helaas geen figuratie te zien, wat maakt dat sommigen geen figuratie gezien hebben. De mensen op de tribune zagen dus voornamelijk de jukebox-kant, wat jammer was omdat de figuratie zo ontzettend leuk was.

Kleding en grime: De kleding en grime was mooi en passend bij de artiest/band van het desbetreffende nummer. Ze waren heel herkenbaar. Al zou je het nummer niet horen en ze alleen zien lopen, zag je nog om welke artiest/band het ging. De accessoires paste hier ook goed bij.

Samenhang met wagen: Zonder figuratie was deze wagen duidelijk minder interessant. De figuratie maakte deze wagen af en vormden een complementair onderdeel van het ontwerp. Het was goed uitgedacht en klopte.

Jurylid 2 | Jelly Kootstra

Tijdens de 3 rondgangen niet alle figuranten gezien, alleen Tina Turner en Kiss. Zij was prachtig gekleed, make-up en haren waren prachtig. Danste lekker mee. Had wel meer in het zicht gemogen. Kiss was lekker aan het headbangen, goed gekleed en de grime was top. Erg jammer dat de overgangen naar de andere artiesten zo lang duurden, de afwisseling had sneller gemogen zodat er meer gezien kon worden. Het concept van de jukebox met artiesten die tevoorschijn komen, is origineel en aansprekend. De uitvoering met de lp die opzichschuift om een artiest zichtbaar te maken, zorgde voor een verrassend effect.

Jurylid 3 | Joris Verschuur

Spel: Wat jammer dat jullie de laatste ronde niet hebben kunnen rijden – hopelijk gaat alles goed met jullie. Jullie spel zat vol energie en was een feestje om te zien. Wel was het nadeel dat de figuratie aan slechts één kant zichtbaar was, waardoor niet iedereen evenveel kon meegenieten. Daarnaast zouden jullie meteen in rol kunnen stappen; nu stonden jullie eerst even als jezelf, waarna pas met de muziek de transformatie kwam. Een directe overgang zou sterker zijn. Kleding & grime: Kleding en grime waren perfect verzorgd en pasten uitstekend bij het thema. Samenhang met de wagen: De figuratie tilde de wagen duidelijk naar een hoger niveau en versterkte de beleving.

VERLICHTING

Jurylid 1 | Lars ten Broeke

Waar de voorzijde van de jukebox overdag minder overtuigend was, kwam deze 's avonds goed tot zijn recht. De strak aangebrachte ledstrips en de knoppen vormden fraaie details. Door de goede verlichting aan de zijanten vielen de donkere vlakken op voor- en achterkant extra op. De achterzijde van de jukebox heb ik helaas niet kunnen zien. Het voortijdig verlaten van de optocht na een vervelende gebeurtenis is een moeilijke beslissing. Het toekennen van nul punten in de tweede ronde voelt niet rechtvaardig, maar is conform de geldende regels. Belangrijkste is dat het naar omstandigheden goed gaat met de betrokken persoon.

Jurylid 2 | Duco Nijp

"Golden Oldies" maakt optimaal gebruik van kleuren om de jukebox en artiesten uit te lichten. De afbeeldingen van ABBA en Freddy zijn (deels) belicht en versterken het herkenbare thema.

Positieve punten:

- Kleuren en vormen maken de jukebox direct herkenbaar, zelfs op afstand.
- Goed hoe verschillende lichtbronnen worden gebruikt (LED-lijnen en spots).

Tips voor verbetering:

- Gebruik asymmetrische floodlampen om hele objecten gelijkmatig te verlichten, zoals bij Freddy waar nu vooral de onderzijde zichtbaar is.
- LED-strips strak plaatsen voor een verzorgde uitstraling.
- Teksten zoals "Thank you for the music" kunnen met dunne LED-strips worden geaccentueerd.
- Spotvorming kan worden verminderd met diffuusfilters en afstand tussen lamp en object.
- Lichtshow integreren met geluid: kleuren en intensiteit kunnen wisselen bij verschillende nummers voor een interactieve beleving.

Conclusie: Een sfeervolle en herkenbare wagen. Met meer aandacht voor uniforme belichting en een geïntegreerde licht- en geluidshow kan het thema nog sterker tot uiting komen.

Jurylid 3 | Thijs Gennissen

De lichtstrips geven een mooi effect, echter de bloemen waren in de avond amper zichtbaar. Bovenste deel wagen niet belicht, ABBA achterop deels. Het front was wat licht in onbalans t.o.v. jukebox. Beroordeling in het avonddonker, in de vroege avond was er meer balans.

Weer of geen weer, ELMNTS-weerdiensten staat garant voor actuele en betrouwbare weersinformatie. Want als Community-Based Early Warning System monitoren we samen met u continu de weersomstandigheden! Dankzij uw waarnemingen en onze geavanceerde Hurricane-3000 schat ELMNTS weerrisico's veel nauwkeuriger in dan alle andere weerdiensten. Daardoor bestrijden we de gevaren van extreem weer tijdens deze corsodag alleen daar en wanneer nodig!

Doe mee en word onderdeel van dit baanbrekende fenomeen!

Meedoen? Ga naar <https://elmnts-weer.nl/> of maak gebruik van onze opvallende meldpunten!

9E PLAATS | 151,6 PNT

Jurylid 1 | Herman Verschreagen

Heerlijk chaotisch. Een wirwar van vormen, instrumenten, meters, zwaailichten en drukdoende figuranten. Leuke sfeerschepping, maar daardoor verloor de wagen wat mij betreft aan uitstraling. Kleurgebruik met overwegend wit vond ik wel goed, anders zou het nog warriger geworden zijn. Het TV-scherf met ouderwets testbeeld verstond ik niet. De grote pijl bovenaan die diagonaal schuin naar boven wees en draaide in de wind was weer één van die elementen die handig gebruikt zijn door de ontwerpers om het typische smalle en hoge karakter van het Vollenhoofs Corso te benadrukken.

Jurylid 2 | Olav den Ridder

De aankomst van Code Rood?! Is veelbelovend. "Hier komt wat aan!" heb ik als eerste notitie in mijn map staan, en dat is ook precies het gevoel dat overheerst als de wagen tussen de huizen door aan komt rijden. "Wát" er precies aan komt rijden is niet gelijk duidelijk, maar dat is niet per se erg. Sterker nog; dit is ook wel verfrissend. Het beeld roept vragen op waar je antwoord op hoopt te krijgen tijdens het passeren van de wagen. Dat lukt jammer genoeg maar ten dele. Het wordt duidelijk dat we kijken naar een soort van weerstation en dat we te maken hebben met veranderende voorspellingen. Leuke details op de wagen (zoals de temperatuurmeter die op en neer gaat) zorgen er voor dat we meegenomen worden in het verhaal, de figuratie zorgt door een heldere en goed doorgetrokken gele kleurstelling voor een prettig en fris geheel met de wagen. De aqua-accenten bij zowel figuratie als wagen werken heel goed en zorgen voor een opvallend geheel. Qua vormgeving valt deze wagen op tussen de rest. Een open constructie zorgt voor een industriële look, die prima past bij het onderwerp van de wagen. Toch is het soms ook onduidelijk om de juiste elementen (zowel letterlijk als figuurlijk) te onderscheiden op en rond de wagen. Er was meer duidelijk geworden over het verhaal en daarmee de wagen als de afzonderlijke elementen wat creatiever zouden zijn gebruikt in vorm en zouden zijn uitvergroot. Extreme regenval, stormachtige wind, zinderende temperaturen of andere weersextremen zouden in wagen én spel, en daarmee het geheel, voor een spannender geheel hebben gezorgd. De figuratie, toch een wezenlijk onderdeel van deze wagen, hoeft nu ook nooit echt in te gaan op extremen, waardoor het spel een beetje veilig blijft, vaak met de nadruk op het "lollige" element. Jammer, want het enthousiasme is zichtbaar groot. Het had het verhaal kunnen helpen om nóg meer indruk te maken. De losse figuranten langs de weg en de geplaatste (en goed uitgewerkte!) telefonische weerstations in Vollenhove zijn een heerlijke vondst en geven deze wagen en vooral het totaalconcept zeker iets extra's.

Jurylid 3 | Stijn van Helmond

Een zeer interessant concept wat op een leuke, creatieve manier inspeelt op de realiteit van de afgelopen twee jaar qua weer tijdens het corso. Hoewel het een interessant concept is, komt het verhaal eigenlijk niet goed over tijdens de optocht. Het voelt voor mij meer als een samenraapsel van verschillende machines die gebruikt worden tijdens meerdere weerstypen. Daarbij lijkt het (ondanks het geluid) niet echt tot een climax te komen in het beeld. Ik denk dat de beleving bij de wagen beter over zou zijn gekomen als er ook een fysieke verbeelding van een aantal weerstypen verbeeld zouden worden. Hoe dit bij 8.848 is gedaan is een goed voorbeeld van hoe je met relatief simpele middelen toch een bepaald type weer kunt neerzetten. Als er een verbeelding van bijvoorbeeld wind of regen/sneeuw toegevoegd zou zijn (waar de wagen dan ook op zou reageren), zou het idee achter de wagen beter tot zijn recht zijn gekomen. In mijn beleving was de wagen te klein in omvang om echt goed uit te beelden wat de bedoeling was. Durf dus meer de ruimte te pakken voor het ontwerp. Als de verschillende meetinstrumenten iets verder uit elkaar hadden gestaan, had hier denk ik meer uit gehaald kunnen worden in het verbeelden van het meten van het weer. Ik denk dat hier dan bijvoorbeeld ook meer dingen in hadden kunnen bewegen, in plaats van dat er nu tijd in de beweging van de wielen is gestoken. Voor mij voelde het dan ook als een gekke keuze om de wielen in de rupsbanden te laten bewegen, terwijl de rupsband zelf niet mee bewoog. De keuze om alles stil te laten staan, of alles te laten bewegen zou beter zijn geweest. Daarnaast vond ik de wagen heel veilig ingekleurd, veel te wit. Zo'n wagen schreeuwt om een kakofonie aan kleuren, waarbij de verschillende meetinstrumenten voor de verschillende weertypen duidelijk te onderscheiden zijn in het kleurgebruik. Door de vele witte bloemen liepen de verschillende instrumenten op een minder prettige manier in elkaar over. Durf kleur te gebruiken. Ik blijf een groot voorstander van het betrekken van de context bij een wagen. Het was dan ook leuk om te zien dat jullie voorafgaand aan de optocht ook het parcours in jullie ontwerp

hebben meegenomen. Het was voor mij dan ook een kleine teleurstelling om tijdens de optocht te moeten opmerken dat het slechts voor de sier was, en niet was meegenomen in de presentatie tijdens de optocht. Als jullie het aan mij zouden vragen: blijf vooral doorgaan met het betrekken van de straat als onderdeel van de presentatie, maar probeer hier tijdens de optocht ook de interactie mee op te zoeken.

Jurylid 4 | Barry Joosen

Jullie hebben er alles aan gedaan om de creatie onder de aandacht te brengen. En dat is gelukt! De opbouw naar het moment van verschijnen was sterk: rode ballonnen bij de entrees, communicatiestations aan de gevels, een opvallende openingswagen én een regenbui die het theatrale effect versterkte. De verwachting werd vakkundig opgebouwd... maar helaas niet volledig ingelost. De interactie met het publiek was ijersterk, zelfs tot het irritante aan toe, wat in dit geval juist werkte. De vormen waren herkenbaar en technisch goed uitgevoerd. De open compositie gaf lucht en ruimte, met spannende bewegingen en een gelaagde opbouw die visueel veel te bieden had. De metalen accenten zorgden voor een mooi kleurcontrast en versterkten het speelse karakter van de creatie. Wat mij betreft had deze wagon hoger mogen eindigen. Toch waren er ook duidelijke aandachtspunten. De inkleuring was aan de bleke kant, waardoor het contrast tussen de belangrijke vormen onvoldoende uit de verf kwam. De gekozen vormen waren verder vrij standaard en misten fantasie. En de jongere afsplitsing die voorafging aan de optocht haalde de verrassing weg, een gemiste kans. Laat ze óf volledig los opereren, óf betrek ze integraal bij jullie volgende ontwerp. Een creatie met sterke presentatie, goede techniek en een duidelijke lijn. Met scherpere keuzes in vorm, kleur en timing kan deze groep nog veel meer impact maken.

Jurylid 5 | Karin Boschker

Een ontzettend leuk idee om in te spelen op de barre weersomstandigheden van de afgelopen jaren! Het wisselvallige weer van de corsozaterdag werkte in jullie voordeel; de figuranten rondom de wagon speelden er leuk op in. Het idee is erg leuk, maar de uitvoering is naar mijn idee niet geslaagd. De wagon zelf moest een soort weerstation voorstellen, maar gedurende de optocht werd me niet duidelijk wat er precies gemeten werd. Zeker in het spel van muziek, figuranten en beweging voelde het als één grote chaos. De nogal aanwezige figuranten speelden naar mijn idee niet consistent in op het schelle geluid en ik miste hun interactie met de wagon. De beweging was constant en leek ook niet in samenspel te zijn met het geluid of de figuranten. Er gebeurde te veel. Daarnaast suggereert de tekst dat de weersomstandigheden nauwkeuriger en betrouwbaarder kunnen worden ingeschat dan andere weerdiensten; waarom riep de figuratie dan regelmatig dat het vals alarm was? De inkleuring was matig en te constant. Omdat het een fantasiemachine is, zou ik graag wat onderscheid zien in verschillende onderdelen van het weerstation. Het blauw in de constructie was passend in combinatie met het wit en rood, maar kwam niet echt tot zijn recht door de basic inkleuring van het weerstation. De verschillende weersymbolen waren mooi gemaakt. De details in de rupsbanden en roosters waren sterk.

Jurylid 6 | Jeroen Everaert

Het eerste dat mij opviel, was dat er een website is ontwikkeld die 'de reis' van de bezoeker versterkt. Je wordt al via de website op de hoogte gebracht wat je te zien gaat krijgen op de dag van het corso. Het is je duidelijk dat er een meteorologisch corsowagen wordt gemaakt, en dat dit team er alles aan doet om je actief te betrekken, je kan input leveren die gebruikt wordt voor de ontwikkeling van deze geavanceerde machine. Dit project maakt gebruik van de nieuwste en meest geavanceerde systemen. Bovendien wordt het team ondersteund door collega's ontwikkeld door kunstmatige intelligentie. Op verschillende plekken op en rond het parcours zijn bijzondere telefooncellen geplaatst die opvallen door de grote rode ballen die je overal ziet hangen in Vollenhove. Je kan de weersituatie doorgeven door deze telefoons en deze informatie wordt vervolgens gebruikt om klimaatveranderingen nog beter te voorspellen. Deze guerrilla acties, deze extra toevoegingen, werken goed. Het lijkt erop dat er goed is nagedacht over hoe je extra aandacht voor je wagon kan creëren maar ook om het corso meer te promoten. Deze extra's spreken mij erg aan, en als ik in de toekomst mag kijken, zie ik dat andere groepen hier ook gebruik van kunnen maken. De customer journey wordt daardoor al veel eerder ingezet, daardoor meer plezier maken, meer aandacht voor je eigen corsowagen en het corso extra promoten. Wat ook bijzonder maakte is dat de aspirantengroep ook meegingen in dit thema, onder de noemer code Geel!? Code Geel is iets minder negatief gestemd, meer hoopvol dat er oplossingen gevonden worden voor de snel veranderende klimaatveranderingen. Al deze koppelingen, de website, de ai karakters, de telefoons in de straat, de figuranten en de aspirantenwagen maakt voor mij deze groep de wagon een extra elan heeft gegeven. Dit voorbeeld verdient opvolging.

Jurylid 7 | Benji Beunk

Bij het betreden van de corso-route vielen direct de rode ballonnen bij de meldpunten op. Het is een geinig idee om het publiek buiten de optocht bij de wagon te betrekken. Het is echter niet geheel duidelijk geworden of dit ook direct invloed had op de beleving van de wagon zelf. De wagon beschikt over veel goed uitgevoerde bewegende onderdelen, die direct de aandacht trekken. Toch vraagt het enige concentratie om te begrijpen waar precies naar gekeken wordt. Dit roept de vraag op of de gekozen compositie de 'weer-machine' optimaal weergeeft. De kleurcombinatie van wit, geel, zwart en rood is strak en consequent toegepast, wat de turquoise onderdelen mooi doet uitkomen en bijdraagt aan een harmonieus geheel. Het spel van de figuranten had volgens mij overtuigender gekund. De telefoon gaat over en de sirene gaat af, maar de echte paniek die bij 'Code Rood' verwacht mag worden, ontbreekt. Dit is een belangrijk onderdeel van het verhaal en daar had je meer indruk mee kunnen maken. De twee figuranten voor de wagon toveren een glimlach op de gezichten van het publiek. Heus straattheater, goed gedaan!

FIGURATIE

Jurylid 1 | Anne van den Broek

Spel: Het enthousiasme in het spel was het eerste wat mijn aandacht trok. De interactie met het publiek werd heel erg opgezocht, waardoor het publiek meer betrokken werd. Dat was heel mooi om te zien, vooral in combinatie met het enthousiasme. Wat mij ook opviel, is dat het parcours is meegenomen in jullie ontwerp door alle opvallende meldpunten. Erg leuk gedaan! De figuratie zorgde voor een speelse manier van overbrengen van het ontwerp door het spel. Naar mijn mening kon de paniek en chaos nog wel extremer op de wagen zelf. Het was me ook niet altijd duidelijk wat elke figurant precies deed op de wagen, want ze belden tijdens de 'paniek' maar verder gebeurde er eigenlijk niks. Dit vond ik jammer, aangezien dit de suggestie wekte dat er iets ging gebeuren. Ook kon ik de figuranten op de grond niet altijd even goed verstaan, doordat het geluid van de wagen wat overstemde. In de avond vond ik het mooi dat de figuranten gebruikt maakte van een lichtfakkel zodat ze niet wegvielen in het donker. Kleding en grime: Er waren twee groepen te onderscheiden, eentje op de grond en eentje op de wagen. Dit was duidelijk terug te zien in de kleding. Elke groep had dezelfde kleding aan, wat bijdroeg aan herkenbaarheid bij de wagen. De kleding was redelijk simpel maar wel heel duidelijk en passend bij het thema weer. De accessoires waren erg leuk, wat het ontwerp speelser maakte, zoals de paraplu en de plantenspuit (bedankt voor het natspuiten haha). Samenhang met wagen: De figuratie vormt een belangrijk onderdeel van deze wagen, en heeft zeker een toegevoegde waarde. Ze zorgen voor de betrokkenheid van het publiek en dat de aandacht bij de wagen blijft. Figuratie is in dit geval dus zeer functioneel.

Jurylid 2 | Jelly Kootstra

Het spel van de figuranten was levendig, overtuigend en humorvol. Voor de wagen brachten de spelers op een speelse manier de kracht van het weer tot leven, bijvoorbeeld door letterlijk "weg te waaien" en te schuilen. Dat zorgde voor veel herkenning én een glimlach bij het publiek. Het bellen en de drukte rondom het weerstation maakten het verhaal geloofwaardig en gaven de indruk dat er écht code rood was afgegeven. De interactie met het publiek, onder andere door het natspuiten, betrok toeschouwers direct bij de scène en maakte het geheel nog sterker. Over het hele parcours bleef de figuratie energiek en consistent. Goede grime, leuke detail de uitgelopen make-up door de wind en regen. Erg goed gespeeld en de figuratie heeft duidelijk mede de wagen gemaakt! Het was samen een prachtig geheel.

Jurylid 3 | Joris Verschuur

Spel: Mooi dat jullie voorafgaand aan de route al het publiek nieuwsgierig maakten en dat jullie tijdens de optocht ook interactie met het publiek zochten. Dat werkte goed. Wat sterker kan, is het overtuigend spelen van paniek: paniek half spelen komt niet over. Het publiek moet echt kunnen voelen dat er paniek is. Kleding & grime: De kleding was eenvoudig maar doeltreffend. De toevoeging van uitgelopen mascara was een slimme en leuke vondst. Samenhang met de wagen: De figuratie maakte de beleving compleet en zorgde ervoor dat het publiek beter werd meegenomen in het thema.

VERLICHTING

Jurylid 1 | Lars ten Broeke

Een wagen die de verwachtingen na het middagcorso ruim overtrof. De duidelijke lijnen kwamen door de toepassing van ledstrips uitstekend naar voren. De draaiende wokkel trok direct de aandacht en maakte het vooraanzicht imposant. Looplichten op de rupsbanden en zwaailichten waren een goede vondst. De verlichting was egaal en netjes aangebracht, en de show en verlichting versterkten elkaar. Het gevoel van een naderende storm ontbrak echter enigszins maar kwam beter naar voren dan overdag.

Jurylid 2 | Duco Nijp

"Code Rood!?" gebruikt dynamische verlichting met LED-strips en -slangen en kleurwisselingen tussen rood en blauw. Figuranten worden aangelicht. Positieve punten:

- Dynamische kleurwisseling versterkt het thema van alarm en urgentie.
- Figuranten zijn zichtbaar en geïntegreerd in de lichtshow.

Tips voor verbetering:

- Zorg dat belangrijke elementen zoals temperatuurmeter en rupsbanden volledig verlicht zijn.
 - LED-strips en -slangen strak en consequent plaatsen voor een verzorgde uitstraling.
 - Figuranten van boven of voren belichten voor een natuurlijker beeld.
 - Meer kleine details toevoegen: luchtdruk, windrichting, windsnelheid en andere thema-elementen met lichteffecten versterken de beleving.
 - Integreer lichtshow met geluid voor maximale impact.
 - LED-spots veroorzaken op diverse plekken op de wagen spot-vorming; breedstraler-lampen of diffuusfilters geven een gelijkmatigere belichting.
- Conclusie: Een energieke wagen met een sterke basis in verlichting. Door volledige belichting van alle onderdelen, een juiste keuze in kleuren, op elkaar afgestemde kleuren en een samenhangende lichtshow (afgestemd op het geluid) kan het drama effect en het thema nog beter tot zijn recht komen.

Jurylid 3 | Thijs Gennissen

Mooi verlicht met zeer diverse soorten armaturen. Wielen mooi verlicht, beweging en kleurwisselingen gepast bij deze wagen. Figuratie vooraan had iets meer "licht"aandacht mogen hebben, bijv. Stormlantaarns o.i.d. Wagen kwam 's avonds wat mij betreft meer tot zijn recht.

STARK WARK

V-3 NO.89: GEDWONGEN VERTREK

Door mensenhanden uit de natuur getrokken. Als experiment klaargestoomd en de ruimte ingeschoten. Een gedwongen vertrek met onbekende bestemming. Zal hij ooit nog kunnen terugkeren naar zijn thuis?

3E PLAATS | 173,6 PNT

Jurylid 1 | Herman Verschreagen

Proficiat ! Jullie waren mijn nummer 1. De krater als een opengesperde mond met de zwevende hemellichamen en planeten met daarin de ruimte-aap. Met uitgestrekte armen, rijkend om hulp, dartelend in de ruimte. De traag roterende beweging als in het gewichtloze. Schitterend. De helm met de sublieme kap met goud facetten. De subtiele lichtstreep in de omkasting van het vizier, maar als die helmklep opent komt dat angstig aangezicht van het mensaapje. Meesterlijk. Waanzinnig mooie details: de ritssluiting van het ruimte pak, de knoppen op de helm, het "veno" logo.. Dan de achterzijde waar de achterpoten zich nog in de thuis-jungle bevinden. En ook dat achterlijf deint mooi mee met de roterende beweging. De overgang van thuis-jungle naar vreemde ruimte via diezelfde krater vond ik schitterend gevonden. Kleurkeuze en bloemgebruik verbluffend.

Jurylid 2 | Olav den Ridder

Ook deze wagen maakt indruk wanneer hij in zicht komt. Het vooraanzicht is groots en indrukwekkend en wanneer de helm opengaat ontvouwt zich eigenlijk al het gehele verhaal. De houding van de aap is goed gekozen en zorgt ervoor dat hij echt door de ruimte zweeft. De vormgeving is prima te noemen, met mooie accenten in bijvoorbeeld de helm. De losse vakjes in het vizier van de helm zien er van dichtbij een beetje "goedkoop" uit, maar als geheel en op afstand werkt het fantastisch en draagt het bij aan de gehele uitstraling van de wagen. Een glad vizier had hier minder impact gemaakt. Wanneer de helm opengaat zien we een prima vormgegeven aap en zijn levensechte oogopslag zorgt voor een emotioneel imponerend beeld. Het kleine formaat van de aap in combinatie met het forse ruimtepak versterkt het vertederende effect waardoor je gelijk te doen hebt met de gedwongen reiziger. Het alternatief materiaal op de handschoenen is minder geslaagd. De ruimte waar hij door zweeft, vormgegeven met diverse planeten, valt op door zijn wel erg bont kleurgebruik. Een iets rustiger kleuren pallet had hier nog meer de nadruk kunnen leggen op de hoofdperson. Het verhaal van het ontwerp wordt door de gehele wagen verteld waarbij opgemerkt mag worden dat het middenstuk een beetje vreemd is qua vorm. We lijken nu naar een soort tunnel te kijken, maar de vormgeving hiervan, door de kraters, suggereert dat het een planeet is. Een duidelijker scheiding tussen de twee delen óf een beter 'ruimtereis' tunneleffect hadden hier het beeld kunnen versterken. Ook de vormgeving van de bloemen aan de achterkant is weinig creatief met de wel heel systematisch geplaatste stengeltjes met bolletjes eraan. Dit zorgt een beetje voor een kneuterig effect. Jammer, want het geheel van het tweede gedeelte is wel overtuigend en zorgt voor een wagen met een duidelijke kop en staart in een afgerond verhaal. De sfeer van de wagen is goed weggezet en de beweging versterkt het beeld, waardoor een theateraal sterk geheel ontstaat

Jurylid 3 | Stijn van Helmond

Het contrast tussen de verschillende kanten van V-3 No.89: Gedwongen Vertrek werd mij pas later volledig duidelijk. Tijdens het corso was deze wagen het 'net niet' voor mij. Hoewel de levenloze, oneindige blik van de aap goed was gevangen, voelde de omlijsting als te vol om echt voor de ruimte door te gaan. Voor mij zou het logischer geweest zijn om de oneindigheid van de ruimte meer te benadrukken. Dit had bijvoorbeeld gekund door de bovenkant van de wagen meer open te maken en op die manier de suggestie van ruimte meer te benadrukken. Ook vind ik dat een aantal van de planeten die aan de voorkant hingen te dicht op elkaar staan voor het idee van ruimte en de gigantische afstanden tussen hemellichamen. Daarentegen werkte het creëren van de doorkijk langs de aap wel heel goed bij de suggestie van de diepte. Het viel mij pas later op de achterkant van de wagen de aap in zijn natuurlijke habitat toonde. Hoewel ik de keuze om dit te doen goed snap, zou ik in de huidige opzet van het ontwerp, in combinatie met de aangeleverde tekst voor in het 'boekje' gekozen hebben voor puur en alleen het verbeelden van de ruimte. Dat een aap niet in de ruimte hoort is logisch, en hetzelfde geldt voor het feit dat een aap geen eigen keuze heeft of deze astronaut wordt of niet. Wat het dus automatisch een gedwongen vertrek maakt. Ondanks dat ik de keuze om op een deel van de wagen de jungle werd uitgebeeld, was dit voor mij dus niet duidelijk genoeg. Wel moet gezegd worden dat de harige structuur van de poten van de aap goed zijn gevat. Daarnaast waren de verwijzingen naar

Vollenhove en andere details op bijvoorbeeld het ruimtepak en de onderkant van de wagen zeer strak en van toegevoegde waarde. De inkleuring van de wagen was, over het algemeen, erg goed. Het enige waar ik mijn vraagtekens bij had was de inkleuring van de maan(?) aan de buitenkant van de wagen. Door de structuur en inkleuring van deze kant leek het voor mij meer op een kaas dan op de oppervlakte van een ruimte-object. Hoewel ik snap dat er slechts beperkte ruimte is in de breedte, zou het voor het beeld ook interessant geweest kunnen zijn om iets meer diepte in de kraters toe te voegen. Ook het gebruik van het alternatieve materiaal in het vizier van de astronaut voegde absoluut iets toe in de beleving die werd opgewekt bij het voorbijrijden van de wagen.

Jurylid 4 | Barry Joosen

Wat een groots spektakel stond daar op straat. Gehuld achter een prachtig vizier zweefde deze reiziger met subtiele bewegingen door de ruimte. De compositie was indrukwekkend en kwam in de straten van Vollenhove prachtig tot zijn recht. Een creatie die de aandacht greep en vasthield. Het heelal werd verbeeld als een soort gatenkaas — een interessante benadering met mooie vormen, al misten ze hier en daar de perfectie die het beeld had kunnen versterken. De anatomie van de figuur drukte een stempel op de beleving: het pak was fraai van kleur, maar de afwerking en textuur van de details week af en haalde de eenheid wat onderuit. De grijze tinten maakten het geheel grauw en flets, waar verse bloemen en sprankelende kleuren juist leven hadden kunnen brengen. Ook het kleurverloop liep niet overal vloeiend door. Het gezicht in de helm keek theateraal de ruimte in, een sterk gebaar, maar oogde te iel ten opzichte van het robuuste pak. De voeten van de reiziger vormden helaas een zwakke afsluiter van een verder krachtig beeld. De titel en het verhaal kwamen niet volledig tot hun recht in de visuele vertaling, waardoor de emotionele lading achterbleef. Alle ingrediënten voor een topcreatie waren aanwezig: techniek, compositie, beweging. Maar net iets te veel missers en twijfelachtige keuzes zorgden ervoor dat het eindresultaat niet de impact had die het potentieel beloofde. Een wagen met allure, maar ook met ruimte voor verfijning.

Jurylid 5 | Karin Boschker

De wagen weerspiegelde de beleving van de ruimte zeer goed. De combinatie tussen het geluid en de beweging was sereen, heel mooi. De expressie van de aap was zeer goed en passend bij de verwachting die wordt gecreëerd in de tekst. Super! Het leek alsof het realiteit is (geweest), dat er écht een aap naar de maan is gestuurd. De vormgeving was redelijk goed. De polsen leken te breed en zijn benen en voeten wat grof in verhouding met zijn bovenlichaam waar een astronautenpak omheen zit. De houding van de aap was goed gekozen en droeg bij aan de gewichtloosheid van de ruimte, evenals de vorm van de grote planeet. De kleine planeten waren leuk maar niet goed gevormd. De compositie was erg boeiend en vernieuwend. De aap was realistisch ingekleurd en had een hoog aaibaarheidsgehalte. De verdere inkleuring was bont, wat goed past bij de beleving van de ruimte. Ook de jungle aan de achterzijde was mooi ingekleurd. De geregen dahlia's waren hier erg passend. Het alternatief materiaal was overal netjes aangebracht. Het vizier was erg knap gemaakt. De kleuren in het vizier versterkten de ruimtesferen. Het alternatief materiaal op de handschoenen was niet geslaagd. Dit had beter bedekt kunnen worden met dahlia's. De afbeeldingen van de aap aan de zijkant op de bodem waren niet van toegevoegde waarde. Het overige alternatief materiaal, zoals het groen aan de achterzijde en de slangen van het astronautenpak, tilden het ontwerp naar een hoger level. Ik kan zien dat er goed over dit ontwerp is nagedacht. Het is tot in de puntjes uitgewerkt. De jungle aan de achterzijde riep in eerste instantie wat vragen op. Dat de aap gedwongen vertrokken was, liet zijn expressie al zien. De achterkant had wat mij betreft ook gewoon het heelal mogen uitbeelden, zoals de voorzijde van de wagen.

Jurylid 6 | Jeroen Everaert

Op afstand zie je een astronaut echt zweven door de ruimte, waar de zwaartekracht niet lijkt te bestaan. De glazen helm heeft een mooie gouden glans om de astronaut te beschermen tegen schadelijke straling. Als de kap wordt geopend, ontdek je dat de astronaut een aapje is met grote ogen die lijken te zeggen: "Waar ben ik? Wat doe ik hier?" Deze astronaut is heel mooi en gevoelig vormgegeven. De aap lijkt te zweven door een soort rots met kraterinslagen, en aan de andere kant van de rots zie je dat hij zich nog in zijn natuurlijke omgeving bevindt. Naar mijn idee is het thema van zijn thuis zijn niet helemaal goed doordacht. Ook was het gekozen thema ruim 66 jaar geleden actueel, maar nu, met de recente grote ontwikkelingen in de ruimtevaart, vraag ik me af waarom juist voor dit thema is gekozen.

Jurylid 7 | Benji Beunk

De wagen maakt een imposante indruk, met een fraai aangezicht en een mooie compositie. Zeker in de smalle straatjes van Vollenhove weet deze wagen, mede dankzij de goed uitgevoerde beweging, een sterke indruk achter te laten. Het pak van de astronaut is prachtig vormgegeven, met veel aandacht voor detail, zoals de rits, het borstlogo, de knopjes en de slangen. Het gekozen materiaal van de handschoenen steekt echter iets te veel af en leidt daardoor enigszins af van het geheel. Het vizier van de helm is prachtig afgewerkt en het gekozen materiaal draagt bij aan de uitstraling en harmonie van de wagen. De vergrijsde bloemen op de helm roepen gemengde gevoelens op: het voegt iets toe, maar kan ook als storend worden ervaren. Waarbij de astronaut volledig in de mooi uitgewerkte details zit, mis ik dit een beetje bij het sterrenstelsel boven de astronaut. De zwevende planeten lijken daardoor wat lomp en missen het gewenste effect; een draaiende beweging had dit visuele effect mogelijk kunnen versterken. Het middenstuk van de wagen oogt, ondanks de uitsnede en compositie, enigszins lomp en had qua vormgeving en kleurgebruik meer aandacht kunnen krijgen. Het natuur-effect aan de achterzijde had grootser mogen zijn om het contrast tussen de twee werelden krachtiger tot uiting te brengen. De toegevoegde waarde en functie van de portretten aan de zijkant blijft mij onduidelijk.

FIGURATIE

Geen figuratie

VERLICHTING

Jurylid 1 | Lars ten Broeke

Een enorme wagen, waarbij de ledstrip rondom het vizier overdag al opviel. Het moment waarop de aap verscheen, was teleurstellend doordat deze nauwelijks zichtbaar was. verlichting in de ogen had de wagen al sprekender gemaakt. Tip is het uitlichten van de uiterste punten van de beweging, in dit geval de handen. De grote draaiende beweging is belangrijk voor de wagen, deze valt door verlichting op de handen te plaatsen meer op. De wagen oogde te donker en de lichtinregeling trok te weinig aandacht. Hoewel de blauwe spots sfeer brachten, konden zij het geheel niet dragen.

Jurylid 2 | Duco Nijp

Deze futuristische wagen valt op door de blauwe verlichting rond de astronaut en de opgestelde spots die de wagen in blauw licht uitlichten. De plakkaten aan de zijkant en enkele accenten op de achterzijde zijn subtiel verlicht, wat een interessante sfeer geeft.

Positieve punten:

- Accentverlichting rond de astronaut geeft een sterk thema-effect.
- Blue-light accent en blacklight-technieken creëren een futuristische sfeer.
- Zijkanten en achterzijde van de wagen zijn voorzien van lichtelementen die details zichtbaar maken.

Tips voor verbetering:

- Planeten aan de voorzijde boven de astronaut waren erg donker; een lichtgevende 'zon' of asymmetrische floodlampen kunnen deze beter uitlichten.
- LED-spots op plakkaten veroorzaken spot-vorming; breedstraler-lampen of diffuusfilters geven een gelijkmatigere belichting.
- Open rondingen aan de zijkant kunnen worden voorzien van LED-strips voor een volledige uitlichting.
- De handen van de astronaut en achterzijde van de wagen hebben extra verlichting nodig om details zichtbaar te maken.
- Integreer licht en geluid in één show voor een dynamisch en krachtig effect dat het concept versterkt.

Conclusie: "V-3 No.89" is een technisch mooie en sfeervolle wagen met veel potentieel. Met gerichte belichting van donkere elementen en een geïntegreerde licht- en geluidshow kan het concept volledig tot leven komen en visueel indrukwekkend worden.

Jurylid 3 | Thijs Gennissen

Er is gekozen voor grote spots, duidelijk zichtbaar, posities lijken me niet altijd op meest effectieve plaats gekozen, knippereffect ??, Bollen in bloemen hadden mooi verlicht kunnen zijn.

Elk jaar wagen zo'n 800 avonturiers een poging om de gevaarlijke Mount Everest te bedwingen. Slechts een korte periode in het seizoen biedt de kans om de top te bereiken, als het grillige weer het toelaat. Hierdoor ontstaan lange rijen met klimmers naar de top. De berg kent geen genade, slechts de helft van hen bereikt het hoogste punt op aarde. En wie faalt? Die staat er helemaal alleen voor, want op deze hoogte is redding vrijwel onmogelijk.

1E PLAATS | 190,2 PNT

Jurylid 1 | Herman Verschreagen

Mooie opbouw van hoog naar laag, geaccentueerd door de Tibetaanse vlaggenliert en de "live-line". De gesneuvelde alpinist vooraan benadrukte gepast dat het geen gevaarlose onderneming is om de Everest te bedwingen. De anatomie en houding van de klimmers waren opzienbarend correct. Ze straalden stuk voor stuk vermoeidheid en afmatting uit. De details zoals de musketonhaken, koorden, de gespen op de jassen, de viziers van de sneeuwbrillen, de sneeuwpijken..... tilden alles naar een hoger niveau. Daarbovenop het geluid van de gierende wind en het sneeuwkanon, maar ook de sliert figuranten maakten er een totaal spektakel van. Geweldig. Een minpunt: Bij het aanrijden in de smalle straten was de wagen ontoegankelijk. Het enige wat je te zien kreeg was één alpinist die spijtig de andere figuren maskeerde. Wanneer de figuren geschrinkt opgesteld waren en je dus ook in het vooraanzicht kon zien dat het niet ging om één maar een sliert klimmers, had de wagen wat mij betreft krachtiger geweest.

Jurylid 2 | Olav den Ridder

Zowel op het opstel terrein als in de optocht maakt deze wagen vanaf de eerste aanblik indruk!

Een vooraanzicht dat direct de sfeer wegzet en het verhaal vertelt maar ook een wagen die slim gebruik maakt van de ruimte op een onderstel en op het parcours. De voorste persoon is overtuigend weggezet en als toeschouwer kijk je mee tijdens zijn barre tocht. Ondanks dat deze bergbeklimmer door alle bekleding en maskers geen gezicht heeft lukt het toch direct om jezelf met deze klimmer te identificeren, dat is ontzettend knap gedaan. Het is duidelijk dat we kijken naar een onderdeel van de beklimming. Het had een keuze kunnen zijn om de voorste persoon een vlag op de top te laten planten, maar dan zou het verhaal afgesloten zijn, nu kijken we naar een momentopname die veel meer spanning met zich meebrengt. Goede keuze! De dode persoon voorop de wagen, ver onder de bovenste klimmer, had cliché uit kunnen pakken, om dit stuk wagen wat drama mee te geven, maar ook deze persoon past helemaal in het verhaal en is precies goed wat betreft vormgeving en wat we er van zien. Niet te opvallend geplaatst, alsof hij/zij echt slechts een trieste figurant is in het verhaal van de klimmers die nog wél op weg zijn. De maskers zijn geweldig gemaakt, net als de vele andere details. Het is niet makkelijk om wat betreft verhoudingen met dergelijke maskers en bekleding de klimmers levensecht over te laten komen. Groot compliment dat dit hier wel lukt. Ook de perspectiefwerking met de steeds kleiner wordende klimmers is een struikelblok waarop een dergelijk ontwerp zomaar uit kan glijden, maar ook deze beproeving wordt met verve genomen. Chapeau! De kleurstelling is goed, net als de afwerking. Theatraal brengt deze wagen alles waar je op hoopt. De vlaggenlijn zorgt mooi voor een extra afbakening van het lijnenspel in de wagen, houdt alle vormen bij elkaar en zorgt voor herkenning, de sneeuwval werkt goed en geeft met name tijdens het langstrekken van de wagen een zeer sfeer verhogend effect. De enorme rij figuranten zitten goed in hun rol en de neerddwarrelende sneeuw zorgt er voor dat we het zonnetje vergeten en ons even in het hooggebergte wanen. Was dan alles perfect? Mwah, de witte inkleuring van de sneeuw leek op sommige plekken net te veel op een druppelend, smeltend ijsje en de sneeuwmachine spoot wel erg haaks naar de zijanten, dat had mooier geweest als dat naar boven was gericht. De "begeleiders" van de groep expeditieleden pakten soms opvallend veel ruimte, even vergetend dat ze op een smalle, steile berg bezig waren. Uiteindelijk zijn dit allemaal slechts details in een veel groter, fantastisch verhaal. Al met al werkelijk een geweldige wagen en totaalconcept. Een corsowagen die behoort tot de absolute top in de Nederlandse corso's en waar deze bouwgroep, maar eigenlijk ook heel corso Vollenhove, enorm trots op mag, kan en moet zijn en voor mij de absolute winnaar van dit corso.

Jurylid 3 | Stijn van Helmond

Wat mij betreft was er geen twijfel mogelijk: '8.848' was voor mij de duidelijke winnaar van Corso Vollenhove 2025. De combinatie van het wegzetten van een sterk beeld, waarbij de perspectiefwerking een goede zet was, en de algehele sfeer door de combinatie van de illusie van sneeuw en het geluid (hoewel dat af en toe weg viel) werd een hele mooie totaalbeleving op de weg gezet. De figuren op de wagen zaten anatomisch goed in elkaar en ook daarbij is er goed rekening gehouden met het perspectief. Ook het feit dat iedere bergbeklimmer een net andere kleur jas aan had, was goed. Hierdoor kregen ze, ondanks de verdere anonimiteit, toch nog een beetje een eigen identiteit. Het toevoegen van de overleden klimmer maakte de wagen wel af, al zat er voor mijn gevoel nog wel iets te veel spanning op het lichaam van deze persoon. Een ander punt van feedback was dat de

sneeuw die op de pakken en de berg lagen wel heel dun. Het leek nu meer alsof de sneeuw in de pakken zat in plaats van dat het er op lag. Ik weet dat sneeuw heel dun is, maar een iets beter onderscheid tussen pak en sneeuw zou mooi geweest kunnen zijn. Daarentegen moet ik complimenten geven voor de vormgeving en het materiaalgebruik bij de verbeelding van het steen. De combinatie van het gebruik van alternatief materiaal op de brillen (onder andere drop?) met de strakke verwerking van de dahlia's zorgde voor een realistisch effect. Je had echt het idee dat (weliswaar hele grote) mensen de berg aan het beklimmen waren. Een ander punt wat mij opviel was dat de groep bergbeklimmers aan de achterkant van de wagen erg groot was. Hoewel het niet echt afbreuk deed aan het geheel, had het effect ook overgekommen met een iets kleinere groep. De instructeurs die er bij liepen zorgde wel voor een versterking van de beleving. Wat mij betreft was deze wagen de terechte winnaar van het corso door het wegzetten van een goed afgewerkt concept, waarbij de juiste zintuigen op de juiste manier werden geprikkeld. Het gebruik van zeep als sneeuw droeg, wat mij betreft, ontzettend bij aan de beleving en de suggestie van de kou. Ik kreeg een koude rilling toen de wagen 's middags voorbij trok. Chapeau!

Jurylid 4 | Barry Joosen

Een imposante verschijning die direct tot de verbeelding spreekt. De titel mag dan voor sommigen wat vragen oproepen, de creatie zelf doet dat allerm minst. Met een aflopende compositie die het oog meeneemt van kracht naar kwetsbaarheid, weet deze wagen een pakkend verhaal te vertellen. Het vooraanzicht van de krachtige klimmer en zijn minder fortuinlijke collega is ronduit indrukwekkend: een beeld vol spanning, emotie en symboliek. De toevoeging van een sneeuwstorm door de zonnige straten van Vollenhove is een meesterzet. Je voelde de kou, ondanks de warmte van de dag. De opbouw werkte goed, en de details (karabijnhaken, touwen) versterkten de lijn en het realisme van de creatie. Toch was niet alles even sterk: de vlaggenlijn bovenin sneed het beeld af en maakte het geheel visueel wat gesloten. De figuratie achteraan voelde als een late toevoeging en haalde zelfs iets weg van het perspectief dat vooraan zo krachtig was opgebouwd. De kleurstelling van de poppen was mooi gedifferentieerd, wat zorgde voor een helder en leesbaar beeld. De vormen waren wat dicht gevallen, maar kwamen daardoor juist goed tot hun recht. Door te kiezen voor een levensechte uitstraling in de sneeuw, oogden de kleuren wat mat en flets, als een sepia-foto die emotie oproept, maar ook afstand creëert. Een topontwerp met een sterke uitvoering. Een creatie die blijft hangen, die raakt, en die laat zien hoe krachtig eenvoud en emotie samen kunnen komen in een corso-creatie.

Jurylid 5 | Karin Boschker

Nog voordat ik jullie wagen kon horen of zien, dacht ik dat het begon te sneeuwen. De lucht was grijs en het waaide, dus in theorie zou het kunnen. Maar; sneeuw in eind augustus? Na een seconde of 10 werd me duidelijk dat het van jullie wagen af kwam. Dat noemen we corsowagenbeleving ten top! Diepe buiging. De dieptewerking en lijnen in het ontwerp werken goed. Dat het een barre tocht is, blijkt uit het vooraanzicht; er ligt een gesneuveld man onderaan de berg. De houdingen van de bergbeklimmers zijn niet allemaal even goed. Bedenk dat als de gezichten niet zichtbaar zijn en je een helse tocht onder extreem weer laat zien, de lichaamshouding moet spreken. De lichaamshoudingen vond ik niet overal overtuigend en hadden wat mij betreft meer overdreven mogen worden. De verhoudingen van de mensfiguren waren goed. De lange sliert aan figuratie deed afbreuk aan de dieptewerking. Dat had om die reden minder gemogen of zelfs achterwege gelaten worden. De inkleuring was nagenoeg perfect en heel consistent doorgevoerd. Vooral het met dahlia's gecreëerde sneeuweffect op de figuren en de berg was realistisch. De details zijn heel mooi gemaakt. De haken en touwen lijken realistisch en naar de patches op de tassen heb ik vol bewondering gekeken. De manier waarop het schuim uit de wagen gespoten werd, had meer naar boven gericht mogen worden. Helaas viel de muziek bij beide rondes weg. Het was zo'n 10 seconden stil, waarna het bandje opnieuw begon. Ontzettend jammer, want de geluiden waren erg passend en gaven echt het gevoel van een zware tocht. Op het moment dat het geluid wegviel, verloor het beeld veel kracht.

Jurylid 6 | Jeroen Everaert

Een zeer indrukwekkende entree: een klimmer die hoog boven de rotsen uitsteekt. Wanneer de wagen voorbijrijdt, zie je nog een klimmer liggen in de sneeuw, waarvan de helm duidelijk aangeeft dat er een ernstig ongeluk heeft plaatsgevonden. Dit lijkt fataal te zijn geweest, al komt dat niet volledig tot uiting in de uitwerking. De klimmer op de klif heeft een gevolg: vier klimmers zijn afgebeeld op een lange gekoppelde wagen, terwijl ze langs een touw omhoog klimmen. Achter deze vier figuranten volgt een lange stoet, allemaal uitgedost als echte klimmers. Om het geheel compleet te maken, hoor je de ijskoude wind en voel je de sneeuw in je gezicht. Deze wagen is tot in de kleinste details prachtig afgewerkt en heeft daarmee zeker een grote kans op de prijs..

Jurylid 7 | Benji Beunk

Toen deze wagen in de eerste ronde voorbijkwam, verdween de zon, trok de lucht grijs en begon het te waaien. Beter kun je het niet hebben. De wagen heeft een sterke opbouw en compositie. Het eerste aanzicht maakt direct indruk: er komt iets groots op je af. Ondanks de wat drukke inkleuring zijn de bergen en besneeuwde toppen meteen herkenbaar. De hoeveelheid en kwaliteit van de details springen in het oog. Denk aan de emblemen op de rugtassen, de valbeveiliging, de ritsen en de gezichtsmaskers. Stuk voor stuk zorgvuldig uitgewerkt en met aandacht vormgegeven. De klimmers zijn anatomisch overtuigend neergezet en hebben een goede houding, wat zeker bij de kleinste klimmer knap gedaan is. Het windeffect in combinatie met schuim en sneeuw versterkte de beleving. Wel hadden de posities van de sneeuwmachines beter gekozen kunnen worden: de voorste blies teveel naar de zijkant, waardoor het vooraanzicht wat vreemd oogde. Gelukkig dwarrelde het merendeel wel mooi naar achteren. De sneeuwmachine in de rugzak van de achterste klimmer had netter weggewerkt kunnen worden. Een gemis was dat de gezichten van de klimmers niet zichtbaar waren. Daardoor ontbrak de grimas die de zwaarte van de klim had kunnen benadrukken. Ook de houding van de klimmers gaf dit gevoel niet volledig mee. De figuranten waren goed gekleed en speelden hun rol overtuigend, al waren ze in de eerste ronde actiever dan in de tweede. Misschien had de wagen ook zonder figuratie wel een even sterk effect gehad.

FIGURATIE

Jurylid 1 | Anne van den Broek

Spel: Toen ik de wagen voor het eerst aan zag komen, had ik in eerste instantie geen figuratie verwacht, maar wauw! Ik kreeg het oprecht gewoon even koud. Ik vond het prachtig hoe er met perspectief gewerkt is, en er bewust voor is gekozen van grote naar kleinere mensen te werken. Je kunt terugzien dat er goed is nagedacht over de figuratie. De figuranten aan het touw oogden loom en niet heel energiek, alsof ze het zwaar hadden en aan het zwoegen waren, wat in dit geval ook heel passend is binnen het ontwerp. Er waren twee figuranten die de rest aanmoedigde, wat het spel krachtiger maakte. Door de Engelse tekst deze figuranten zeiden, werd het verhaal nog duidelijker en had je de tekst van het boekje niet eens nodig. Het spel was erg sterk en duidelijk. Ondanks dat de muziek af en toe een pauze had, ging het spel door. Kleding en grime: Ten eerste respect naar de figuranten om vier rondes in deze outfits te lopen, dat moet wel warm en zwaar geweest zijn. Ik vond de outfits erg mooi en passend bij het thema. De accessoires en details maakte het geheel af. Zo vond ik de 'ijsvorming/sneeuwplekken' op de figuranten en outfits erg mooi, dit had van mij zelfs nog wat meer en extremer gemogen. Ook de rugzakken, touwen, ijsschoenen, wandelstokken, tuigjes en noem alle accessoires maar op, maakten het af. Samenhang met wagen: Ik vond de wagen zonder figuratie al prachtig, maar door de figuratie werd het verhaal toch net wat krachtiger en beter overgebracht. De figuratie en wagen waren mooi verbonden met elkaar door het touw en de perspectiefwerking. In de avond vond ik het ook erg mooi dat er gebruik is gemaakt van glowsticks die bij de personen op de wagen, als bij de figuratie terug te vinden is. De verbinding is hierdoor heel sterk.

Jurylid 2 | Jelly Kootstra

De figuratie was indrukwekkend en greep direct aan. Het spel van de klimmers maakte dat de wagen volledig tot leven kwam. Vanaf het begin was duidelijk dat de tocht zwaar was, en in de tweede ronde werd dit nog sterker zichtbaar: de klimmers raakten uitgeput en er viel zelfs iemand af, gedragen door een ander. Deze opbouw gaf diepte en emotie aan het verhaal. De geloofwaardigheid en intensiteit van het spel zorgden ervoor dat ik kippenvel kreeg en volledig werd meegenomen in de beklimming van de berg. Het was één prachtig geheel. Heel knap gedaan, over elk detail was nagedacht! De kleding en uitrusting waren zeer zorgvuldig uitgekozen. De rugtassen, labels en accessoires gaven de figuranten een realistische uitstraling en maakten hen direct herkenbaar als klimmers. Aan alles was gedacht, tot in de details.

Jurylid 3 | Joris Verschuur

Spel: Respect voor de figuranten die in de hitte in volledige bergbeklimmerspakken bleven spelen. Het spel zelf bestond vooral uit wandelen, maar er zat een groot verschil in hoe zwaar dit gespeeld werd: sommigen oogden uitgeput, anderen liepen alsof het moeiteloos ging. Dat verschil was storend groot. Meer ontwikkeling in het spel – bijvoorbeeld het gaandeweg zwaarder laten worden – had het spannender gemaakt. Ook samenspel, zoals elkaar helpen bij het klimmen, had sterker naar voren mogen komen. Kleding & grime: De kostuums waren volledig passend en gaven overtuigende indruk van bergbeklimmers. Samenhang met de wagen: De figuratie droeg bij aan de geloofwaardigheid van het thema, al had meer variatie en interactie de samenhang nog sterker gemaakt.

VERLICHTING

Jurylid 1 | Lars ten Broeke

Allereerst gefeliciteerd met de ereprijs, een geweldige wagen om te zien. Het kolossale vooraanzicht was 's avonds echter minder duidelijk, hetzelfde gold voor de rest van de wagen. Over het geheel genomen was de wagen te donker om de sterke compositie volledig over te brengen. De uitvoering was netjes verzorgd, met fraaie details zoals de verlichte staven en hoofdlampen van de bergbeklimmers. Dit liep goed door bij de figuranten.

Jurylid 2 | Duco Nijp

Deze kleurrijke wagen gebruikte LED-buisjes die ook door de figuranten worden gedragen, waardoor een leuke echo van de grote verlichting ontstaat. De wagen heeft een speels en levendig karakter dat door de verlichting wordt versterkt.

Positieve punten:

- LED-buisjes versterken het geheel en zorgen voor een mooie interactie tussen wagen en figuranten.
- Kleurrijke verlichting past bij het speelse karakter en maakt de wagen vanaf afstand herkenbaar.

Tips voor verbetering:

- Gebruik wit licht met hoge Kelvin ($\geq 4000K$) voor sneeuw-elementen om een realistisch effect te creëren.
- Let op kleurgebruik: gekleurde lampen kunnen natuurlijke bloemkleuren vervormen; wit licht kan hier contrast en helderheid geven.
- Combineer licht en geluid voor een showeffect waarbij feller licht samengaat met intenser geluid.
- Figuranten kunnen hoofdlampjes krijgen voor extra interactie en zichtbaarheid.
- Sommige delen van de wagen, zoals bergen, waren onderbelicht; extra LED-strips of spots kunnen de volledige scène versterken.

Conclusie: "8.848m" is een levendige en creatieve wagen die al veel speelsheid uitstraalt. Door verbeterde belichting en een licht- en geluidshow te integreren, kan het geheel een indrukwekkend en samenhangend visueel spektakel worden.

Jurylid 3 | Thijs Gennissen

Aanzichtverlichting van voren onduidelijk wat eraan komt, dichtbij komt licht beter tot zijn recht. Vraag, waarom wordt er niet met gedoseerde tinten wit licht gewerkt? Licht ondersteunt niet de storm..... Armaturen netjes aangebracht, breedstralers soms hinderlijk.

Dit kan toch niet, gister werkte alles nog en nu start de motor niet meer. Aangevreten kabels, kapot gekauwde leidingen, lekkende slangen en wat hoor ik voor geluid? Wacht, wat rent daar onder mijn auto weg? Toch niet weer die steenmarters, wat een...

2E PLAATS | 178,0 PNT

Jurylid 1 | Herman Verschreagen

Zeer geslaagde kleurkeuze en mooie details maakten indruk op mij. De harmonieus bewegende koppen van de marters waren een pluspunt. Het zekeringebord rechts onder aan de voorzijde, de inscriptie op de aandrijfriem, de nummers op de auto onderdelen en het gebruik van de kunststof darmen in plaats van slieten met bloemen versterkten het beeld. De gehele vormgeving van de gekantelde "V" vorm maakte de wagen uitnodigend om naar te kijken bij het aanrijden door de smalle straten. Het contrast van de donkere wagen met de lichtgele/oranje marterkoppen gaven diepte in het vooraanzicht. Spijtig dat jullie pech hadden en de stoet ophielden en niet meer op jullie plaats reden.

Jurylid 2 | Olav den Ridder

Een wagen die op het opstel terrein direct indruk maakt en dat effect gelukkig ook in de optocht met zich mee neemt. De wagen is goed en duidelijk ingekleurd en dit zorgt ervoor dat zowel sfeer als verhaal van het ontwerp gelijk duidelijk zijn. De schuine opbouw is goed gekozen en zorgt voor een fijn beeld. Door de afsnijdingen in het motorblok lijkt het er op dat dit blok zomaar nog eens 5 x zo groot kan zijn of is, en er verderop achter, boven of naast de wagen nog veel meer "rotbeesten" rondkrioelen, en dat terwijl de wagen van zichzelf ook al zo imposant is qua formaat. De steenmarters die we wel zien zijn goed vormgegeven en prima ingekleurd. De natuurgetrouwe houdingen dragen bij aan de levendigheid van de wagen en zorgen dat er een heel dynamisch geheel ontstaat, daar was de aanwezige beweging niet eens voor nodig. Met name de bovenste steenmarter achter op de wagen heeft een misschien niet zo voor de hand liggende houding, maar wel eentje die juist heel natuurgetrouw goed werkt. Top! De details in het motorblok zijn geweldig goed uitgewerkt, zowel in alternatief als in dahlia's en zorgen voor een spannende en moderne uitwerking van een op zich redelijk klassiek idee. Met name de enorme slangklemmen versterken het hyperrealisme in deze wagen. Héél goed gedaan! Deze wagen overtuigt in alle facetten en hangt aan elkaar van juiste keuzes. Dat zorgt er voor dat over de gehele wagen heel veel moois te zien is zonder dat het overdadig wordt en dat is best knap bij een dergelijk onderwerp. Een genot om naar te kijken én te blijven kijken.

Jurylid 3 | Stijn van Helmond

Als deze wagen op je afkomt zie je meteen: dit is een imposant gevaarte wat er aan komt. Als je dan nog een keer gaat kijken kun je gelijk twee ondeugende steenmarterkoppen met kabels in hun bek. Door de manier van inkleuren springen deze er gelijk uit ten opzichte van het motorblok. Voor het verhaal zou het interessanter geweest kunnen zijn als de steenmarters zich ook deels terug hadden kunnen trekken en dan bij wijze van verrassing ineens hun kop om de hoeken hadden gestoken. Daarnaast vond ik dat er relatief veel marters waren in één motorblok. Zeker omdat steenmarters 'in de natuur' veelal solitair zijn. Op zich waren de koppen van de steenmarters goed, alleen merkte ik dat ik mij stoorde aan de manier waarop de kop zich verhiel tot de nek. Het was nu meer alsof de kop OP de nek was gezet in plaats van dat de nek op een mooie manier overvloeit in de kop. Hoewel ik zelf geen motorhead ben, was de motor an sich goed gebouwd en waren de verschillende onderdelen die een motor maken goed te onderscheiden en volgens mij op een logische manier in elkaar gezet. Door strak (sier)tikwerk en het gebruik van verschillende materialen en structuren ontstond er een mooi contrast tussen de strakke (veelal ijzeren) motoronderdelen. Door de slangen en kabels van alternatief materiaal te maken werd de suggestie gewekt dat het hier om een groot motorblok ging. Wat ik nog wel vreemd vond, was dat de meeste etiketten volledig in dahlia's waren gemaakt, maar dat er enkele ook in iets van metaal waren uitgevoerd. Het zou denk ik beter zijn geweest als hier één lijn in was getrokken. Het uitvoeren van de verschillende knoppen in alternatieve materialen was dan wel weer een sterke keuze.

Jurylid 4 | Barry Joosen

Angstaanjagend goed, en dat mag letterlijk genomen worden. Deze creatie torende hoog boven het publiek uit, niet alleen fysiek, maar ook qua vak-

manschap. De compositie was slim gekozen en gaf het geheel een monumentale uitstraling. Elk detail klopte: van de fraaie beweging van de beesten tot de magnifieke afwerking. De effecten waren perfect afgestemd op het verhaal, en de afwijkende textuur van de verschillende componenten gaf het geheel een unieke, bijna tastbare sfeer. De speelsheid van de beesten, het knagen aan de kabels, de kronkelende slangen, het was een lust voor het oog én voor de verbeelding. De wagen scoorde op alle fronten: technisch, esthetisch en inhoudelijk. De inkleuring was aan de donkere kant, maar juist dat gaf de creatie extra spanning. En dankzij de zonnestralen kwamen de figuren prachtig tot leven. Wat deze creatie zo sterk maakt, is de helderheid van het verhaal. Een simpele titel, een herkenbaar thema, en een uitvoering die getuigt van echt corso vakmanschap. Hier is met liefde, kunde en visie aan gewerkt. Alles viel op z'n plek. Mijn persoonlijke winnaar, een wagen waar je uren naar kunt blijven kijken, en telkens weer iets nieuws ontdekt. Chapeau!

Jurylid 5 | Karin Boschker

Het vooraanzicht maakt de titel gelijk waar. De rotbeesten, die tevens goed herkenbaar waren als steenmarters, lieten gelijk zien waarom men ze rotbeesten noemt. Een herkenbaar tafereel dat prachtig is uitgevoerd. Het contrast in kleurgebruik was erg sterk. De kleuren van de steenmarters waren goed herkenbaar als vacht en daarmee erg goed. Het motorblok was realistisch ingekleurd, maar wel wat braaf. Het leek allemaal wel erg nieuw en strak. Dit had verholpen kunnen worden door wat viezigheid of beschadigingen op de onderdelen toe te voegen. De compositie was imposant en ruimtelijk. Sterk dat jullie ruimte hebben gelaten tussen verschillende onderdelen en de steenmarters, hierdoor werd het geen massieve muur. De wagen had wat mij betreft aan de bovenkant wat minder recht gemogen, de compositie oogde nu vanaf de zijkant een beetje vierkant. De beweging was van toegevoegde waarde. De overgang van de kop naar het lichaam had op een andere manier afgewerkt kunnen worden; bijvoorbeeld met elastisch doek met hierop gelijkde dahlia's. De bewegingsovergang leek op een makkelijke manier weggezet en dat doet afbreuk aan een wagen die verder tot in de puntjes afgewerkt is. De details van alternatief materiaal waren heel goed uitgevoerd. De kabels leken net echt en het lekkende water uit de slangen gaven een goede beleving. De kraallogjes en snorharen waren mooi. Sommige details waren wat mij betreft iets te net uitgevoerd, zeker als je bedenkt dat we naar een motorblok keken; zoals de slangen, tanden en nagels die er spic en span uit zagen. Let op de bloemdikte als je dahlia's naast alternatief materiaal gebruikt; de neusjes van de steenmarters waren erg mooi maar leken klein door de dikte van de bloemen.

Jurylid 6 | Jeroen Everaert

Een prachtige compositie van steenmarters die zowel op als onder allerlei technische installaties liggen. De steenmarters zijn mooi vormgegeven, met scherpe tandjes, en knagen met veel plezier aan de leidingen van de motor. Eén van de steenmarters beweegt zijn koppie op een zo natuurlijke manier dat het lijkt alsof het beestje echt leeft. De grondigheid waarmee de marters te werk waren gegaan, was dat zelfs de motor van de wagen het begaf en niet meer kon rijden, waardoor deze met pech van de route moest worden gehaald. Dit incident paste perfect bij het concept, goed over nagedacht.

Jurylid 7 | Benji Beunk

Door pech werd de eerste ronde gemist, maar knap dat de wagen is gerepareerd en alsnog in de tweede ronde kon meedoen. De wagen heeft een imposante, kolossale uitstraling. Daar wil je meer van zien. Opnieuw valt de hoeveelheid aan details op: zorgvuldig uitgewerkt en met veel aandacht voor alternatieve materialen. De toepassing van zekeringen, buizen, draden en slangklemmen voegde echt iets toe en gaf de wagen een extra dimensie. Het gewurm van de marters tussen de motoronderdelen en kabels was overtuigend weergegeven en versterkte het gevoel van benauwdheid. Vooral de achterste marter, die op zijn kop gedraaid tussen de onderdelen lag, was een geslaagde vondst. De tweedeling in kleuren tussen het motorblok en de marters was sterk gekozen en maakte de wagen boeiend om naar te kijken. Het bleef verrassen; bij elke blik ontdekte je weer nieuwe details. Het bewegingsspel verdient complimenten. De afwisseling tussen een korte show en momenten van rust maakte de wagen nog imposanter. Ook het effect van lekkende en spuitende koelvloeistof was verrassend en geslaagd. Minder sterk waren de nekken van de marters: de beweging zat daar goed, maar de afwerking oogde soms als een kraag. Tot slot voelde de overgang van de kleuren tussen lichaam en poten wat abrupt. Hierdoor kwamen de poten van de voorste marter wat lomp en statisch over.

FIGURATIE

Geen figuratie

VERLICHTING

Jurylid 1 | Lars ten Broeke

Voor het starten van de motor was de wagen erg donker. De onderste kop in het vooraanzicht was slecht zichtbaar, terwijl de bovenste kop juist perfect werd aangelicht. Het motorblok was eveneens donker, met uitzondering van een vaag zichtbare ledstrip aan de bovenzijde. Desondanks kwam de show goed over. Het flikkerende wit-blauwe licht bij het starten van de motor en de overgang naar geel-oranje bij de werkende steenmarters versterkten de beleving. Het gebruik van rook paste uitstekend bij het thema en verhoogde de sfeer.

Jurylid 2 | Duco Nijp

Deze wagen maakt gebruik van diverse spots, floods en LED-strips om de marters en andere onderdelen uit te lichten. Boven op de wagen is een marter aan de voorzijde mooi zichtbaar.

Positieve punten:

- LED-strips en spots zijn effectief in het uitlichten van individuele onderdelen.
- Gebruik van kleur versterkt bepaalde details en geeft een levendige uitstraling.
- Bovenste marter is goed en aantrekkelijk verlicht.

Tips voor verbetering:

- Verlicht alle marters en belangrijke onderdelen evenwichtig, zodat het geheel harmonieus oogt.
- Integreer geluid en licht voor een dynamische show; bijvoorbeeld door de marters en motorgeluiden met licht te synchroniseren.
- Vermijd spot-vorming door afstand, diffuus filters en floodlights te gebruiken.
- Gebruik LED-lijnen en strips om accenten zoals motor of bovenste strip visueel te versterken.
- Let op kleurgebruik: te veel of verkeerde kleuren kunnen afbreuk doen aan de natuurlijke bloemkleuren.

Conclusie: "Rotbeesten!" is een energieke en grappige wagen met veel visuele elementen. Door alle onderdelen goed aan te lichten en een geïntegreerde show (licht en geluid op elkaar afstemmen) kan het concept nog dynamischer en indrukwekkender worden.

Jurylid 3 | Thijs Gennissen

Front onder en boven donker, oranje/rood overheerst zo, overgang licht gaat over donker, vloeiend lijkt me mooier, (maar marters maken kortsluiting!!) licht en beweging matchen niet zo. Het vele knipperen maakt kijken onrustig. Knipperen in de kabels was wellicht mooier geweest.

FATAL ATTRACTION

MAYDAY, MAYDAY, MAYDAY!

MAYDAY, MAYDAY, MAYDAY!"

FA 091, motorstoring! We verliezen snel hoogte...

6.000 voet en dalend! Instrumenten falen, turbulentie zwaar, motor twee brandt, motor één sputtert...

We halen de kust niet!"

(Ademhaling zwaar, stem trilt.)

"Controle, alsjeblieft... stuur hulp!

We gaan neer... Zeg mijn familie dat ik van ze hou...

MAYDAY, MAYDAY, MAYDAY

(Radio kraakt. Dan stilte.)

6E PLAATS | 166,1 PNT

Jurylid 1 | Herman Verschreagen

Prachtig vooraanzicht. De hele cabine die op en neer beweegt, stuikend de diepte in. Sensationele vorm. Hoewel ik veel het verwijt hoorde dat er quasi geen bloemen gebruikt waren, stoorde mij dat hoegenaamd niet. Je kan geen cockpit glas in bloemen verbeelden. Daarentegen was de figuur van de piloot binnenin zeer mooi en wél met bloemen. Ook het achteraanzicht van de wagen was spannend. De wagen was prachtig verzorgd gestoken.

Jurylid 2 | Olav den Ridder

Ook nu weer een indrukwekkend vooraanzicht, maar in dit geval is de vraag vooraf; wat komt er nú toch door de smalle straten van Vollenhove op ons af? Een surrealistisch aanzicht zorgt voor heel veel nieuwsgierigheid. Supergaaf om dit aan te durven als bouwgroep, heel goed dat dergelijke experimenten niet geschuwd worden. Als we wat langer kijken wordt duidelijk waar we naar kijken, een piloot, omgeven door een enorme plexiglas cockpit/(geschuts)koepel. De verwerking van de plexiglasplaten is zeer goed gedaan en de rondingen zijn mooi bereikt. De koepel vormt een vreemdend en tegelijkertijd gesloten beeld, waarin zich het verdere verhaal van de wagen afspeelt. De rest van de buitenkant in witte bloemen zorgt een beetje voor verwarring. Het is niet helemaal duidelijk in wat voor vliegtuig de piloot zich bevindt en neigt zelfs naar een soort van ruimtevaartuig. Een dergelijke "schil" zorgt enerzijds voor een uniek effect, anderzijds brengt het ook wel wat risico's met zich mee. Natuurlijk is het helemaal niet nodig om altijd alles in één keer goed te kunnen zien in een ontwerp, het kan zelfs soms versterkend werken om goed te moeten kijken, maar toch is de piloot wat mij betreft niet helemaal zichtbaar genoeg. De achterkant is logisch en goed, maar brengt ook geen extra laag in het ontwerp. Daarnaast wordt het verhaal van de wagen nooit helemaal waargemaakt. De titel en begeleidende tekst scheppen de verwachting van paniek en angst, maar dit wordt nooit bereikt in de wagen. De piloot zit daarvoor veel te veel op zijn gemak en hoewel de blik in zijn ogen zeker enige angst uitstraalt (knap gedaan) heb ik nooit het idee dat hij bezig is aan zijn laatste duikvlucht en vreest voor zijn leven. Zelfs de unieke en zeer bijzondere constructie en bijbehorende beweging kan dat effect helaas niet simuleren. De emotie die je bij de titel mag verwachten wordt helaas gemist. Heel veel respect voor durf die getoond is om een dergelijk idee weg te zetten met een dergelijke bijzondere constructie. Hiermee zorg je, wat de uitslag ook is, altijd voor een nieuwe wind in het corso. Een "Pluim" zoals in Zundert kunnen we niet uitreiken, maar was hier zeker op zijn plaats geweest.

Jurylid 3 | Stijn van Helmond

Door de reflectie van de zon in het plexiglas was de wagen 'Mayday, Mayday, Mayday' van een afstand beter te aanschouwen dan wanneer deze vlak langs het publiek reed. Ik stond op de gelukkige plek (na de rotonde en de afslag richting de Burght) waar ik deze wagen zowel van een afstand kon zien aankomen als vlak langs mij kon zien rijden. Hoewel het plexiglas goed is aangebracht en het gelukkig niet vertroebelde in combinatie met de dahlia's, betwijfel ik of dit een toegevoegde waarde is geweest voor dit ontwerp. Doordat de reflectie van de zon het beeld wegneemt als de wagen dichtbij is, mis je eigenlijk het hele punt van de wagen. De voorover duikende beweging die bij dit ontwerp gemaakt was, was technisch gezien een

hoogstandje. Echter, voor het ineens wegvallen van de hoogte van een vliegtuig was de beweging eigenlijk net iets te minimaal en net te langzaam om echt de stress uit te beelden. Een iets kleinere vorm van de cockpit zou dit probleem mogelijk hebben verholpen, omdat je dan net een iets grotere uitslag kunt creëren. Niet alleen de neergaande beweging kwam niet lekker uit de verf, ook de piloot zelf leek redelijk rustig te zijn onder de situatie, de stress van het neervallen leek niet heel goed in het lichaam zichtbaar te zijn. Iets wat zonde is, omdat ik me kan voorstellen dat je op zo'n moment niet rustig in je stoel blijft zitten, maar een iets andere lichaamshouding aanneemt. Ook het losse stuur zorgde voor verwarring bij mij. Het doorvoeren van de details in de cockpit die zichtbaar waren aan de achterkant van de cockpit waren van zeer hoog niveau.

De keuze om de wagen helemaal in rijen te laten tikken pakte uiteindelijk verkeerd uit, omdat deze naar mate de dag langer duurde zorgde voor steeds groter wordende gaten tussen de bloemen. Dit was zonde, omdat inkleuring an sich wel sterk was. De suggestie werd goed gewekt dat het om een echt gevechtsvliegtuig ging qua structuur en kleur.

Jurylid 4 | Barry Joosen

Een zwevende capsule die door de smalle straten komt glijden, wat een intrigerende binnenkomer. De constructie is technisch uitdagend en roept direct spanning op. De combinatie van beweging en deining geeft het geheel een mysterieus karakter: iets is onderweg... maar waarheen?

De spiegelende cabine is indrukwekkend en technisch knap uitgevoerd. Het gebruik van bol transparant kunststof verdient lof, dat is geen eenvoudige opgave. Toch zorgt diezelfde spiegeling ervoor dat de bestuurder moeilijk zichtbaar is, waardoor de emotionele connectie met het publiek verloren gaat. Een open constructie had hier wellicht meer impact gehad en het verhaal sterker overgebracht.

De afwerking is strak: meters, blussers en andere details zijn met zorg geplaatst. Maar ondanks deze precisie mist het geheel emotie. De capsule oogt als een grote, gesloten bol, technisch perfect, maar emotioneel vlak. De verwrongen neus versterkt dat gevoel van vervreemding, maar roept eerder vragen op dan paniek. En dat is jammer, want de titel suggereert juist een noodsituatie.

Het geluid ondersteunt het beeld goed, maar ook daar bleef de paniek uit. Alles bleef 'in control', terwijl het publiek juist op het puntje van de stoel had kunnen zitten. De potentie is er: het concept is sterk, de techniek indrukwekkend. Met meer focus op emotie, openheid en dramatiek kan deze creatie een veel krachtiger verhaal vertellen.

Jurylid 5 | Karin Boschker

Wat een spannend beeld kwam eraan gereden! De unieke vorm wekte gelijk interesse en maakte gelijk dat de wagen opviel in positieve zin. Ook het gekozen thema vind ik spannend en gedurfd. Het vooraanzicht, de titel en de aangeleverde tekst schepten verwachtingen; de piloot zal vast enorm in paniek zijn, hier gaat iets engs gebeuren! Helaas vind ik dat de verwachting niet werd waargemaakt. De beweging was een technisch hoogstandje, maar overtuigde niet. Het verliep niet vloeiend en was niet groots genoeg om het neerstorten uit te beelden. Daarnaast was de gezichtsuitdrukking van de piloot nauwelijks zichtbaar. Erg jammer, want zijn gezichtsuitdrukking is een essentieel onderdeel van de paniek die hij zou moeten ervaren. Het geluid vond ik slecht verstaanbaar. Het kleurgebruik was passend. Zijn pak was mooi ingekleurd in oranjetinten. Slim om de buitenkant te voorzien van voornamelijk witte dahlia's en de binnenkant van zwarte dahlia's. Het tikken van lijnen gaf een leuk effect. De gele accenten waren goed in balans ten opzichte van de hoeveelheid wit. De handen van de piloot zaten tijdens beide doorkomsten deels voor zijn gezicht, dat was jammer. De verhoudingen van de piloot waren goed. Het plexiglas was zeer strak geplaatst en goed gelukt. Ook knap hoe de vormen intact bleven met het plexiglas, dit getuigt van vakwerk. Helaas zorgde de weerspiegeling in het plexiglas ervoor dat de piloot minder zichtbaar was. Zeker bij jullie tweede doorkomst weerspiegelde de zon in het plexiglas, waardoor ik de piloot amper nog kon zien. Ik ben toen midden op de weg gaan staan om de zon te vermijden, echter zorgde het glas toen nog steeds voor een waas. Wellicht was het beeld beter tot zijn recht gekomen als het plexiglas achterwege gelaten werd. De klinknagels op de buitenkant waren met zorg aangebracht en de details in de cabine aan de achterkant waren net echt. Dat maakte de achterkant boeiend om naar te kijken. Het tikwerk was niet overal even netjes, er zaten veel gaten in de witte vlakken.

Jurylid 6 | Jeroen Everaert

Deze wagen maakte een indrukwekkende entree! Een torenhoge capsule waarin een piloot zit. Wanneer de wagen voorbijrijdt, lijkt het alsof er een afgebroken cockpit van een vliegtuig wordt getoond. Alleen een klein onderdeel met de piloot is overgebleven na een vreselijk ongeluk. Het ziet er zeer indrukwekkend uit. Ik denk dat je echter pas echt een goed beeld krijgt van de piloot als de capsule 's avonds wordt verlicht. Overdag, met de zon op de glazen panelen, was het moeilijk om de piloot duidelijk te zien. Wat ik wel miste, was een visualisering van de snelheid. Je kon nog wel zien dat eraan gewerkt was, maar dit had veel spectaculairder uitgewerkt kunnen worden.

Jurylid 7 | Benji Beunk

Wederom een indrukwekkend grote wagen, die door de gekozen compositie en uitsnede meteen veel kracht uitstraalt. Het beeld roept een zekere vervreemding op: je moet echt even goed kijken om te begrijpen waar je precies naar kijkt. In dit geval werkt dat juist in het voordeel van de wagen. De afwerking is bijzonder strak, met veel oog voor detail en een geslaagd gebruik van alternatieve materialen. De glazen cockpit springt eruit als hoogtepunt; een prachtig en zorgvuldig uitgevoerd onderdeel dat zonder twijfel veel werk heeft gekost. Tegelijkertijd vormt diezelfde cockpit ook een van de zwakkere punten. Door de weerspiegeling van de zon bleef het zicht op de binnenzijde en de piloot beperkt, waardoor de spanning en dreiging minder goed overkwamen. Hoewel de meters bewogen, de instrumenten piepten en het geluid aanzwol, ontbrak de echte paniek. De beweging was fraai uitgevoerd, maar te traag om de indruk van een neerstorting overtuigend neer te zetten. De achterzijde bood nog een mooi kijkje in de cockpit, waarbij de pop realistisch meebewoog met de beweging van het vliegtuig. Toch voelde de uitsnede van de cockpit iets te netjes en strak; een meer 'gerafelde' afwerking had het effect van een crash of neerstorten sterker benadrukt.

FIGURATIE

Geen figuratie

VERLICHTING

Jurylid 1 | Lars ten Broeke

Een sterk vooraanzicht. Overdag zorgde reflectie op het plexiglas ervoor dat de pop nauwelijks zichtbaar was, maar in de avond kwam de noodsituatie door het knipperende rode licht overtuigend naar voren. Een gemiste kans was het ontbreken van uitlichting van de lijnen tussen het plexiglas, wat het cockpitgevoel had versterkt. De wagen was van onderen goed aangelicht, maar door de bolle vorm bleef de bovenkant donker. Het rookgebruik onder de wagen was minimaal. Meer rook onder of juist in de cockpit had het gevoel van een noodsituatie versterkt. De lichtinregeling compenseerde gevoel echter deels.

Jurylid 2 | Duco Nijp

De cockpit van deze wagen is goed uitgewerkt met verlichting die het 'mayday'-gevoel versterkt. Veranderende kleuren en spots aan de buitenzijde benadrukken het dramatische effect.

Positieve punten:

- Verlichting in de cockpit versterkt het thema van nood en paniek.
- Dynamische kleurwisseling (rood) draagt bij aan het realisme van een noodsituatie.
- Spots aan de buitenzijde zorgen voor zichtbaarheid van de wagen in het donker.

Tips voor verbetering:

- Plaats lampen aan de onderzijde verder naar buiten voor een effectiever belichtingsvlak.
- Gebruik lampen met voldoende vermogen; kleine LED-spots hadden te weinig effect.
- Creëer een volledige lichtshow waarbij licht en geluid synchroon zijn voor maximale dramatische impact.
- Verbeter kleurgebruik: wit licht voor bloemaccenten, rood en oranje strategisch inzetten voor spanning.
- Voeg extra verlichting toe aan cockpitdetails, DANGER-bord aan achterzijde met bijvoorbeeld LED-strips.
- Experimenteer met licht richting publiek om het gevoel van paniek te vergroten.
- Plaats verlichting onder de wagen (zoals bij "Gemuteerd") om het vliegtuigje laten zweven.

Conclusie: "Mayday, Mayday, Mayday" is een dramatische wagen met een sterk theatrale basis. Met strategische belichting, kleurgebruik en een geïntegreerde lichtshow kan het concept volledig tot leven komen en een indrukwekkend spektakel worden.

Jurylid 3 | Thijs Gennissen

Het knipperend rood in cabine met piloot zorgt dat niet goed zichtbaar is wat er gaande is en wie er binnenin zit. Zij- en achterkant mager verlicht, met armaturen iets verder af van de wand beter zicht capsule. Zou misschien kiezen voor fragmenten met wit licht op piloot gevolgd met rood, MAYDAY!

Achter het hek, zij aan zij,
ogen die glinsteren; ze lijken vrij.
Een tas, een lens, een camera die klikt,
op wie is die blik gericht?
Grenzen vervagen, het hek lijkt schijn,
wie weet wie erbinnen en wie erbuiten zijn?

10E PLAATS | 145,4 PNT

Jurylid 1 | Herman Verschreagen

Indrukwekkend vooraanzicht. Op het overwegend donkerpaars van de bavierenfiguren contrasteert mooi de witte banaan met de felgele schil en de witte camera met de blinkende lens. Krachtige opener. De blauwe aangezicht strepen op de snuit van de baviaan; super. Ook de gelaatsuitdrukking van de voorste aap; die grijns, die spottende en toch enigszins dreigende grimas. Mooi. Anderzijds de figuur achteraan, ijzingwekkend benauwend en ook daar dat mooie contrast van de witte banaan, het paneel "je wordt gezien", tegen de donkere achtergrond. De hekken die onderaan lateraal de wagen omsluiten vond ik een goed gevonden en plastisch sterk uitgewerkt aspect. Ook de manier hoe de achterste baviaan met de linker poot dat hek omklemt, toont het meesterschap qua vormgeving en dynamiek.

Jurylid 2 | Olav den Ridder

Een behoorlijk klassieke wagen, met toch her en der ook wel wat leuke vondsten. De vormgeving van de apen is redelijk tot goed (hoewel het kleine aapje dat meekijkt over de schouder van de voorste aap een beetje kneuterig overkomt) en de inkleuring van de gezichten is prima. De gekleurde bloemen geven een mooi en passend effect. Jammer dat deze subtiliteit niet her en der terugkomt in de verder wel erg veilig en weinig creatief ingekleurde vachten. Het verhaal/thema van de wagen is niet al te spannend en een beetje flauw zelfs, maar wordt in die flauwheid wél goed uitgebeeld. De bolle lens van het fototoestel om de nek van de voorste aap is een fantastische vondst en geeft in de smalle straat een geweldige reflectie. Hierdoor voel je je direct ook écht bekeken en wint het verhaal aan zeggingskracht. Het gebruik van het hekwerk werkt goed, maar had op sommige ook plekken net wat extra spanning aan het ontwerp kunnen geven. Waar een hand door het hek gaat zou je loshangend gaas verwachten, nu is het gaas weggeknipt om ruimte voor de hand te maken, dat is een gemiste kans. Al met al een wagen zonder al te veel pretenties door de dunne verhaallijn en in dat opzicht is het een geslaagde wagen met een knipoog. Wat meer aandacht voor inkleuring en afwerking (hadden deze ogen niet met zaad/ bonen gemaakt kunnen worden voor een wat mooier, natuurlijk effect ?) had deze wagen zeker kunnen gebruiken maar in de optocht bleef hij toch overeind als grappig beeld waar het publiek zich prima mee kon vermaken.

Jurylid 3 | Stijn van Helmondt

Een wagen met een leuke knipoog naar het bezoeken van een dierentuin en om daarin de 'rollen' een keer om te draaien. Helaas blijft het slechts bij een leuke knipoog en valt de wagen qua vormkwaliteit en kleurgebruik tegen. Doordat bijvoorbeeld de banaan geel is tegen de volledig paarse achtergrond van de lichamen van de apen wordt de aandacht volledig getrokken door deze ene banaan. Iets wat volgens mij niet de bedoeling is. Daarnaast zaten de apen net te dicht bij elkaar om als drie (met het jonkie vier) losse apen herkend te worden. Als er iets meer ruimte was gebruikt om de apen los van elkaar op te bouwen in plaats van zo dicht bij elkaar, zou dit het te vertellen verhaal mogelijk al beter zichtbaar maken. De verschillende items die de apen bij zich hadden om de mens te spotten hingen er nu maar losjes bij, in plaats van dat de apen hier actief mee bezig waren. Als de voorste aap bijvoorbeeld de camera had gebruikt, dan zou dit al hebben bijgedragen aan de sfeer van het bezoeken van een menselijke dierentuin. Daarnaast waren de apen minder goed vormgegeven. Zo was de verhouding tussen lichaam en arm van een aantal apen niet zoals deze zou moeten zijn, en kwamen de apen niet als krachtige dieren over, maar meer als toeristen. Hoewel ze dat in principe ook waren, zou ik het sterker hebben gevonden als er iets meer spieren en kracht van deze bavianen uit was gegaan. Ook miste ik de harige structuur van een baviaan. Hoewel dit

geprobeerd is met de twee verschillende soorten dahlia, kwam dit niet overtuigend genoeg over op mij. Daarnaast, door de kleurkeuzes kwamen de handen niet goed uit, en leken de apen de bananen en andere attributen meer uit hun armen te laten komen in plaats van dat ze deze vast hadden. De details van bijvoorbeeld de infographic die de apen mee hadden waren leuk gevonden en goed strak uitgevoerd. Dit kon helaas niet gezegd worden van bijvoorbeeld het bord met 'Je wordt gezien'. Ook zou er meer uit de ogen gehaald kunnen worden. Hoewel deze in de natuur ook vrij diep in de oogkassen vallen van bavianen, was dit in dit geval misschien iets té ver.

Jurylid 4 | Barry Joosen

Een groep imposante apen komt je tegemoet in een verrassende en speelse opstelling. Het thema is origineel en met humor gebracht: wie bekijkt hier eigenlijk wie? Door de slimme plaatsing van het hek ontstaat een leuke wisselwerking tussen toeschouwer en onderwerp, een sterk uitgangspunt dat nieuwsgierig maakt. De koppen van de apen zijn fraai vormgegeven, met het blauw als krachtig accent dat direct de aandacht trekt. Ook de details, zoals de tanden, zijn met zorg uitgewerkt. De compositie is energiek en goed gekozen, al zorgt de dichtheid van het geheel voor een wat hoekige en volle indruk. Hierdoor mist het werk soms lucht en ritme. Op anatomisch vlak is er ruimte voor verbetering. De verhoudingen kloppen niet overal, wat afleidt van de kracht van het ontwerp. Ook de inkleuring van de vacht oogt streperig en draagt bij aan een te donkere totaalindruk. De blauwe accenten op de achterzijde van de apen zijn opvallend, maar slaan door, het blauw in de koppen was al sterk genoeg en had meer impact gehad als het subtieler was ingezet. Kortom: een creatie met een sterk idee, humor en lef. De uitvoering toont vakmanschap, maar mist hier en daar de finesse in vorm, kleur en compositie om echt boven zichzelf uit te stijgen. Met scherpere keuzes in afwerking en balans kan deze groep een volgende keer nog veel meer indruk maken.

Jurylid 5 | Karin Boschker

Een leuk gekozen thema met een leuk grapje aan de voorkant. Het was gelijk duidelijk dat zij naar mij keken in plaats van andersom. De camera om de nek van de voorste aap was prachtig en weerspiegelde leuk, dit versterkte het gevoel dat er naar me gekeken werd. Ook het hek was van toegevoegde waarde. De compositie was goed gekozen. Van alle kanten was het nu een boeiend beeld. Slim om op de rechterschouder van het voorste aapje een extra aapje te plaatsen, dat gaf een leuke verrassing aan die zijde van de wagen.

De inkleuring had beter gekund. De combinatie paars met zwart vond ik niet passend. Tevens had er wel wat meer verschil in de inkleuring van de vacht mogen zitten, ook al zijn het drie dezelfde apen. Als je bijvoorbeeld accenten in de vacht had gezet, dan had je de ene aap meer accenten kunnen geven dan de ander en leek het al minder één paarse brei dan het nu deed. Tevens was de vachtstructuur vrij lomp, minder bloemen van één soort bij elkaar had meer een uitstraling van vacht weergegeven. De bananen staken af tegen de apen; paars en geel zijn contrastkleuren. Ze eisten veel aandacht op. De koppen van de apen waren goed qua expressie, al hadden de ogen overtuigender gekund. Het leek alsof er voor de makkelijke weg was gekozen door de ogen te printen. Verder was de vormgeving van de apen behoorlijk grof. De tanden waren heel erg mooi gemaakt; net echt. De borden aan de zijkant van de hekken deden afbreuk en hadden achterwege gelaten mogen worden; dat ik bekeken werd was me al duidelijk.

Jurylid 6 | Jeroen Everaert

Dit is een inspirerend concept en schept grote verwachtingen: je ziet in de verte de wagen, met twee grote, prachtig gekleurde Mandril-apen. Wanneer de wagen dichterbij komt, zie je een klein aapje op een van de ouders zitten, maar ook zie je een flyer met een humoristische uitleg over hoe de Mandril-aap de mens kan herkennen. Tijdens het passeren blijken de apen achter lage hekken te zitten; ze lijken daar comfortabel te zitten en kijken je uitdagend aan. Hoewel er attributen zoals tassen en een fotocamera aanwezig zijn die waarschijnlijk van bezoekers zijn gestolen, zouden sommige details, zoals een achteloos briefje en bananen, beter kunnen worden weggelaten, omdat deze de aandacht wat afleiden.

Jurylid 7 | Benji Beunk

Bij het eerste aanzicht oogt de wagen als een groot, compact paars blok. Door het kleurgebruik en de streperige effecten lopen de vormen in elkaar over, waardoor onderscheid lastig te maken is. Vanuit het vooraanzicht vloeit de kop van de voorste aap bijna onmerkbaar over in die van de tweede aap, wat een verwarrend beeld oplevert. Het overheersende paarse kleurgebruik zorgt ervoor dat de bananen opvallend veel aandacht trekken, wellicht meer dan de bedoeling was. De toevoeging van blauwe bloemen in de kop is geslaagd, al had een sterker kleurcontrast dit effect nog krachtiger kunnen maken. De blauwe bloemen op de konten van de apen ogen daarentegen wat willekeurig en hadden consistentier in het ontwerp kunnen worden verwerkt. De voice-over en het verhaal onder de wagen wekken de verwachting van interactie met het publiek. De cameralens in de kop van de voorste aap was fraai uitgevoerd; de glinstering trok de aandacht en suggereerde dat er een actie zou volgen, bijvoorbeeld foto's maken van het publiek. Doordat dit uitbleef, bleef het beeld vrij statisch. Ook de ogen van de apen werkten hier niet aan mee, omdat ze vlak en weinig expressief waren en daardoor geen echt contact maakten met het publiek. Het hekwerk aan de zijkant is keurig geplaatst en netjes afgewerkt.

FIGURATIE

Geen figuratie

VERLICHTING

Jurylid 1 | Lars ten Broeke

Het gebruik van voornamelijk wit licht maakte de wagen qua verlichting wat vlak. Daarbij was de voorste apenkop aan één zijde goed aangelicht en aan de andere zijde niet. Er leek geen aandacht te zijn voor details, zoals de ogen van de apen of een flitslicht in de camera.

Het hekwerk aan de zijkant was een beeldbepalend onderdeel van de uitbeelding en kwam in de themabeschrijving direct naar voren. Het was daarom opvallend dat dit element niet werd uitgelicht. Positief was de goede verdeling van de lichtbronnen, waardoor de middelste kop sterk naar voren kwam.

Jurylid 2 | Duco Nijp

Deze wagen maakt gebruik van veel LED-RGBW spots, floodlights en wit licht om bloemen en onderdelen duidelijk te belichten.

Positieve punten:

- Gebruik van wit licht laat de natuurlijke kleuren van de bloemen goed tot hun recht komen.
- LED-RGBW spots en floodlights zorgen voor dynamische visuele effecten.

Tips voor verbetering:

- Creëer een echte flits voor de fotocamera door een stroboscoop toe te voegen.
- Licht belangrijke borden en prints uit met floodlampen op voldoende afstand om spotvorming te vermijden.
- Accentueer onderdelen, zoals bijvoorbeeld de banaan, met LED-strips voor extra visuele diepte.
- Grote floodlights op hekken kunnen donkere gebieden beter belichten.
- Wees voorzichtig met kleurgebruik om het concept niet te verstoren.
- Integreer licht en geluid tot een volledige show voor een indrukwekkend totaalbeeld.

Conclusie: “Aapjes Kijken” is een levendige wagen met veel details en goede basisverlichting. Door extra accenten, stroboscoop-effecten en een geïntegreerde show kan de presentatie nog krachtiger en speelser worden.

Jurylid 3 | Thijs Gennissen

Diverse typen armaturen, breedstraler boven verblindend, achterzijde soms te zwak verlicht, mooie kleurbalans. Door posities armaturen geeft wagen minder diepte, diverse plaatsen onderbelicht.

Welkom op Queensland!
Op een roze wolk voelen wij ons vrij.
Genietend op de mainstage laten we ons gaan.
Zo trots als een pauw, zijn wij wie we zijn.

8E PLAATS | 157,4 PNT

Jurylid 1 | Herman Verschreagen

Glimlach en pret alom, met dit prachtig rijdend theater vol drag-queens. Proficiat "heren" voor jullie overgave, inleving en jovialiteit bij de verbeelding van wulpsen vrouwen. Nooit verwacht dat dat zou kunnen en mogen in Bijbels Vollenhove! Feeëriek en sprookjes mooi de pauwenstaart geflankeerd door prinselijke zwanen die opstijgen van tussen paradijselijke vlindervleugels. De blauwgroene ogen in de pauwstaartveren, heerlijk. De gekroonde zwanen met onweerstaanbare wimpers en die ondeugende glimlacht in hun bek. Zalig. Hoe doen jullie het? Als dat allemaal nog niet genoeg is, gooien jullie er nog gevleugelde eenhoorns bovenop. Zo lekker verkeerd! En dan zwijg ik nog over de ondeugende acts op het midden podium en de loense blikken van de wulps liggende dames op de vooraf wagentjes. Kleurgebruik, vormgeving en uitstraling: perfect in de roos.

Jurylid 2 | Olav den Ridder

Een grote, indrukwekkende wagen met een veelbelovend thema. De voorste wagentjes zijn een aankondiging voor de "mainstage" die ons te wachten staat. Deze aankondiging is echter gelijk niet al te overtuigend. De twee dames lijken fysiek last te hebben van de manier waarop ze in hun "zwaanachtige" wagentjes zitten/hangen/liggen. Daardoor komt het spel een beetje knullig over, jammer want dit had juist de toon kunnen zetten. De wagen zelf is groot en indrukwekkend, maar volledig symmetrisch en dat is wat mij betreft een enorme gemiste kans. Dit thema leent zich bij uitstek voor creativiteit, los gaan, out-of-the-box en niks-is-te-gek. De symmetrische opbouw zorgt echter voor een eentonig beeld dat zelfs een beetje saai aandoet, ondanks alle vrolijke elementen en bijvoorbeeld de goed gevonden verwerking van spiegels. De gekozen vormen zijn verhalend, en met name de pauw is fantastisch mooi uitgewerkt, maar staan uiteindelijk allemaal in dienst van het grotere verhaal als podium, dat zorgt er voor dat ze helaas nogal aan kracht inboeten. Tel daarbij op een nogal cliché geluidsband (oa YMCA) en van alle mogelijkheden om een hedendaags ontwerp op een spectaculaire en vernieuwende wijze weg te zetten blijft eigenlijk alleen het thema overeind. De begeleidende tekst belooft ons een mainstage waarop de queens zich "vrij voelen, trots zijn en zich helemaal laten gaan", maar daar zie ik helaas weinig van terug. Deze wagen met dit onderwerp zou moeten worden gedragen door de figuratie (de wagen is letterlijk een podium) maar dat lukt bij Queensland helaas eigenlijk op geen enkel moment. Het is natuurlijk een flinke en moedige stap om buiten je comfortzone te treden en jezelf als dragqueen op een wagen te presenteren. Respect voor de mannen die die stap hebben gemaakt. Maar als je die stap maakt, ga er dan ook vól voor. Alle schaamte voorbij en zorg er met z'n allen voor dat je een show wegzet die niet snel vergeten zal worden. Maak me gek! Nu blijft het, zeker op de mainstage, vooral een beetje bij "lachen om mannen-in-jurken", ondanks moedige pogingen van enkele queens. Een duidelijke(re) regie en choreografie had hier zóveel kunnen betekenen, niet in de laatste plaats voor de "dames" zelf. Hierdoor verloor eigenlijk heel de wagen zijn kracht. Een heel mooi uitgewerkte verentooi van een bijna hypnotiserende pauw of een indrukwekkende grootte van de wagen kunnen daar dan jammer genoeg niets meer aan veranderen. Top dat er is geprobeerd om een niet-alledaags-corso-onderwerp weg te zetten in de straten van Vollenhove, dat is zeker te prijzen en helpt het corso vooruit, maar de uitwerking komt helaas niet uit de verf.

Jurylid 3 | Stijn van Helmond

Een feestje van een wagen om de optocht mee af te sluiten. De opbouw met meerdere kleinere wagens (inclusief wegbewijzering) naar het hoofdpodium was een slimme zet en met de queens die hier al bij lagen gaf dit al een mooie voorbode voor wat er nog ging komen. Ondanks de goede opbouw, vond ik dat de zwanen zelf iets minder in de vorm zaten (ik miste de sierlijkheid van een zwaan een beetje in de vorm) en zou ik het mooi hebben gevonden als hier in dezelfde stijl als op het hoofdpodium net wat andere diervormen uitgebeeld zouden zijn. Hoe dit op de hoofdwagen was gedaan, was dit beter. Al zaten er qua vorm van de grote zwanen bovenop nog wel een paar fouten in. Het lichaam (en vooral de onderkant daarvan) was te plat om een redelijk realistische weergave van een zwaan weer te geven. De verschillende aanzichten van de wagen waren allemaal los van elkaar aardig om aan te zien, maar ik miste daarin een beetje de verbinding tussen de verschillende kanten. Mogelijk zou dit beter gekund hebben door een 'opening' tussen de verschillende delen. Daarbij had ik het idee dat het podium vanaf de zijkant gezien niet helemaal symmetrisch was. Dit vind ik een gemiste kans, omdat dit soort podiums op grote festivals vaak symmetrisch zijn. Ook vond ik dat de vlinder vrij dik in de vorm was, en zou ik het mooier en interessanter hebben gevonden als deze wat meer open was gewerkt, zodat er meer doorkijk gecreëerd zou zijn. Het gebruik van het alternatief materiaal in bijvoorbeeld de staart van de pauw was erg mooi gedaan en was dit absoluut van meerwaarde voor de

hele wagen. Sowieso vond ik de toepassing van andere materialen dan de dahlia erg sterk bij dit ontwerp. Door het gebruik van glimmers werd de sfeer van een dragfestival versterkt. Ik heb absoluut respect voor de heren die zich voor het corso hebben laten omtoveren tot dragqueen en de manier waarop zij zich hebben overgegeven om dit gewoon te gaan doen verdient waardering. Echter merkte ik bij een aantal queens dat ze zich toch enigszins ongemakkelijk voelden, wat afstraalde op hun act. Dit zorgde er voor mij voor dat er een deel van de magie van dit festival verloren ging. Vooral omdat de hele wagen draaide om een dragfestival, en het eigenlijk ging om het bouwen van een podium voor dit festival, vond ik het jammer dat een deel van de figuratie niet echt aan het stralen was. Iets wat je eigenlijk wel wil met dit thema.

Jurylid 4 | Barry Joosen

Wat een entree! Een podium waar menig festival jaloers op zou zijn. De wagen straalt ambitie uit: een visueel spektakel van kleur, vorm en symmetrie. De pauw knalt eruit, de zwanen zijn vorstelijk, de vlinders dartelen frivool en de modellen zijn robuust en expressief. Alles wijst erop dat hier een feest losbarst... maar het bleef stil. Het decor was prachtig, daarover geen twijfel. Maar waar het visueel uitnodigde tot beweging en beleving, bleef het op de podia opvallend rustig. De diva's, indrukwekkend in hun verschijning, leken na hun transformatie eerder uitgeblust dan op hun hoogtepunt. Dat is jammer, want het concept bood ruimte voor meer dynamiek, meer verhaal, meer verrassing. Ook in de vormgeving waren er momenten van twijfel. De eenhoorns riepen vragen op: een hybride tussen meerdere dieren, waardoor hun identiteit wat diffuus werd. De losse wagentjes voorop, een mengeling van eend en zwaan, misten kracht en helderheid. De symmetrische compositie, hoewel esthetisch verzorgd, maakte het geheel minder spannend en zelfs wat statisch. Voor een creatie met zo'n veelbelovende titel had ik meer spektakel verwacht. Toch: de wagen toont vakmanschap, lef en een sterke basis. De makers hebben duidelijk oog voor detail en durven groots te denken. Met meer focus op verhaal, beweging en vormconsistentie was de prijs ook hoger uitgepakt.

Jurylid 5 | Karin Boschker

Wat een vrolijk en gedurfd thema. De figuranten op de voorste zwanen waren overtuigend en vol zelfvertrouwen. Ik kreeg het gevoel dat zij helemaal in hun sas op Queensland waren. Daarmee werd de titel en de aangeleverde tekst gelijk waargemaakt. De vormgeving van de zwanen op de grote wagen was matig. Vooral de onderlijven waren lomp en te breed. De vormgeving van de zwanen op de voorste wagentjes was beter gelukt. De inkleuring van deze wagentjes was goed en ik vond dat de bestuurders goed waren weggewerkt. Hier was duidelijk over nagedacht. De compositie van de grote wagen was wat voor de hand liggend, maar goed uitgevoerd. Het voor- en achteraanzicht was boeiend door de unicorns. De unicorns waren passend bij het ontwerp en hadden prachtige details. Dat de vormgeving wat minder was leek minder van belang door de overtuigingskracht. De inkleuring van de unicorns was goed gekozen. Bij een wagen als deze speelt de figuratie een enorme rol. De wagen was het decor voor de figuratie, jammer dat een deel van de figuranten er geen zin in leken te hebben. Vooral op hun gezichtsuitdrukkingen viel winst te behalen. De inkleuring van de grote wagen had wat mij betreft wat zachter gemogen. De overgang op de zwanen van wit naar paars was hard. De kleuren geel en paars werken contrasterend en vrij hard op de vleugels naast het podium. De regenboog was passend, maar ook deze bestond weer uit harde en donkere kleuren, dat had genuanceerder gemogen. De vormen van spiegeltjes waren prachtig gemaakt, evenals de details op de pauwen bovenop de wagen. Het groen en blauw werkte goed in combinatie met paars. Het tikwerk was goed.

Jurylid 6 | Jeroen Everaert

Op grote afstand klinkt al de vrolijke muziek, met bekende nummers die uitnodigen om lekker mee te feesten. Naast de aanstekelijke muziek valt ook het kleurgebruik op; over het algemeen domineren paars en oranje, maar hier is veel wit gebruikt, gecombineerd met regenboogkleuren die het thema extra versterken. Op de kleine wagentjes zitten dragqueens en op sprookjesachtige eenhoorns. Bovenuit toornen grote zwanen die mee lijken te dansen op de muziek. De dragqueens zijn mannen uit de corsogroep zelf en hebben zeer goed hun best gedaan om echte dragqueens te zijn, in plaats van een persiflage. Zo wordt duidelijk gemaakt dat je trots mag zijn op je anders zijn, in plaats van dat erom gelachen moet worden. Dit concept is heel actueel en is op een zeer passende wijze verbeeld. Deze wagen viel op vanwege zijn positiviteit en kracht, in vergelijking met de meeste wagens die zware thema's als onderwerp hadden. Voor mij een echte winnaar.

Jurylid 7 | Benji Beunk

De eerste twee losse zwanen komen wat geruisloos voorbij, omdat de muziek alleen onder de hoofdwagen te horen is. Dat is jammer, want met muziek bij de voorste wagens zou de beleving al eerder beginnen. In de vormgeving missen deze zwanen de elegantie die je juist bij dit thema zou verwachten. De combinatie van muziek en het mainstage-gevoel doet vermoeden dat er een uitbundig feest losbarst. Het publiek lijkt daar ook klaar voor, maar dat gevoel wordt niet overgebracht door de figuranten. Hun houding en mimiek ogen wat terughoudend, waardoor de feestelijke uitstraling minder overtuigend is dan gehoopt. De wagen als geheel mist samenhang. Hij bestaat uit vier duidelijk herkenbare onderdelen (de vleugels, de zwanen, de pauw en het podium) die onvoldoende één geheel vormen. Hierdoor blijf je als toeschouwer wat zoekend naar de samenhang. Positief is dat de pauw mooi is uitgewerkt: de vleugels en de gedetailleerde kop vormen samen een fraai en verzorgd geheel. De zwanen steken hiertegenover wat statisch af; hun vorm mist dynamiek en elegantie, waardoor ze minder goed in het totaalbeeld passen. Alles bij elkaar is het een indrukwekkend grote wagen, met zeker potentie om het corso een feestelijk tintje te geven, al blijft de uitvoering op sommige punten achter bij de verwachtingen.

FIGURATIE

Jurylid 1 | Anne van den Broek

Spel: Deze wagen draait om jezelf zijn, plezier en vrolijkheid. Een feestje en tevens mooie afsluiting van de optocht. Het is leuk om de interactie tussen figuratie en publiek te zien, en ook om de positieve reacties te horen en te zien vanuit het publiek. Je wilt hier een fijne en leuke sfeer neerzetten, wat

zeker gelukt is. Alle figuranten zaten goed in hun rol en wisten goed wat ze moesten doen en deden dit ook, echter bereikt het spel mij niet. Het spel is niet overtuigend genoeg voor mij. Ik heb er even over na moeten denken, maar dit komt doordat je een feestje verwacht met plezier en vrolijkheid en allemaal stralende mensen. De figuranten straalden echter niet, en hierdoor is het spel niet overgekomen bij mij, terwijl je dit wel bij zo'n wagon zou verwachten. Mimiek speelt hier ook een grote rol in. Ook gebeurde er verder niet veel spannends of nieuws, waardoor mijn aandacht niet werd vastgehouden. En dat vind ik jammer, vooral bij een wagon waarbij je iedereen mee wilt nemen. Kleding en grime: Er is duidelijk erg veel tijd en energie gestoken in de outfits, pruiken en grime. Erg knap gedaan! Het viel mij op dat sommige pruiken steeds wat meer door de war zaten en sommige iets minder netjes zaten. Dat is toch jammer vind ik, al is het natuurlijk lastig alles na al die rondes nog netjes te houden. Bij sommige figuranten was de make-up iets te extreem gedaan, waardoor ik het persoonlijk minder mooi vond. Verder vond ik de outfits zelf erg mooi en passend bij het ontwerp. Ook erg knap dat de figuranten hakken aan hadden en sommige hier toch best een tijdje op moesten staan. Samenhang met wagon: Al met al vond ik de figuratie een toegevoegde waarde hebben binnen het ontwerp. Deze wagon draaide om de figuratie en zou zeker punten verloren hebben zonder de figuratie als functioneel onderdeel van de wagon.

Jurylid 2 | Jelly Kootstra

De figuratie bracht veel vrolijkheid en humor. De keuze voor travestieten leverde hilarische momenten op en zorgde voor een wagon waar je als publiek met een glimlach naar keek. Het spel was energiek maar je zag ook dat het 's avonds minder energiek was, hierdoor werd het wat eentonig. Tijdens de eerste ronde moesten de wagens tijdelijk langer stilstaan. Verschillende figuranten traden uit hun rol. Ook werd er op de wagon gerookt. De kleding en make-up waren fantastisch verzorgd. De uitbundige kostuums, kleurrijke details en expressieve grime pasten uitstekend bij het karakter en de uitstraling van de figuratie. Dit gaf de wagon een professionele en feestelijke uitstraling. Samenhang met de wagon: De keuze voor travestieten gaf een verrassende en humoristische invulling aan het thema. Dit werkte goed qua sfeer en zorgde voor vrolijkheid, al had de samenhang met de wagon wellicht ook op een andere manier kunnen worden ingevuld. Het idee bood ruimte voor meerdere interpretaties zoals niet alleen travestieten, maar ook DJ's, muzikanten, dansers of festivalgangers. Toch hebben de figuranten de wagon herkenbaar en overtuigend versterkt en maakten zij er samen een opvallend geheel van.

Jurylid 3 | Joris Verschuur

Spel: Wat een energie zat er in deze wagon – het was een plezier om naar te kijken. Toch zag je niet bij alle figuranten hetzelfde enthousiasme terug; sommigen leken wat ongemakkelijk in hun rol. Dit thema biedt juist veel ruimte om uitbundig te spelen. Jullie zijn uit je comfortzone gestapt en dat verdient lof, maar als iedereen er 100% voor gegaan was, was het een nog groter feest geweest. Kleding & grime: Prachtig verzorgd, de make-up was zeer sterk gedaan en verdient een extra compliment. Samenhang met de wagon: De figuratie sloot volledig aan bij de wagon en versterkte de feestelijke uitstraling.

VERLICHTING

Jurylid 1 | Lars ten Broeke

Met dit thema waren de verwachtingen hoog. Jammer genoeg kwam de potentie er niet volledig uit. Het vooraanzicht bleef tam met statische verlichting, terwijl juist knipperend en kleurrijk licht goed had gepast bij het extravagante thema. Aan de zijkanten kwam de festivalsfeer wel duidelijk naar voren en ging het publiek mee in de muziek. Dit maakte het tot een passende afsluiter van een prachtige optocht.

Jurylid 2 | Duco Nijp

De wagon maakt gebruik van verlichting voor zowel de grote- als de kleine wagens. Movingheads, LED-strips en neonletters dragen bij aan een opvallende show.

Positieve punten:

- Alle wagens en figuranten zijn geïntegreerd in de lichtshow.
- LED-strips accentueren onderdelen effectief en neonletters springen eruit.
- Traptreden met verlichting zijn een mooi detail en geven diepte aan de presentatie.

Tips voor verbetering:

- Integreer regenboogkleuren in LED-strips voor een speelser effect.
- Figuranten kunnen met wit licht worden aangelicht om natuurlijke huidskleur te behouden.
- Lichtshow volledig synchroniseren met audio voor een 'over the top' ervaring.
- Extra verlichting op donkere delen verbetert zichtbaarheid en maakt de wagon aantrekkelijker.
- Experimenteer met korte kleurwisselingen en dynamische effecten voor maximale impact.

Conclusie: "Queensland" is een indrukwekkende en spectaculaire wagon met een groot visueel effect. Door een volledig geprogrammeerde licht- en geluidshow, extra accentverlichting en dynamische effecten kan deze wagon uitgroeien tot een absolute blikvanger.

Jurylid 3 | Thijs Gennissen

Wat een omvang wat licht betreft. Wat een energie en tijd is hierin gestopt. Maakt een spektakel. Mijns inziens niet altijd gekozen voor specifieke posities om die extra te benadrukken. Bewegende spots die veren bovenin soms maar even kleuren, podium met artiesten had er meer mogen uitspringen, overige delen dan iets zwakker. De zwaantjes vooraf waren in het licht maar de Queens niet!

